

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

لیست ترتیبی خطبه‌های مناسب‌های سال ۱۳۹۶

- ۰۱- خطبه‌ی ولادت امام محمد باقر (ع)- ۹ فروردین ۹۶
- ۰۲- خطبه‌ی شهادت امام هادی (ع)- ۱۱ فروردین ۹۶
- ۰۳- خطبه‌ی ولادت امام جواد (ع) و حضرت علی اصغر (ع)- ۱۹ فروردین ۹۶
- ۰۴- خطبه‌ی ولادت امیرمؤمنان علی (ع)- ۲۲ فروردین ۹۶
- ۰۵- خطبه‌ی شهادت حضرت زینب (س)- ۲۴ فروردین ۹۶
- ۰۶- خطبه‌ی آخرین جمعه ماه رجب- ۱ اردیبهشت ۹۶
- ۰۷- خطبه‌ی شهادت امام موسی کاظم (ع)- ۳ اردیبهشت ۹۶
- ۰۸- خطبه‌ی عید مبعث و ولادت حضرت نرجس خاتون (س)- ۵ اردیبهشت ۹۶
- ۰۹- خطبه‌ی اعیاد شعبانیه- ۱۰ اردیبهشت ۹۶
- ۱۰- خطبه‌ی عید نیمه‌ی شعبان ولادت حضرت قائم (عج)- ۲۲ اردیبهشت ۹۶
- ۱۱- خطبه‌ی شب اول ماه مبارک رمضان- ۵ خرداد ۹۶
- ۱۲- خطبه‌ی ولادت امام حسن مجتبی (ع)- ۲۰ خرداد ۹۶
- ۱۳- خطبه‌ی شب نوزدهم رمضان شب قدر- ۲۳ خرداد ۹۶
- ۱۴- خطبه‌ی شهادت امام علی (ع) شب بیست و یکم شب قدر- ۲۵ خرداد ۹۶
- ۱۵- دل نوشته‌ی شب ۲۱ رمضان شب قدر - ۲۵ خرداد ۹۶
- ۱۶- خطبه‌ی شب بیست و سوم رمضان شب قدر- ۲۷ خرداد ۹۶
- ۱۷- دل نوشته‌ی شب ۲۳ رمضان شب قدر - ۲۷ خرداد ۹۶

- ۱۸- خطبه‌ی عید فطر- ۵ تیر ۹۶
- ۱۹- خطبه‌ی شهادت امام جعفر صادق (ع)- ۲۹ تیر ۹۶
- ۲۰- خطبه‌ی ولادت امام رضا (ع)- ۱۳ مرداد ۹۶
- ۲۱- خطبه‌ی حج- ۱۳ مرداد ۹۶
- ۲۲- خطبه‌ی شهادت امام جواد (ع)- ۳۱ مرداد ۹۶
- ۲۳- خطبه‌ی شهادت امام محمد باقر (ع)- ۷ شهریور ۹۶
- ۲۴- خطبه‌ی روز عرفه- ۹ شهریور ۹۶
- ۲۵- خطبه‌ی عید قربان- ۱۰ شهریور ۹۶
- ۲۶- خطبه‌ی ولادت امام هادی (ع)- ۱۴ شهریور ۹۶
- ۲۷- خطبه‌ی عید غدیر- ۱۸ شهریور ۹۶
- ۲۸- خطبه‌های محرم و صفر- مهر، آبان و آذر ۹۶
- ۲۹- خطبه‌ی روز اربعین- ۱۸ آبان ۹۶
- ۳۰- خطبه‌ی رحلت حضرت رسول اکرم (ص) و شهادت امام حسن (ع)- ۲۶ آبان ۹۶
- ۳۱- خطبه‌ی شهادت امام رضا (ع)- ۲۸ آبان ۹۶
- ۳۲- خطبه‌ی شهادت امام حسن عسکری (ع)- ۵ آذر ۹۶
- ۳۳- خطبه‌ی سالروز آغاز امامت حضرت مهدی (عج)- ۷ آذر ۹۶
- ۳۴- خطبه‌ی ولادت پیامبر (ص) و امام صادق (ع)- ۱۵ آذر ۹۶
- ۳۵- خطبه‌ی ولادت امام حسن عسکری (ع)- ۵ دی ۹۶
- ۳۶- خطبه‌ی ولادت حضرت زینب (س)- ۲ بهمن ۹۶

- ۳۷- خطبه‌ی شهادت حضرت زهرا (س) روایت اول- ۱۳ بهمن ۹۶
- ۳۸- خطبه‌ی شهادت حضرت زهرا (س) روایت دوم- ۱ اسفند ۹۶
- ۳۹- خطبه‌ی ولادت حضرت زهرا (س)- ۱۸ اسفند ۹۶
- ۴۰- دل نوشته‌ی آخرین ندبه‌ی سال- ۲۵ اسفند ۹۶
- ۴۱- خطبه‌ی ولادت امام محمد باقر (ع)- ۲۷ اسفند ۹۶
- ۴۲- خطبه‌ی شهادت امام هادی (ع)- ۲۹ اسفند ۹۶

اللهم عجل لوليک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۹ فروردین ۹۶

خطبه‌ی ولادت امام محمد باقر (ع)

ستایش شایسته‌ی ذات اقدس الهی است که از روی کرم عطا فرمود از انوارش، اولیاء را بر بندگانش، تا گمشدگان با توسل به نور آنان راه سعادت و رستگاری را بیابند که خداوند عزیز و حکیم خود فرمود: هر کس که توبه کند و ایمان آورد و کار شایسته کند و به راه هدایت بیافتد می‌آمرزمش.

پس برکات پروردگار عالم در آغازی منور است آنگاه که امر می‌فرماید: کجایند پرچم‌داران حق همانانی که در کلام خویش بر پروردگارشان سبقت نمی‌گرفتند و زبان در کام جان می‌نهادند تا جانشان طعم بندگی را بچشد و ذائقه‌ی نهانشان به دنبالش به حرکت درآید آنگاه ندایی با جانشان درآمیزد و این‌گونه سخن آغاز کند:

ای فرمان‌بران بر گوشت و پوست و استخوان و هر آنچه که به اراده‌ی خویش آفریدم، امر فرمودم که مرا بپرستید و آنان سر اطاعت بر فرمانم نهادند سپس عقل را بر فرماندهی برگزیدم، او اراده‌ی جان‌ها را در احاطه‌ی خویش گرفت و خطاب به پروردگارش عرضه داشت: ای خالقم قدرتم را از روحی منور گرفتم و بر تخت جان‌ها نشستم، بسیاری را زنده یافتم و امر کردم که از خالقشان اطاعت کنند و بسیاری را همانند چهارپایانی که نیازی به من نداشتند پس به فرمان خویش عمل کردند و جانشان از نعمت من تهی گشت. اینک بر دامن کبریایی‌ات چنگ زده‌ام تا جهان را به پرتوای بی‌فروزی و انوارم را به همگان بنمایانی و درجه‌ام را آشکار سازی و مرا سپاسگزار لحظه‌ای که ندایی طنین انداز می‌شود که نام مرا می‌خواند و عقل کل آشکار می‌گردد.

چه توصیف زیبایی است از سرور عالمیان حضرت زهرا‌ی مرضیه (س) از پرچم‌داران حق که همان وجود مقدس پیامبر گرامی اسلام حضرت محمد (ص) و اهل‌بیتش هستند که در سخن و عملشان ذره‌ای از فرمان الهی سبقت نگرفته و عقل کل‌هایی که عقل را در مقام اصلی‌اش به نمایش بشر گذاشتند و آخرینشان قاطع و برهان، امام

عصر و زمان، اباصالح المهدی (عج) هستند که درجه‌ی عقل را آشکار فرموده و همگان را با آن آشنا خواهند نمود. پس شکر بر آستان خالق‌ی که تمام خلقتش را به جانشینش می‌سپارد تا با شیرهی توحید آن را سیراب کند.

اینک ما در این خانه‌ی ارجمند به میمنت میلاد یکی از ایشان دور هم جمع شده‌ایم که این گهر گران‌قدر امام محمد بن علی ملقب به باقرالعلوم (ع) هستند که در اول رجب سال ۵۷ هجری در مدینه متولد شدند، پدر گرامی‌شان حضرت امام سجاد (ع) و مادرشان فاطمه دختر امام حسن مجتبی (ع) بودند. عمر مبارکشان ۵۷ سال و امامتشان نزدیک به ۲۰ سال بود. زندگی ایشان نمونه‌ای والا از حیات ربانی بود و پرتو این حیات طریق سالکان حق را تا به امروز روشنی بخشیده است.

از همان روزهای آغازین حیاتش خطوط امامت در سیمایش آشکار بود. در زمان ایشان جامعه‌ی اسلامی که دامنه‌ی آن بسیار گسترش یافته و ملت‌ها و فرهنگ‌های گوناگون را در برگرفته بود به فرهنگ و معارف قرآنی پیش از پیش نیاز داشت در نتیجه این مهم را امام محمد باقر (ع) به عهده گرفت و در این راه کوشش و تلاش بی‌وقفه‌ای نمود که آثارش تا این زمان باقی است.

بله این است مقام و برکت امامت که به مقتضای هر زمان عمل کرده طبق نیاز مردم و امت مسلمان نسبت به هدایت و ارشاد آنان همت گماشتند. چه زیبا آن را امیر مؤمنان علی (ع) فرمودند که:

خداوند رحمان مخلوقات خود را در دنیا سکونت داد و رسولان را فرستاد تا این که از مقابل دیدگان آن‌ها حجاب‌هایی بردارند و آن‌ها را از صدمات دنیا بر حذر نمایند و حلال و حرام را به آن‌ها بفهمانند و به آن‌ها بگویند که اگر اطاعت کنند به بهشت می‌روند و اگر عصیان ورزند دچار دوزخ خواهند شد و به بندگان فهمانده که در زندگی آن‌ها ممکن است بزرگی و خواری برای آزمایش به وجود بیاید. خدا را آن‌چنان که از مخلوقات خود خواست که او را سپاس‌گزارند سپاس می‌گذارم و او برای هر چیز اندازه‌ای تعیین نمود و بنا بر مشیت او هر اندازه دارای مدتی است و هر مدت بر طبق نوشته معلوم است.

اینک در این شب مبارک ضمن عرض تبریک و تهنیت به ساحت مقدس فرزند گهربار امام محمد باقر (ع) سرور و مولایمان امام عصر و زمان ابی‌صالح المهدی (عج) به تمنا به وجود مبارکشان ابراز می‌داریم:

مولای ما شما عقل کل و وارث همه‌ی علوم از الست تا قیامت هستید با این وجود با صبر و حوصله‌ی زیبا با امتتان مدارا می‌کنید و در اندیشه‌ی هدایت و ارشاد آنان هستید. ما ساکنان کوی مقدستان را به فراوانی از لطف و احسان خود بهره‌مند فرمودید، سپاسمان را بپذیرید تا مشتاقانه فریاد کنیم:

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

خطبه‌ی شهادت امام هادی (ع)

۱۱ فروردین ۹۶

حمد و سپاس خداوندی را رواست که از باطن هر رازی آگاه و بر هر چه در سینه‌ها وجود دارد دانا و بر آنچه چشم نمی‌بیند بیناست و ارده‌اش از ازل تا ابد بر همه‌ی آفرینش و مخلوقاتش جاری است. حق را استوار و باطل را محو و نابود می‌کند مخصوصاً با برگزیدن خاتم رسولان نبی اکرم حضرت محمد (ص) و خاندان طاهرینش بشارت پیروزی حق را چنین فرمود: بگو حق آمد و باطل نابود شد، حقا که باطل نابود شدنی بود. پس پروردگارا تو را بر آنچه گرفتی و دادی و بر آنچه بخشیدی و آزمودی سپاس می‌گویم و ما را به راستی و نیکویی داخل کن و به راستی و نیکویی بیرون ببر و از جانب خود پیروزی و یاری عطا بفرما و ما را به رحمتی داخل کن که سرور عالمیان حضرت زهرای مرضیه (س) توصیف آن را این چنین فرمودند:

رحمت پروردگار عالم آن زمان که امر فرمود تا دانه‌های مخفی شده در خاک از قالبشان بیرون آیند، همگان سر بر اطاعتش نهادند، پوست‌های جانشان را شکافتند و باطن خویش را آشکار کردند و هر کدام به رنگ و بویی آراسته شدند و زمین را به جلوه‌ی جانشان آراستند. خلیفگان بر آنان گذر کردند و غلافشان را شکافتند و باطنشان را آشکار کردند. باطن دانه را در باطن جانشان جای دادند و کشتزارش شد جان خلیفه. دانه در جان خلیفه به سخن درآمد: ای اربابم از زمین و خاک به جانی مطهر سفر کردم و با نیروی جانت خرد شدم و از سفتی و سختی به نرمی آبی در رگ‌هایت روان گشتم آنگاه صدای پروردگارم را شنیدم که مرا به اطاعتش تحسین فرمود و مرا در جای خلیفه‌اش جای داد.

بله چه زیباست این فرموده‌ی سرور عالمیان که وجود خلیفگان راستین پروردگار منشأ خیر و برکت و شکوفایی است که این مرتبتی بود که پروردگار عالم به خلیفه اختصاص داد تا به هر کجا که قدم گذارد با روح خداوندی‌اش آن را به گلزاری بدل کند با رنگ و بوی متفاوت و انسان استعداد پرورشش را از خالقش به ارث برده است و ما این

شکوفایی و طراوت را در وجود مطهر تک تک چهارده معصوم به عینه مشاهده کردیم و در این راستا فقط وجودهایی که با علف هرز و سم نفس اماره مسموم شده بودند را در آتش قهر الهی سوزاندند و از آنان اثری باقی نماند.

ما در این روز به سوگ یکی از آنان دور هم جمع شده‌ایم. ایشان دهمین اختر امامت، خورشید ولایت، صابر و عادل، عالم و هادی حضرت امام علی النقی (ع) ملقب به هادی هستند. ایشان در نیمه‌ی ذی‌الحجه سال ۲۱۲ هجری در مدینه متولد شدند پدر بزرگوارشان امام جواد (ع) و مادر گرامی‌شان بانو سمانه هستند که خانمی با تقوا و با فضیلت بودند.

حضرت در سال ۲۲۰ هجری پس از شهادت امام جواد (ع) در سن هشت سالگی امامت امت را به عهده گرفتند، با وجود سن کم چنان در علم و کمال و معرفت و تدبیر و رهبری از خود اقتدار و توانایی نشان دادند که مورد علاقه و توجه شیعیان قرار گرفتند و خلفای عباسی سخت از ایشان می‌ترسیدند و به تبعید و آزارش دست زدند و متوکل عباسی امام را از مدینه به سامرا آورد و تا پایان عمر در آنجا تحت مراقبت شدید قرار داد.

با اینکه مدت زندگانی امام هادی (ع) با حکومت هفت خلیفه‌ی عباسی هم‌زمان بود ولی سخت‌ترین دوران زندگی امام هادی (ع) زمان متوکل عباسی به شمار می‌رفت زیرا وی مردی شهرت‌طلب و ناپاک و بی‌ایمان بود و اگر به مذهب تظاهر می‌کرد فقط به پیشبرد هدف‌های سیاسی‌اش نظر داشت به طوری که درون و افکار پلید و شیطانی خود را در سال ۲۲۶ هجری نشان داد. این ملعون دستور داد ساختمان‌های را که بر محل دفن امام حسین (ع) و شهدای کربلا ساخته شده بود را خراب کنند تا مردم را از فیض زیارت آن محروم سازد. متوکل لعنت الله و پدرانش و همه‌ی آنانی که وجود پلید شیطانی داشتند و در عصر حاضر نیز فراوان یافت می‌شوند می‌دانستند و می‌دانند که هر کدام از این بارگاه‌های ملکوتی، سنگری محکم علیه ظلم و کفر و فتنه و نفاق می‌باشد چون مبارزه و مخالفت امامان بزرگوار با ستمگران و فرمانروایان بیدادگر از افتخارات تاریخ اسلام و تشیع است؛ آنان با سازش‌ناپذیری با ظلم و

افشاگریِ چهره‌ی منافقین و نیت‌های پلیدشان و دفاع از حق، خشم ستمگران را برمی‌انگیختند و راحتی را از این افراد پستِ دون صفت می‌گرفتند که هنوز نیز این بارگاه‌های ملکوتی امامان، تغذیه‌کننده و هدایتگر شیعیان فداکار و عاشقان حق است که اگر متوکل در ۱،۲۰۰ سال قبل این کار را انجام داد در عصر حاضر با بمب‌گذاری‌ها در این اماکن متبرکه که باعث آزار درونی آن‌ها می‌شود می‌خواهند سرپوشی بر اعمال ننگین خود بگذارند.

خداوند کریم در قرآن از وجود پلید و بیمارشان پرده برداشته و فرمودند: منافقان و آن کسان که در دل بیماری دارند گفتند: اینان را دینشان بفریفته است و هر کس که به خدا توکل کند او را پیروزمند و حکیم خواهد یافت. پس ما نیز بر خدا توکل می‌کنیم که پیروزی ما بر منافقان و کافران است و باور و یقین داریم که با ظهور دولت حقه‌ی مولا و سرورمان امام عصر و زمان ابی‌صالح المهدی (عج) تحقق می‌پذیرد و برای نزدیک‌تر شدن آن رهبر و صاحبش را می‌خوانیم:

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

خطبه‌ی ولادت امام جواد (ع) و حضرت علی اصغر (ع) ۱۹ فروردین ۹۶

الحمد لله پروردگار کریم و رحیم را سپاس که به بندگان توفیق طاعت ارزانی فرمود و خیر و نیکی را در عبادت خویش برای آنان منظور داشت که با توسل جستن به آن خود را از باطل‌های درونی و بیرونی نجات بخشیده به آغوش پر مهر و بنده نوازش بازگردند که خداوند رحمان خود فرمود: تا کسانی را که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند از فضل خود پاداش دهد زیرا خدا کافران را دوست ندارد و چه زیبا سرور عالمیان حضرت زهرا (س) آن را توصیف فرمودند که: سلام بر آینه‌ی خلقت آن زمان که پروردگار اراده فرمود تا نور را معرفی فرماید، در کتاب آسمانی قرآن کریم فرمود: پروردگارتان نور آسمان‌ها و زمین است. با این فرمان، زمین جان‌ها قرارگاه لطیف‌ترین الطاف از هدایای رحمت الهی گردید. آنگاه قالب جان در نجوای شیرینی با این نور به گفت‌وگو نشست و با آنچه در آینه مشاهده کرده بود این‌گونه به سخن درآمد: ای جان تو را به ضیافتی پر شکوه خوانده‌اند، برخیز و خویشتن را برای آن ضیافت مهیا ساز باید همان‌گونه که پروردگارت فرموده لباس جانت را بپوشی. اینک به آینه بنگر، چه می‌بینی؟ جانی را که ظلمتش در یک فرمان به انواری تابناک بدل می‌شود. مهمانی آغاز می‌گردد، ای مخلوقاتم بیایید اینک آن گل خشک و لجن بویناک آماده گردیده تا مشکاة خویش را به نمایش گذارد. چراغ افروخته می‌شود، این چه سینه‌ای است که اسرارش همگان را به سجده می‌خواند. در مقابل چراغدان جانش آفرینش انوار خویش را پنهان می‌سازد و آن سینه با روح خداوندی می‌افروزد. سوختنش پایان نمی‌پذیرد و روغنش به جلای آن می‌پردازد و آن‌چنان انعکاسی را بنیان می‌گذارد که همواره نقشش جاودانه در بقاء می‌ماند.

بله از این فرموده‌ی سرور عالمیان که در کلماتی زیبا و عارفانه بیان شده دریافتیم زمانی که روح خداوند در قالب انوار در جان آدمی وارد شد و او در آینه‌ی خلقت خود را در جایگاهی رفیع دید با هر شکرش نوری افزون بر نور دیگر شد و همه‌ی مخلوقات با دیدن آن زبان به تحسین گشوده و به سجده درآمدند و ما آن نور را بر

محور و سرسلسله‌ی پیامبران و رسولان حضرت محمد مصطفی (ص) و بر خاندان پاکش به عینه مشاهده کردیم و اینک در این شب مبارک به شادمانی میلاد یکی از آنان در این کوی عشق جمع شدیم. ایشان ابا جعفر محمد تقی جوادالائمه (ع) هستند که در دهم رجب سال ۱۹۵ در مدینه متولد و در سن ۷ سالگی به امامت رسیدند و ۱۷ سال امامتشان مصادف بود با حکومت دو طاغوت مأمون و معتصم لعنت الله. پدر بزرگوارش امام رضا (ع) ۵۵ سال داشت اما هنوز صاحب فرزند نشده بود از همین رو شایعاتی از سوی سران و مبلغان فرقه واقفیه که معتقد به غیبت امام موسی کاظم (ع) بودند و می‌گفتند که او پس از خود به امامت هیچ امامی وصیت نکرده است نشر می‌یافت.

بله امام جواد (ع) در زمانی پا به عرصه‌ی هستی نهاد که شیعیان با یکدیگر به اختلاف برخاسته بودند و تبلیغات برخی از مخالفان به دل‌های بعضی از مردم ساده لوح نفوذ کرده بود. در این برهه تولد امام جواد (ع) بطلان عقیده‌ی فرقه‌ی واقفیه شد و تولد ایشان سببی شد برای پیروزی حق و اتحاد شیعه و پیروی از حق. پس از اختلافات و تفرقه‌هایی که پیش آمده بود و پنج سال از عمر امام جواد (ع) گذشته بود که مأمون امام رضا (ع) را به اجبار به مرو دعوت کرد. امام رضا (ع) با آمدن فرستادگان مأمون و شنیدن پیغام آن‌ها با خانواده‌ی خویش خداحافظی کرد و فرزند خود امام جواد (ع) را که تنها پنج سال داشت به جانشینی خویش بر آنان گمارد زیرا از مراتب صلاحیت و شایستگی خدادادی پسرش به خوبی آگاه بود.

امشب مصادف است با میلاد گهری دردانه از اهل بیت پیامبرمان خاتم انبیاء حضرت محمد (ص) که ره شصت ساله را شش ماهه پیمود. ایشان حیدر شش ماهه، اسوه‌ی رشادت و معصومیت حضرت علی اصغر هستند که نشان داد اطاعت و پیروی از امر امامت به کوچکی و بزرگی نیست، به ایمان و همت و گذشت و مردانگی است. در خردی می‌شود کار بزرگی کرد و نام خود را در تاریخ پُر آوازه نمود. حضرت علی اصغر بیعت با امام عصرش را با خون گلویش نوشت و امضا کرد.

اینک در این شب مبارک ضمن عرض تبریک و تهنیت به ساحت مقدس مولا و سرورمان، ولی نعمتمان امام عصر و زمان اباصالح المهدی (عج) به وجود مبارکشان ابراز می‌داریم:

مولای ما مقام والای امامت به سن و سال و پیری و جوانی نیست و کسب فیض در همه‌ی طول عمر امام یکسان است و این را امام جواد (ع) به همگان نشان دادند ولی افسوس چنین گنجینه‌ی گران بهایی را دشمنان دون صفت خیلی زود از بشریت گرفتند و ما شکرگزار خداوند حکیم و مهربان هستیم که شما را برایمان حفظ فرمود که با اطاعت از سفارشات و امرتان رستگار شویم و برای تعجیل در فرجتان هر لحظه فریاد می‌زنیم:

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۲۲ فروردین ۹۶

خطبه‌ی ولادت امیر مؤمنان (ع)

خداوندی را حمد می‌کنیم که آثار بزرگی و قدرتش در همه جای خلقت نمایان است و دیدگان اندیشه از مظاهر عظمت او خیره مانده. او دور است و در همان حال نزدیک و خداوند بالاست و در همان حال پایین و آشکار است و در همان حال پنهان، پنهان.

پس حمد و سپاس خداوندی را که جامه‌ی عزت و کبریایی پوشید و آن دو را مخصوص خود گردانید، پس ای بندگان خدا به عمل نیک بکوشید که عمل نیکو به ملکوت می‌رود و توبه فایده‌بخش می‌شود و دعای شما را می‌شنود و اینک که در دوره‌ی عمر آرامش دارید و قلم‌ها برای نوشتن اعمال شما حرکت می‌کند و بیماری مانع از عمل شما نیست و مرگ هنوز به سراغ شما نیامده بر عمل نیکو سبقت بگیرید و بدانید دسته‌ای از اهل دنیا هستند که از اهل دنیا نیستند و بودن آنها در دنیا چون کسانی است که در دنیا نباشند و می‌دانند دنیا زودگذر است، حقایق را می‌بینند و لذا با آگاهی بر حقیقت کار می‌کنند و به کارهایی بیهوده مشغول نمی‌شوند و با این که در دنیا هستند جسم و روح آنها بین مردم دنیای دیگر حرکت می‌کند و می‌بیند که مردم دنیا به فوت کردن دیگران اهمیت می‌دهند در صورتی که آنچه نزد آنها اهمیت دارد قلب‌هایی است که با تقوی و خوف از خداوند زنده است. از این بیم دارند که مبادا قلب‌هایشان فریفته‌ی دنیا و نفس شود و بمیرد.

جان عالم به فدای امیر مؤمنان علی (ع) که همان‌گونه‌ای که فرمودند با اینکه بین مردم زندگی می‌کردند جسم و روحشان در ملکوت سیر می‌کرد، با این حال قلبشان غصه‌دار مردمی بود که به ظاهر زنده و در باطن مرده بودند. افسوس که نه تنها مردم زمانه‌اش او را درک نکردند بلکه بعد ایشان تا عصر حاضر نیز غریب مانده‌اند درحالی‌که همه‌ی حسنات و فضائل و حکمت و عرفان و معرفت و علم و شجاعت و تدبیر و بلاغت را در نهایت کمال داشتند؛ همان‌گونه‌ای که خداوند کریم در کتاب

آسمانی قرآن فرمودند: به هر که خدا خواهد حکمت عطا کند و به هر که حکمت عطا شده نیکی فراوان داده شده و جز خردمندان، پند نپذیرند.

پس کجایند خردمندان که پند بپذیرند، امیر مؤمنان علی (ع) را که به اعتراف شیعه و سنی بیش از ۱۳۰۰ آیه در مورد ایشان نازل شده و نهج البلاغه که اخت القرآن لقب گرفته را درک کرده و عمل خود را با آن هماهنگ کنند و در اندیشه و رفتار و گفتار و کردار از امیر مؤمنان پیروی کنند. چون مولا در نخستین و قدیم‌ترین جایگاه پرستش حق تعالی یعنی مکه تولد یافت و پرورش یافته در محضر پیامبر خاتم، رسول اکرم حضرت محمد (ص) بود و موحد و پیرو پیامبر و عاری از هر گونه گناه و در همه‌ی امور تابع پیامبر بوده و خدا او را معصوم داشته و هدایت کرد. با وجود اینکه حسودان و دنیاپرستان و منافقان خلافتی را که خداوند و پیامبر به او عطا فرموده بود را غصب کردند ولی خلافت بر افتخارات امیر مؤمنان نیفزود بلکه وجود امام علی (ع) بود که خلافت مسلمین را دارای افتخار می‌کرد.

دنیا تا امروز نتوانسته است شخصیتی چون امیر مؤمنان را نشان بدهد که بزرگ‌ترین دلیر جهان و در عین حال بزرگ‌ترین دانشمند و فیلسوف و معلم اخلاق و معلم خداشناسی و نوع پروری و دین‌داری باشد. مجموع این صفات تا امروز در هیچ کس جمع نشده است. تاریخ آغاز اسلام نشان می‌دهد که در آن دوره، اسلام جز شمشیر امام علی (ع) وسیله‌ی مبارزه و دفاع از خود را نداشت و ایشان اولین و آخرین خط و سنگر دفاع اسلام بود. بزرگی روح و کمالات خدادادی‌اش را در خطبه‌هایش و نامه‌هایش و فرمان‌هایش و کلمات قصارش می‌یابیم و می‌بینیم که برجسته‌ترین تعلیمات اخلاقی را می‌دهد و بهترین رهنمودها را برای زندگی دنیا و آخرت فرا راه نوع بشر می‌گذارد و هر نوع مسئله و معضل را در راه دین حل می‌نماید و به آدمیان می‌آموزد که نیکوکار و راست‌کردار و غمخوار هم نوع خود باشند که در این مورد بهره می‌گیریم از فرموده‌ی گران‌سنگ خود ایشان که فضائل و صفات و خصایص خود را در قالب بنده‌ی خداوند کریم بیان فرمودند:

ای بندگان خدا به درستی که محبوب‌ترین بندگان نزد خداوند آن است که خدا وی را یاری می‌نماید تا اینکه بر نفس خود غلبه کند و جامه‌ای از اندوه و قبایی از خوف از خدا در بر نماید. در قلب این بنده چراغ راهنمایی افروخته می‌شود و او برای سرمنزل آخر توشه فراهم می‌نماید و دور را بر خود نزدیک و مشکل را بر خود آسان می‌کند. چون رسیدن به سرچشمه‌ی آب گوارا بر او آسان می‌شود از آن سیراب می‌گردد و جامه‌ی هوی و هوس را از تن دور می‌نماید و از هر نوع اندوه برکنار می‌شود مگر یک اندوه، آن هم طلب وصال حق است.

یک چنین بنده آن‌چنان به خداوند و دین مبین یقین دارد که یقین او مانند نور خورشید در روز غیرقابل تردید است و برای امور اخروی از هیچ کوشش فروگذاری نمی‌کند و در آن راه هر فرع را به اصل برمی‌گرداند. یک چنین بنده چراغ تاریکی‌ها و حل‌کننده‌ی مسائل مورد اشتباه و کلید گشایش مبهمات و دورکننده‌ی هر نوع دشواری است و از ارشاد مردم مضایقه نمی‌کند و مردم گفته‌اش را می‌فهمند و هنگامی که بایستی خاموش بماند خاموش می‌ماند تا اینکه او و دیگران به سلامت زندگی کنند. چنین بنده‌ای از معادن دین خدا است و از میخ‌های زمین اوست و بر خویش لازم می‌داند که همواره رعایت عدالت بنماید و اولین قدم که در راه برقراری عدالت در خود برداشته این است که هر نوع هوی و هوس را از خویش دور نموده است و دستور حق را برای دیگران تفسیر می‌نماید و می‌شکافد و خود به آن دستور عمل می‌کند و از هیچ کاری که نتیجه‌ی آن برای بندگان خدا خیر و نیکو باشد فروگذاری نمی‌کند و این بنده اختیار امور خود را به دست قرآن می‌دهد و هر جا که کتاب خدا او را می‌برد می‌رود و هر جا که کتاب خدا فرود بیاید او فرود می‌آید.

افسوس که بشریت از چنین گنجینه و گه‌ری گران‌قدر در امور خود بهره نگرفته و عمل و سخنانش در کتاب‌ها باقی مانده و این کوتاهی سرچشمه از قدرت‌طلبی و دنیادوستی و نفس‌پرستی دارد. پس وای بر جان‌هایی که این امانت الهی را در بازار دنیا به درهم و دیناری ناچیز فروخته و در عوض این رحمت بی‌پایان ظلمتی را خریدند که سیاهی و تباهی را معنا می‌کند. سیه‌رویانی که جز صفت جان‌ذلیلشان

صفتی را به همراه ندارند پس با شتاب به طرف روشنایی می‌روند درحالی که هرگز به انوارش نمی‌رسند و کشتی جانشان در ظلمتی غرق می‌شود که نجاتی برایش در قول پروردگار عالم یافت نمی‌شود. آنان خود را نابود کردند چون حق جاودانه است و حافظش پروردگار حکیم و رحمان است، همان‌گونه‌ای که سرور عالمیان حضرت زهراى مرضیه (س) فرمودند: کتاب قرآنی را که امیر مؤمنان جمع‌آوری فرمودند پروردگار امر فرمود که در بین جانشینان پیامبر (ص) باقی بماند، اینک این امانت در مقامات بندگی که همان مقام محمود است در جریان است، پرتوаш در نام آخرین وصی رسول خداست پس پیروانش به حقیقت کتاب آگاه می‌شوند و از جامش درحالی که در نهان است می‌نوشند تا جانشان به وعده‌ی حق منور گردد. پس اگر مردمان زمان درک می‌کردند که ساعت‌هایشان منتظر چه فرمانی است سر از سجده‌ی شکر بر نمی‌داشتند تا نعمتشان آشکار می‌گردید و عمرشان به برکت آن در خلقتی جدید جلوه‌گر می‌شد. پس شکر پروردگار را سزاست که رحمتش را پایانی نیست.

ما مهمانان این کوی عشق این رحمت بی‌پایان را به عینه احساس کرده‌ایم و در این روز میلاد و مبارک ضمن شکرگزاری از خداوند رحیم و عزیز و رحمان به ساحت مقدس مولا و سرورمان فرزند برومند امیر مؤمنان (ع) امام عصر و زمان ابصالح المهدی (عج) تبریک و تهنیت عرض کرده همان‌گونه‌ای که مادر گرامی‌شان سفارش فرمودند سر به سجده‌ی شکر می‌گذاریم تا نعمتمان که وجود مقدس شماست آشکار شود تا عطر و بوی و سخنان زیبا و شیوای امیر مؤمنان علی (ع) را از زبان علی وارتان به گوش جان بشنویم. برای تحقق آن یک صدا فریاد می‌زنیم:

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۲۴ فروردین ۹۶

خطبه‌ی شهادت حضرت زینب (س)

بار الها چگونه تو را حمد و ستایش کنم و چگونه عظمت و بزرگی جلالت را وصف کنم که خود فرمودی: «سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ»، پاک و منزّه است خداوند دارای عزت بی‌کران از آنچه وصفش کنند. پس پروردگار من، سید و مولای من، یاریم فرما تا آتش‌فشان قلبم را در قالب کلمات بندگی و عشق به پیشگاه بنده‌نواز و رحمانیتت ابراز کنم. تو به عجز و ناتوانی‌ام آگاهی، یاریم فرما به حق نام‌های مکنونت که در گنجینه‌ات ناپیدا است. پاک و پاکیزه و تابنده و فروزنده و پاینده و بزرگ و عظیم است.

بار خدایا من آغاز می‌کنم حمد و سپاست را تا زبانم گویا شود به ستایش و تمجیدت؛ ای خدایی که به فضلت ستوده نشدی و به عظمت و مجد و بزرگی‌ات مورد ستایش نبودی تو را حمد و شکر و ستایش می‌کنم پی‌درپی و بی‌کران به عددی که تو بر آن آگاهی و درگذر از گناهانم و به فقیری و درماندگی‌ام رحم کن و من یاری می‌طلبم در این مورد از اولیاءت مخصوصاً سرور عالمیان حضرت زهرا (س) که بندگانی را وصف فرمودند که وجودشان برکت آفرینش بود.

سلام مانند آغاز صبحی است که قبل از طلوعش نوید دهنده‌ی برکت انواری است که گرمایش زنده‌کننده‌ی مخلوقات عالم است، حرارتش مطلوب نیازمندان رشد است و سایه‌اش خنک‌کننده‌ی جان‌های پر حرارت، درونش مخفی و ظاهرش نشان از خلقتی مدبرانه، استواری‌اش در عظمت اطاعتش در صفحه‌ی زمان گویای رمز و رازی است که گوش زمان آن را می‌نگارد تا عمر انسان‌ها در پرتوی جانش نگاشته شود؛ عقل‌ها به کاوش جانش در حیرت بماند و پیچیدگی‌اش نامش را معنا کند.

سرور عالمیان بنده در مقام خلیفه را با کلماتی زیبا بیان فرمودند که از هر نظر مطابقت دارد با دختر گرامی‌شان حضرت زینب کبری (س).

حضرت زینب (س) برکت وجود مطهرش زنده کننده‌ی مخلوقات عالم و حرارت مبارزه‌ی حق علیه باطلش مطلوب نیازمندان رشد و استواری در اطاعتش آرامش بخش حق‌مداران و عقل‌ها در شناختش در حیرت که نشان از خلقتی مدبرانه دارد.

در این روز غم و اندوه رحلت حضرت زینب (س) پناه می‌بریم به دامن پر مهرش و از زبان گهربارش در مورد خودشان به گوش جان می‌شنویم که فرمودند: از مادر گرامی‌ام کوثر جاری در زمان که همواره برکتی است از جانب خالقِ مُدبر، در زمان آمدن جانم از جان مبارکش نجوایی با پروردگار داشته، سخن می‌گویم:

زمانی که مادر احساس کردند زمان نگاه داشتن امانت الهی به پایان رسیده است دست را بر شکم مبارکشان گذاشتند و فرمودند: ای پروردگار آنچه در شکم دارم دختر است و تو به آنچه در شکم دارم آگاه‌تری پس نذر مرا بپذیر همچنان که از مادر مریم صدیق پذیرفتی و او را همواره درختی استوار در رسالت پدر بزرگوامم قرار بده تا با دستان ضعیفش رسالتی ملکوتی را حفظ کند.

دعای مادر به اجابت رسید و پیامبر گرامی اسلام مرا ریشه‌ی نبوت خویش خواند، ریشه‌ای که شاخ و برگش تا قیامت بر سر عالم سایه خواهد افکند و هر آن‌کس که به زیر این سایه درآید همان‌گونه که در کتاب آسمانی قرآن فرموده زبانی به او نخواهد رسید و در امنیت در رحمت الهی داخل خواهد شد. پس نام من زنده کننده‌ی انوار حق است.

همچنین مادر گرامی‌شان سرور عالمیان می‌فرمایند: شکر بر آستان با برکت پروردگارم که امانت‌هایی را از جانم باز پس گرفت که همگی به ندای پروردگارش آنگاه که فرمود: چون بندگان من درباره‌ی من از تو بپرسند بگو که من نزدیکم و به ندای کسی که مرا بخواند پاسخ می‌دهم، پس به ندای من پاسخ دهند و به من ایمان آورند تا راه راست یابند، راه راستی که انتهایش رحمت بی‌منتهای خالقِ مدبر است و شیرینی زبان زینب (س) آن‌چنان گواراست که زمین و آسمان امانت‌های خویش را به پیشکشی آوردند و پروردگار پذیرفت و فرمود کلامی را در زبان او آفریدم تا آنگاه که تکلم کند، همگان در مقابل تکلمش به تکریم درآیند و اعلام دارند که پروردگارا جز آنچه به ما

آموختی دانش دیگری نداریم پس هرگاه نام پدرم رسول خدا (ص) را بر زبان جاری می‌کرد فرشتگان مقرب در حضورش حاضر می‌شدند تا با زبانش نام رحمت الهی را بشنوند و اسرار نام محمد (ص) را دریابند.

اینک ای مهمانان خانه‌ی نور در این شب غم و اندوه سفارش بسیار گران‌قدری را از امام علی بن موسی‌الرضا (ع) برایتان نقل می‌کنیم که فرمودند: در رحلت عمه‌ام زینب (س) به همه بگویند امام رضا فرمودند: حق شناخت عمه‌ام بر گردن آنانی که حقیقت دین را شناخته‌اند بسیار سنگین است پس قدردان این نعمت بزرگ باشید.

چه می‌کنید با این نعمت و مسئولیت بزرگ؟ شمایی که سال‌هاست در این کوی عشق و معرفت با حقیقت و واقعیت دین به برکت وجود فرزند گرامی امام رضا (ع)، سرور و مولایمان، امام عصر و زمان، ابوالصالح المهدی (عج) آشنا شده‌اید با حقیقت شناخت حضرت زینب (س) و الگو قرار دادن عمل و حق‌مداری ایشان در همه‌ی امور خود.

حال ضمن عرض تسلیت به ساحت مقدس ولی نعمتمان امام زمان (عج) به وجود مبارکشان عرضه می‌داریم:

ای وارث زبان و نطق و بیان عمه‌ی گرامی‌تان حضرت زینب (س) ما را یاری فرمایید همان‌گونه‌ای که پدر بزرگوارتان امام رضا (ع) فرمودند حقیقت وجود ایشان را به درستی بشناسیم و در زندگی‌مان زینب گونه عمل کنیم و زینب گونه حق جو باشیم و زینب گونه منتظر حق که شما هستید باشیم و با زبان زینبی فریاد کنیم:

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۱ اردیبهشت ۹۶

خطبه‌ی آخرین جمعه‌ی ماه رجب

حمدِ مخلوقات عالم بر آستان کبریایی خالقِ باد که از مهر بی‌پایانش چشمه‌ی هدایت را جوشاند و بر سرچشمه‌ی لطفش، پیامبران را هادیِ انسان‌ها نام نهاد تا با هدایتشان جان فرو افتاده از ملکوت را بر سرمنزلِ عافیت رهنمون شوند و سلام جانشینانشان، بر آنان باد و بر عزم ملکوتی‌شان که همواره جانِ مبارکشانشان را، ندای نجاتِ انسان‌های در بندِ نفس اماره کردند تا جوهره‌ی وجودی‌شان متبلور شود و از ظلمت، به نور، هدایت شوند.

اکنون آخرین جمعه‌ی ماه رجب است. جمعه‌ای که عالم، در نجوای عاشقانه، صورتِ اطاعت بر آستان کبریایی پروردگارش نهاده تا شکرگزارِ نعمتی باشد که اسرارِ کتاب مبین را از درگاه پر شکوهِ ملکوت، بر سینه‌ی پیامبرش نازل فرمود.

چه مبارک سحری بود آن دقایق که ضربانِ حیات، در جان مبارک آخرین رسول الهی بانگ جاویدِ جاء الحق را نواخت و آنگاه باطل، بر روی در افتاد و عجز و ناتوانی‌اش را اعلام کرد؛ آسمان به نم نم اشکی متبرک شد و زمین به ناله‌ای اعلامِ آمادگی کرد؛ ستارگان در درخشششان بر یکدیگر پیشی گرفتند و ماه، نور لرزانش را بر شکاف غار متمرکز کرد تا از نعمت پروردگارش بی‌نصیب نماند؛ آنگاه آسمان شکافت و از وسط دو نیم شد؛ فرشته‌ی وحی، دو بالِ خود را بر کناره‌ی آن نهاد و نامِ جاوید آخرین پیامبر الهی را خواند: ای محمد، به آسمان بنگر و آنچه را که به جانت القا می‌شود را بخوان و پیامبر خواند؛ همه‌ی آفرینش بر او درود فرستاد و جانِ جهان، منور به نزولِ وحی شد. تاریکیِ سحر به سفیدی صبح بدل شد و خورشید، با اشتیاق از مشرق طلوع کرد. درخشش تاج رسالت، بر سرِ آخرین مأمور الهی چونان گنجی بود که همه در تماشایش بر یکدیگر سبقت می‌گرفتند و روز آغاز شد؛ چه روز زیبایی! چه جمعه‌ی مطهری! هوایش هوای زمین نیست بلکه منور به نزولِ برکاتی است که از الطاف و احسانِ خالقش جانش منور است. قرآن آمد و خود را مولودی مبارک نامید و معجزه‌ای که

دریای علم و رحمتش را پایانی نیست؛ جهان، همواره بر عظمتش معترف است و از درکِ علمش عاجز؛ پروردگار عالم، خود را حامی‌اش معرفی فرمود و جانِ عزیزش را در حمایتِ خویش گرفت و دست ناپاکان را از ساحت مقدسش دور نمود و همواره جلالتش را بر دوران‌ها حاکم گردانید تا عاشقانِ کوی‌اش از آستان پر عظمتش جانِ بی‌رمقشان را زنده کنند و از مرگی که نامش جهل است برهند.

پس پیامبر برگزیده شد تا معجزه‌ی خویش را از ریشه‌ی جانش بیرون آرد و بر امتش عرضه دارد. افسوس که دنیای افسون شده‌ی نفس اماره، با هزاران آب و رنگِ دست‌ساز بشر، به میدان آمد و گنجِ بی‌پایانش را از سینه‌ها تهی کرد، بر جلالتِ ظاهری‌اش افزود و از عملِ باطنی‌اش کم کرد تا آن را همان گونه که پیامبر (ص) معترف آن است که «ای وای بر امت من که قرآن را مهجور کرد» امت‌هایی که در رسالتِ پیامبر آمدند و رفتند و اینک ما مدعیانِ مبعث، دور یکدیگر جمع شده‌ایم تا روز مبارکش را چونان منظره‌ای بر جانِ بی‌رمقمان بخورانیم و چشم بر احسانش بدوزیم و از درگاه کبریایی‌اش تمنا کنیم و بگوییم که ما امتِ غریبی هستیم که حرف دلمان را در قالب اشک و دعا بر پروردگارمان عرضه می‌کنیم؛ دست بر سینه‌ی مجروحمان می‌گذاریم که مشتاقِ دولتِ آخرین وصیِ رسولمان است و همان‌گونه که اماممان در دعای کمیل فرمودند اسلحه‌ای جز اشک نداریم پس بر سر راه این سیلاب می‌نشینیم تا خورشیدِ مبعث، تاج رسالت را بر سر آخرین وصی رسولمان مزده دهد تا جهان، با انوارِ قرآن ناطق، از جهل نجات یابد و انوارِ جاء‌الحق متجلی گردد.

پس با صدایی متفاوت با هر روزِ دیگر، می‌گوییم:

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۳ اردیبهشت ۹۶

خطبه‌ی شهادت امام موسی کاظم (ع)

بار الها، آخرین روزهای ماه رجب است. ماه توست، ماهی که درهای رحمت و بخشش بازتر و جود و کرمت بر بندگانت جاری‌تر است و من در این شب به درگاه کریمت پناه آورده‌ام و نگران از اینکه تا کنون توبه‌ام را نپذیرفته باشی پس با مناجاتی از مولایم امام سجاد (ع) با چشمی اشک‌بار و شرمنده و پشیمان و با امید و آرزوی بسیار به تمنا ناله می‌کنم که:

معبود من گناهانم لباس خواری و بیچارگی بر من پوشانده و قلبم را بزرگی گناهانم مرده ساخته پس توبه‌ام را بپذیر تا به فضلت زنده شوم. من به عفو و قبولی بازگشتم فقط به کرمت امید بستم، اگر برانی به چه کسی پناه برم. پس رحم کن بر شرمندگی و رسوایی و حسرت و اندوهم از بدی کردارم. معبود من محروم نکن از آن زیبایی چشم‌پوشی و پرده‌پوشی‌ات. ای جوش دهنده‌ی استخوان شکسته، ای خدایی که در رحمتت را به نام توبه به روی بندگانت گشودی، من به آستان با جود و کرمت در آخرین شب‌های ماهت متوسل شدم. قبول کن توبه و دعایم را و نا امیدم نکن ای پروردگار کریم.

بله در این روزها که مقارن با نزول قرآن کریم و بعثت رسول اکرم خاتم‌النبیین، تاج انبیاء حضرت محمد (ص) است باید که از این گنجینه‌ی بی‌نظیر الهی بهره‌مند شویم و با تفکر و تعقل در آیات کریمه‌اش راه سعادت و رستگاری را با اطاعت و عبادت و توبه طی کنیم. همان‌گونه‌ای که امیر مؤمنان علی (ع) فرمودند:

خداوند در قرآن کریم به شما گفت که چه اعمالی را می‌پسندد و از چه اعمالی متنفر است و این دو را به وضوح بیان فرمود که یکی را مورد پیروی قرار دهید و از دیگری پرهیز کنید که خداوند آن کس را می‌آمرزد که می‌تواند هواهای نفسانی را از درون خود دور کند. به فرموده‌ی رسول‌الله (ص) بهشت از راه دشواری‌ها به دست می‌آید و جهنم از شهوات نصیب گناهکار می‌گردد و هیچ طاعتی وجود ندارد که بدون دشواری

باشد. اطاعت نکردن از دستور خدا توأم با شهوات و لذات نتیجه‌ی آن جهنم است و ای بندگان خدا بدانید ما اهل بیت و آل رسول الله (ص) جامه‌ی تن پیامبر و از اصحاب و خزانه داران و درهای او هستیم و کسانی که بخواهند وارد خانه‌ای بشوند باید از در آن وارد شوند و آن که در صدد بر می‌آید از راهی غیر از در وارد خانه شود نامش سارق است. آیات کریمه‌ی قرآن مربوط به آنان است و آن‌ها گنج‌های خدا هستند و هنگامی که لب به سخن می‌گشایند راست می‌گویند و زمانی که سکوت می‌کنند کسی در گفتار حق بر آن‌ها پیشی نمی‌گیرد.

پس ما نیز با توسل و سرمشق قرار دادن راه و رسم بندگی آنان که همان دستورات خداوند در قرآن کریم است خود را نجات داده و خشنودی الهی را کسب می‌کنیم.

اینک در این خانه‌ی مقدس حضور پیدا کردیم به سوگ شهادت یکی از این گهران بی‌نظیر خداوند عزاداری کنیم که ایشان عبد صالح، کاظم، باب الحوائج امام موسی بن جعفر (ع) هستند که زندگی‌شان از دو بخش تشکیل شده، ۲۰ سال قبل از امامت و ۳۵ سال دوران امامتشان که مصادف بوده با طاغوت‌هایی به نام خلفای عباسی، منصور دوانقی، مهدی و هادی عباسی و هارون الرشید که امام در زمان این ملعون سال‌ها در زندان‌های متعددی به سر بردند. ویژگی‌های امام کاظم (ع) نشان دهنده‌ی مسئولیت بزرگی است که ایشان به خوبی اجرا کردند. چون در زمان امام صادق (ع) و امام موسی کاظم (ع) شبهاتی را که در امر امامت، دشمنان و عوام به وجود آورده بودند را رفع فرمودند که آن با درگذشت اسماعیل بن جعفر فرزند بزرگ امام صادق (ع) به وجود آمده بود و برخی از مسلمانان منحرف شده و می‌پنداشتند که اسماعیل از دنیا نرفته بلکه از انظار مخفی شده است در نتیجه فرقه‌ی انحرافی اسماعیلیه را تشکیل نمودند که هنوز نیز دارای طرفدارانی است.

امام موسی کاظم (ع) جنبش مکتبی شیعه را ایجاد فرمود که تا دستگاه هارون الرشید نیز رخنه کرد و هارون ملعون پس از زندانی کردن‌های طولانی امام موسی کاظم (ع) عاقبت ایشان را در زندان به شهادت رساند. لعنت الله علی قوم الظالمین.

می‌بینیم این غافلان به خاطر قدرت و زندگی ننگین کوتاه دنیایی خود دست به چه جنایاتی زدند و لعنت و غضب ابدی خداوند را به جان ذلیلشان خریدند.

واحیرتا از کسانی که همان راه را رفته و می‌روند مخصوصاً در عصر حاضر با حیل‌های مختلف سعی زیادی در فریب مردمی که اسیر نفس بوده و درکشان در دایره‌ی نفس و چشمانشان گردش می‌کند، دارند ولی همگی باید بدانند که دین اسلام و قرآن کریم از آن خداوند است و محافظتش را خود به عهده گرفته در نتیجه بزرگی و شکوفایی‌اش هر روز بیشتر شده و آنانی که درک و علمشان در عقلشان قرار دارد به خوبی آن را می‌فهمند اگر چه ظاهرش را منحرفان و مغرضان طرز دیگری نشان می‌دهند.

برای آگاهی بیشتر روایت زیبایی از امام رئوف امام علی بن موسی‌الرضا (ع) را نقل می‌کنیم که در آن تلاش مذبح‌خانه و بی‌ثمر وهابیان و دشمنان اسلام و اهل‌بیت و منافقان را بهتر می‌توان درک کرد و سفارشی نیز در عمل درست به شیعیان است که فرمودند:

مکان‌ها همواره در تاخت و تاز سلاطین زمان از صورت اصلی به ظاهری که اراده‌ی آنهاست تغییر شکل می‌دهد و این تغییرات در چشم آنانی که توان درک اصل را ندارند قابل توجه است درحالی‌که پیامبر (ص) تا ابد خاتم‌النبیین و مسجد پیامبر در مدینه محل نزول آیات کریمه است زیرا بزرگی نزول جاودانه است و پسر مهدی (عج) آخرین وصی پیامبر که عالم از وجود مطهرش جان می‌گیرد. مهمانان خانه‌اش باید نعمت زمان را بشناسند و از حوض کوثر سیراب شوند و چون پروردگار حقیقت دین را در شناخت کتابش قرار داد پس اطاعت از قرآن کریم افضل اعمال است که اهل‌بیت را با آن می‌توان زیارت نمود.

اینک در این شب حزن و اندوه ضمن عرض تسلیت به ساحت مقدس مولا و سرورمان، ولی‌نعمت و امامان ابوالصالح‌المهدی (عج) به مناسبت شهادت پدر بزرگوارشان امام موسی کاظم (ع) به وجود مبارکشان ابراز می‌داریم:

مولای ما در عصر حاضر منافقان و معاندان سعی در کم‌رنگ کردن حضور و بزرگی شأن و مقام شما را در جامعه دارند لذا عملکردشان قلب ما منتظران را آزرده کرده است. به تمنا از وجود مقدستان می‌خواهیم که مکر و حيله‌شان را به خودشان برگردانید و رسوایشان کنید. ما در این روز به تسکین دل سوخته‌مان فریاد می‌زنیم:

اللهم عجل لوليک الفرج

www.rayatolhoda.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

خطبه‌ی عید مبعث و ولادت حضرت نرجس خاتون (س) ۵ اردیبهشت ۹۶

سلام بر حق، آن زمان که اراده فرمود تا باطل را با انوار احدیت از میان بردارد؛ شعاع نورش زمین را به آسمانی پر ستاره تبدیل نمود؛ آهنگ زیبایی بهترین آفریده را می‌خواند: لحظه‌ای که منتظرش بودی فرا رسید. اینک سینه‌ی پر شورت را به ملکوتی پیوند خواهد خورد تا انتظار سال‌های تنهایی‌ات به وصلی مبارک مژده داده شود پس نام زیباییت بر عرش الهی نقش می‌بندد؛ سلام بر خلیفه‌ام آن زمان که به سینه‌ی پر نورت سجده کردم مرا خواندی: ای فرشته‌ی مقرب آیا تو را از نام‌هایت با خبر سازم و من پاسخ دادم آن زمان که بر کرسی زمین و آسمان تکیه دهم و نام زیباییت را بخوانم به معمای خلقتم در سینه‌ی مبارکت پی خواهم برد پس یاریم کن تا بر آنچه بدان مأمور شده‌ام عمل کنم.

زمان به ثانیه‌های انتظار نزدیک می‌شود. غار می‌لرزد. سنگ‌ها به شور و شوق آمدنش از بلندی به زیر سقوط می‌کند. شهر مکه پوسته‌ی ظاهری خویش را از باطل جدا کرده منتظر انوار حق است. لحظه‌ی موعود فرا می‌رسد. فرشته‌ی وحی می‌آید. نام زیبایش را می‌خواند: محمد، به من بنگر؛ مژده‌ی پیامبری‌ات را آورده‌ام. تو را به جامی که نوشندگانش هرگز تشنگی را حس نخواهند کرد مژده می‌دهم با من بخوان. کلمات قرآن کریم متولد می‌شود؛ انوار، شکل خویش را از قالب نور به حروفی زیبا بدل کرده بر سینه‌ی مبارکش می‌نویسد: بخوان به نام پروردگارت. او خواند تا همگان به دنبالش بخوانند. اینک سال‌ها از آن لحظه می‌گذرد؛ کتاب با هدایت پیامبر برای بشریت تا قیامت باقی می‌ماند. پروردگار غیب را می‌گشاید. سرنوشت قوم‌ها را به تصویر می‌کشد. سفره‌ی احسانش را می‌گشاید: پروردگارت را از درون آیاتش حس کن او بندگان خویش را از خون و خاک جدا کرده به آغوش پر مهرش می‌خواند و بهشت را به تصویر می‌کشد نعمت‌هایش را بیان می‌فرماید؛ آب و هوای درونش را فاش می‌کند. رازهای نهان را می‌گشاید تا توان دیدن غیب بر چشم‌های بسته آسان گردد.

مبعث چیست؟ چگونه به آن اندیشیده‌ای؟ در قلبت حرارتش را با کدام وعده به گلستان عشق پیوند کرده‌ای؟ سال‌های عمرت در مبعث‌هایی گذشته که به‌عنوان آخرین جمعه‌ی ماه رجب آمده و تو هلال ملکوتی‌اش را به صبح رسانیده‌ای. اینک جانشین پیامبرت می‌پرسد: آیا توان عقلت توانسته تا جان با عزتت را از جایگاه ذلتش خارج نماید؟ اگر جانت با انوار قرآن کریم نتوانسته از زندان تن رها شود هنوز مبعثی برایت نیامده؛ سنگ‌های وجودت در بلندی جهل باقی مانده؛ آیات پروردگارت در باطل وجود به شبی ظلمانی بدل گشته تا از حقیقتی که نامش قیامت است بگریزد ولی توان گریختن از ساعات پر شکوهش را نخواهی داشت او تو را در بند جلالتش اسیر نموده پس حقیقتش را به سینه‌ات منتقل کن تا مانند سینه‌ی پیامبرت مهمان عرش شود. در نام پر شکوه رحمة للعالمین به دنبال آن لحظه باش که بار دیگر تو را به وعده‌ای شیرین مزده می‌دهد: او خواهد آمد تا ظلمت‌ها به صبحی مانند مبعث پیوند شده و همگان انوار قرآن کریم را بار دیگر در چهره‌ی جانشین رسالت ببیند پس با قلبی که مشتاق حق است نامش را بخوانید:

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

خطبه‌ی اعیاد شعبانیه

۱۰ اردیبهشت ۹۶

حمد و سپاس پروردگار رؤف و رحیم را سزااست که آغوش پرمهرش تنها آمال و آرزوی بندگان مخلص بوده و جدایی از آن غم سنگین آنان، این غم آتش درونشان را شعله‌ور کرده و با مناجات‌هایی که حرارتش آفرینش را به فغان آورده آن را ابراز کردند و خداوند سبحان آنان را برای رسیدن به وصال خود یاری فرموده پس شکر بر برکاتی که پروردگار عالم فرمود: آنگاه که شمع وجود حق در عالم بیفروزد منادیان بر کرسی زمین و آسمان ندایی را زمزمه کنند که ای جان عالم زمزمه‌ای را که در جانت به ودیعه داری را با زبان حق فریاد کن تا پویندگانش آن را مانند شرابی گوارا بر جانشان بچشانند تا سینه‌هایشان از عطر آن به سخن درآید و اعلام کند: ای پروردگارم آن زمان که فرمان دادی از دامن پرمهرت جدا شویم به حلقه‌ی اشکی دامن پر جلالت را گرفتیم و به کوچکی و خواری خویش معترف گشتیم پس عرشیان به گدازه‌های این عشق بر ما گریستند و جان عالم در پوسته‌ی خویش ننگجید پس در لرزش‌های سخت کوه‌ها را در هم پیچید و دریاها را به خروش آورد. ماه و خورشید به تمنا به سجده درآمدند، ای خالق حیات بر خلیفه‌ی ما نظری کن تا عالم در هم نیچد و جهان متلاشی نگردد آنگاه نوری بر سیاهی جهل فرود آمد و نام خلیفه را از ظلمت جهل به نوری پرفروغ از پروردگار عالم بیفروخت و حیات در هدایت پیامبران زنده گشت.

چه زیبا سرور عالمیان، کوثر الهی حضرت زهرای مرضیه (س) بی‌تابی خلیفه در هجران پروردگارش را در غربت زمین توصیف کردند که ما آن را در عمل و گفتار خود ایشان و پدر گرامی‌شان حضرت محمد (ص) و امیر مؤمنان علی (ع) و فرزندان‌شان به عینه مشاهده کردیم.

امشب به میلاد دو تن از ایشان امام اباعبدالله الحسین (ع) و امام زین‌العابدین حضرت سجاد (ع) در این کوی عشقِ فرزندشان دور هم جمع شدیم که این عشق آتشین را هزار و اندی سال است از دعای عرفه و حماسه‌ی کربلای امام حسین (ع) و

صحیفه‌ی سجادی‌هی امام سجاد (ع) عاشقان خواندند و شنیدند و با آن عشق و بندگی‌شان را به پیشگاه الهی ابراز نمودند و در فرازی از دعای عرفه‌ی امام حسین (ع) که ایشان چنین آتش عشق پروردگار را بیان فرمودند که: ای مولایم تویی که منت نهادی، نعمت دادی، احسانم کردی، روزی‌ام دادی، گرامیم داشتی، تویی که مرا آمرزیدی، یاریم کردی، تأییدم نمودی، عزیزم داشتی، شفایم بخشیدی، پرده‌ام پوشاندی. پروردگارا این است ثنای من بر تو برای تمجید و اقرار توحید با اخلاص و ذکر مهربانی‌ات بر من به قدری فراوان‌اند و آشکارند و از قدیم تا به حال که از شمارش بیرون‌اند و امام سجاد (ع) در مناجاتی چنین ابراز می‌دارند که: بار الهی مناجاتم از کرم بشنو و دعایم مستجاب فرما، روزهای عمرم را با بی‌حاصلی به پایان مبر. دست رد به سینه‌ام نزن و مرا در جوار رحمت منزل ده. بار الهی مجد و عظمت تو والاتر از آن است که کسی به ذاتش پی ببرد و احسانت افزون‌تر از آن است که کسی توان شکر گزاری بر کمترین آن داشته باشد.

پس در این روز میلاد باید بر آنان سلام کرد، سلامی از روی ارادت و اخلاص و مودت. سلام بر شما، گواهی می‌دهم که همانا روان‌های شما و نورتان و سرشتتان یکی است. همگی پاک و پاکیزه است. خداوند شما را به صورت نورهایی آفرید که گرداگرد عرش خود قرارتان داد تا آنگاه که با آوردنتان در این جهان بر ما منت گذارد و برگزید شما را برای نور خود و تأیید کرد شما را به روح خود و پسندید شما را برای جانشینی در زمینش تا که حجت‌هایی باشید بر مخلوقاتش.

شادی و سرور امشب ما به واسطه‌ی میلاد یکی دیگر از اهل بیت افزون است. این گهر نایاب اسوه‌ی شجاعت و رشادت و علم و معرفت و ادب و وفاداری حضرت ابوالفضل‌العباس (ع)، قمر منیر بنی‌هاشم است که صداقت و عشق و اخلاص را در بندگی پروردگار و بیعت امام عصر خود در تاریخ تا قیامت به نام ابوالفضل‌العباس ثبت نمود.

اینک در این شب مبارک ضمن عرض تبریک و تهنیت به ساحت مقدس مولا و سرورمان، آخرین گنجینه و وارث همه‌ی حسنات اهل‌بیت پیامبرمان، امام عصر و زمان اب‌صالح المهدی (عج) به وجود مبارکش‌ان ابراز می‌داریم:

مولای ما دست نیازمان را به تمنا به درگاه پروردگارمان بلند می‌کنیم تا اراده‌اش آشکار گردد و حق جاودان شود و باطل برای همیشه افسانه‌ی دهر و این ممکن نیست مگر به واسطه‌ی وجود مقدستان پس شما را می‌خوانیم برای تمام زمان‌ها تا قیامت.

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۲۲ اردیبهشت ۹۶

خطبه‌ی ولادت حضرت مهدی (عج)

سلام بر آمر، امری که همواره نجات را مژده می‌دهد. آنگاه که می‌فرماید بخوان به نام پروردگارت که خلق کرد انسان را از خون بسته. خونی اسرارآمیز، آغاز خلقتی در سرنوشت یک انسان.

اینک مژده‌ی دیگری در راه است. امری که زمان را در حیطه‌ی قدرتت به گلستانی از وعده‌های الهی تبدیل نموده تا سالهای انتظار شیرینی حضورش را در خود ذخیره کند. یک بار دیگر سفینه‌النجات به زمین می‌آید. زمین و آسمان یکدیگر را در آغوش می‌گیرند. این چه روزی است که ملکوت شکافته می‌شود. ملکوتیان صف در صف به تماشا می‌آیند. وارث پیامبران نام خویش را بر زمان می‌نگارد. او آمد تا حق آشکار گردد و باطل طبق فرموده‌ی قرآن کریم کفی که همواره در حال محو شدن است.

ساعت‌های انتظار یک بار دیگر به زندگی دل‌انگیز همگان را به خود می‌خواند: ای بندگان در بند شده، بندهای خویش را بگشایید، بال‌های پروازتان بر جان افتاده بر خاک به پرواز درآمد تا مژده‌ی الیه راجعون را در جان‌ها زنده کند. سحری مبارک نورافشانی می‌کند. زمان متوقف می‌شود، خورشید به سخن درمی‌آید. ماه و ستارگان به نورش از سیاهی شب به روزی روشن تبدیل می‌شود. مردمان عصرش بار دیگر لرزش کاخ‌های ستم را حس می‌کنند. ستون‌های باطل در هم می‌شکند و عشق می‌شکند. نامش در قلب‌های عاشق به صدا درمی‌آید، ضربان حیات او را می‌خواند. مهدی آمد. او کیست که مهرش این‌چنین زمان را به زانو درآورده. چه کلامی قادر به توصیف این دریای محبت است. قرآن کریم به مدد می‌آید. او بقیه‌الله است، بهترین مائده‌ی آسمانی که پروردگار از دریای رحمتش به ساعت‌های عمر انسان هدیه فرموده تا حقیقت خلیفه آشکار گردد. زبان‌ها در کام بماند و دل‌ها به شوق دیدارش به سخن درآید. یا رب، دست به دامن تحفه‌ای آویخته‌ایم که دولتت بهاری بی‌خزان است پس به عمری که بهار را فراموش کرده ترحم فرما. گل‌های رنگارنگش را شیطان ربوده و

آنچه برایش باقی مانده گلدانی خشک و بی‌رمق است. آفریده‌هایت به باران رحمت نیازمندند، ریشه‌هایشان از تشنگی به فغان آمده، منتظر امری است تا بار دیگر روشنایی را معنا کند.

امروز قلب‌ها آن ذخیره‌ی بی‌همتا را در خود حس می‌کند. پس مولای ما، ما به آمدنت سرمستیم، چه بفهمیم یا ساعتی با آن مشغول باشیم. ای حق جاودان به اُمت خویش که همواره تو را به فرج می‌خواند نظری فرما تا نیمه‌ی شعبان به دولتی برسد که عمرها را در خود ذخیره کرده، عمرهایی که همواره از کودکی به جوانی و جوانی به پیری و سپس به قبری که در دعای عهد می‌خواند که کفن پوشیده از آن برخیزد و دولت حق را یاری کند. ای یادگار رسولان در نعمت افزون بر نعمت دیگر، ما را نیز از این مائده‌ی آسمانی محروم نفرما تا همواره با دلی مشتاق و چشمی اشک‌بار تو را بخوانیم:

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۵ خرداد ۹۶

خطبه‌ی شب اول رمضان

حمد و سپاس از آن پروردگار کریم است که آفریننده‌ی مخلوقات، گشاینده‌ی روزی، برآرنده‌ی سپیده‌دم هاست. صاحب جلال و جبروت و کرم و فضل و نعمت است که خود فرمود الله همان خداوندی است که آسمان‌ها را بی‌هیچ ستونی که آن را ببینید برافراشت سپس به عرش پرداخت و آفتاب و ماه را که هر یک تا زمانی معین در سیرند رام کرد. کارها را می‌گرداند و آیات را بیان می‌کند، باشد که به دیدار پروردگارتان یقین کنید.

بار الها به کرم و بزرگیات یقین داریم، به یکتاییات گواهی می‌دهیم و به مهربانی و جود و سخا و عطا بخششیات معترفیم. بار الها رسید ماه مبارک رمضان و بر ما واجب شد روزه‌داری‌اش و نگاه داشتن حرمتش که در این ماه قرآن کریم را برای هدایت و راهنمایی بندگان و جدا کننده‌ی حق از باطل نازل فرمودی و شب قدر را که برابر است با هزار ماه در آن قرار دادی، همه‌ی این‌ها را از روی رحمت و مغفرت و کرامت بر بندگان مقرر فرمودی که خود را از وسوسه‌های شیطان و نفس‌رهایی بخشیده و جانشان را از آلودگی‌ها پاک کنند پس خدایا یاری فرما در روزه‌داری‌اش و مناجات و شب‌زنده‌داری‌اش و قرائت قرآن و نمازش، سالم بدار بدمنان را و ببخش گناهانمان را زیرا تویی بخشنده‌ی عذر پذیر؛ پس سلام بر تو ای ماه خیر و برکت و مبارک.

چه زیبا سرور عالمیان حضرت زهرا‌ی مرضیه (س) آمدن آن را تفسیر فرمودند که: ایام با رنگ‌هایی الوان می‌آیند و جان آدمیان را به فرمان خویش در بند می‌کنند تا جسم خاکی‌شان توان زندگی را از دست ندهند. همگان برای ادامه‌ی حیات در اطاعتش می‌کوشند مانند سرما که نیاز به گرما دارد پس عمر در این اطاعت‌ها می‌گذرد و جسم تابع محیط می‌شود. پروردگار عالم با نزول آیات کتاب آسمانی به روح فرمان اطاعت

می‌دهد و مهر بندگی در اطاعت است و اطاعت کلیدی است که در قفل عشق می‌چرخد تا حرکتی را آغاز کند که انتهایش وعده‌های قرآن کریم است.

پس پروردگارا ضمیر جاہمان همواره در نهان و آشکار بر سفره‌ی احسان خالق خویش نشسته تا گرسنگی‌اش را درمان کند، جانش را از طعام و شرابت متنعم نموده، گرسنگی‌اش لحظات عمرش را به سیری تبدیل نموده، همان‌گونه‌ای که امر فرموده‌اید از شراب و طعام آماده‌ی زمین تناول کرده تا ریشه‌ی جانش از خاک منقطع شود و با طعامی که منتظرش است به آستان پر مهرت بازگردد پس جانش از آن گرسنگی به طعام عشقت درمان شد طعامی که انوارش در سجده و رکوع جز تو را نمی‌خواند.

پس ای مهمانان کوی عشق، گرسنگی و تشنگی‌مان را در ماه مبارک با سفره‌ی احسان الهی با طعام عشقش افطار کنیم و لذتش را تا ابد در جاہمان ذخیره کنیم و در خانه‌ی مقدس امام عصر و زمان ابی‌صالح المهدی (عج) همان‌گونه‌ای که می‌دانید طبق روال هر سال در روزها و شب‌های ماه مبارک در این خانه‌ی مقدس قرآن کریم تلاوت خواهد شد لازم است قبل از آغاز آن سفارشات سرور عالمیان را به گوش جان بشنویم تا قرائت قرآنمان با تفکر و اندیشه در آیاتش باشد چون فرمودند که:

معجزه‌ی پروردگار عالم بیان هدایت تمام پیامبران است پس تلاوت کننده‌اش امت تمام پیامبران است چون سیر روح عظمتی خاص دارد همان‌گونه که شما در ساعتی محدود به تلاوت آیات می‌پردازید انوار کتاب از زمان خارج می‌شود و تلاوت کننده‌اش را در بهترین حالت به جایگاه وعده‌ی الهی دعوت می‌کند تا در نعمتش قرار گیرد ولی معجزه‌ی قرآن کریم در ذهن محدود تنها فقط خواندن کلمات آن است درحالی‌که انوارش زبانی گویا دارد که زبان در دهان قادر به درکش نمی‌باشد و انوار قرآن کریم در گنجینه‌ی کلماتی است که تلاوت کننده‌اش را در احسان خویش قرار می‌دهد پس آثارش آشکار شده و در جان‌ها نقش می‌بندد و آثار عمل هر انسانی در وجودش ذخیره می‌شود تا در برزخ به صورت نماد عمل به رؤیت دیگران برسد، هر کس وجودش را با نماد عمل سوره‌ی مؤمن بیاراید تمام نعمت‌های ذکر شده شامل حالش می‌شود مانند نوری که مرتباً قلب مؤمن را به خود اختصاص می‌دهد اگر آن را به

عملش بیاراید صاحب تمام نعمت‌هایش می‌شود و اگر به تلاوتش عادت کند انوارش را با خود همراه می‌کند و قرآن معجزه‌ای است که هزاران نقش زیبا را در قلبش به ودیعه دارد پس مانند گنجی تمام نشدنی با آن انس بگیرید تا وجودتان محل ریزش رحمت الهی شود.

پس ما با شنیدن این سخنان گران‌قدر و گهربار درباره‌ی روزه‌ی ماه مبارک رمضان و تلاوت قرآن کریم باید یقین داشته باشیم خداوند متعال چه سعادت‌ی را به ما ارزانی داشته که با هدایت و یاری مولا و سرورمان امام عصر و زمان (عج) جزء کسانی هستیم که روزه خواهیم گرفت و در خانه‌ی ایشان قرآن کریم را قرائت می‌کنیم و به آنانی که سعی دارند حرمت این ماه را بشکنند و با عناد و تهی مغزی خود به فرموده‌ی خداوند می‌خواهند نور خداوند را با دهان خاموش کنند اعلام می‌کنیم که این وعده‌ی پروردگار عالم است که زمان و زمین به‌سوی دستورات قرآن و پاکی و توحید در حرکت است و زمین از آن موحدین است پس بیهوده مشت بر آهن نکوبید این وعده‌ی حتمی است و خداوند خلف وعده نمی‌کند.

در خاتمه دست به دعا برمی‌داریم:

بار الها عزیز داشتی و پندم دادی، پند گرفتم. یاریم کردی تا نجات یابم پس کمک کن آن‌گونه که فرمان دادی در این ماه روزه بگیرم و تو را عبادت کنم.

معبودا خود فرمودید که سفره‌ی احسانت در این ماه گسترده‌تر و ریزش باران رحمت و نعمت افزون‌تر است پس ما را جزء نجات یافتگان آن قرار بده.

کریمای مولا و سرور، امام عصرمان ما را هدایت می‌فرمایند پس قلب نازنینشان را از ما راضی بفرما که خشنودی تو نیز در آن است.

اللهم عجل لوليک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۲۰ خرداد ۹۶

خطبه‌ی ولادت امام حسن مجتبی (ع)

الحمد لله رب العالمین، پاک و منزّه است خداوند کریم از آنچه او را وصف کنند، بزرگ و بزرگ‌تر از آنچه اندیشه و عقل و علم او را بیابد همان‌گونه‌ای که خود فرمود خدا را آن طوری که قدر اوست نشناختند و به فرموده‌ی امیر مؤمنان علی (ع) خداوند سبحان با اینکه برتر و بلندتر از او وجود ندارد آن برتری و بلندی وی را از هیچ یک از آفریدگانش دور نمی‌کند و نه نزدیکی او به آفریدگانش سبب می‌شود که آن‌ها از لحاظ مکان و منزلت برابر با خداوند باشند. خدایی که به صاحبان عقل‌ها اجازه نمی‌دهد که بتوانند صفات او را مشخص و مرزبندی و حدّی برایش قرار دهند ولی مانع از این نمی‌شود که صاحبان عقل از راه اندیشه او را بشناسند، خداوند آن‌قدر بزرگ و بزرگ‌تر است که هیچ آفریده‌ای را نمی‌توان به او شبیه نمود و هیچ کس توانایی ندارد که موجودیت او را انکار نماید پس سپاسگزار پروردگار کریم هستیم که در عین بزرگی و عظمت و بی‌نیازی با صبر و گذشت و بزرگواری از خطای بندگانش می‌گذرد و احسانش بر بندگان حد و مرزی ندارد مگر اینکه خود آدمی از آن غافل شود.

چه زیبا سرور عالمیان حضرت زهرا‌ی مرضیه (س) آن را توصیف فرمودند: پروردگار عالم در کتاب آسمانی فرموده است که من زمین و ماه و خورشید را رام شما کردم. رام به چه معناست؟ آیا سرکشی در خلقت وجود داشت که خلیفه توان رام کردنش را داشته باشد، پس رمز این لطف بزرگ خداوندی چیست؟ آیا دست‌یابی به دانش ظاهری بوده؟ ولی اگر رام هم که نبود قادر به جلوگیری از دانش روز نیست زیرا همگان به اندازه‌ی استعداد علمی می‌توانند در خلقت کاوش نمایند ولی پروردگار می‌فرماید چه بخواهید و چه نخواهید پیش بیایید. پس با این فرمان دانش آنان در دسترس همگان قرار می‌گیرد. رام به معنای جان سرکشی است که توان درخشندگی‌اش همانند منظومه‌ی شمس‌ی است اگر در فرمان خالق خویش باشد و جانی که دارای تحولات درونی بود همانند سرعت روزهای عمر می‌تواند با خلقت میلیارد سال‌های غیرقابل محاسبه برابری کند پس او را خلیفه‌ی خلقت قرار دادند تا با یک نجوا حرارت خورشید

را دریابد و با یک نوری که در قلبش پیدا می‌شود ماه را بی‌فروزد و با یک ابراز بندگی انوار آفرینش را به خود اختصاص دهد پس قلب است که فرمان رام هر آنچه در آفرینش وجود دارد را به خود اختصاص داده است و من تمام نعمت‌های بندگی را در ستون عمل خود جا داده‌ام پس فرمان پروردگار که می‌فرماید: آنچه من روزی‌تان کرده‌ام بزرگ‌تر از پهنای زمین و آسمان است ولی افسوس از درک عقلی ناتوان که همواره در کنار بزرگ‌ترین نشانه‌ی خلقت عمرش می‌گذرد و مرکز فرمانروایی‌اش از حرکت باز می‌ایستد و آنچه در آن یافت می‌شود دنیایی همانند دنیای جنینی در رحم مادر است. پس در آیات بسیاری قران کریم می‌فرماید: آنان آنچه روزی‌شان کرده بودیم را به دست خود تباه کردند و آنچه به دست آوردند دنیایی بود که ساعاتش در حقارت عقلی کودکانه به یغما رفت.

اینک در این شب مبارک و خجسته ما به شادمانی میلاد خلیفه‌ی راستین، امام برحق و جلوه‌ی انوار الهی که همه‌ی نشانه‌های خلقت را در عمر شریفش در خود ذخیره نمود در این خانه‌ی مقدس حاضر شدیم، ایشان دومین نور امامت و ولایت، اسوه‌ی صبر و گذشت، کریم و مهربان امام حسن مجتبی (ع) می‌باشد که در نیمه‌ی ماه رمضان سال سوم هجرت در مدینه متولد شد و عمر مبارکش چهل و هفت سال و مدت امامتش ده سال بود و قبول صلح ایشان برای نشان دادن چهره‌ی خودخواهی و تزویر و حيله و درون‌های پلید در پس پرده‌ی مسلمانی از یکسو و جاهلیت و سستی و صد رنگی از سوی دیگر در تاریخ اسلام بسیار مفید و الگویی برای آیندگان بود. ایشان مظلوم دوست و دشمن شد و دلسوز همه.

اینک ضمن عرض تبریک و تحیت به ساحت مقدس امام و مولایمان ابوالصالح امهدی (عج) ابراز می‌داریم: مولای ما مردم عصر حاضر مانند مردم زمانه‌ی امام حسن مجتبی (ع) هستند، به قربان قلب نازنینتان که همچون امام حسن (ع) با وجود قدرناشناسی امتتان برای اعمالشان پر از غم و برای هدایتشان دل می‌سوزانید.

حال دست به دعا برمی‌داریم:

بار الها وحشت و تنهایی شب اول قبر ما را با حضور و شفاعت مولایمان به امنیت و شادمانی تبدیل فرما.

معبودا با دستان خالی این ماه را شروع کردیم به فقیری ما رحم کن، یاری فرما تا با دستان پر از آن خارج شویم.

الهی شیطان و نفس لباس تقوا را از تنمان بیرون آورده، یاری فرما تا با توبه عریانیمان پوشیده شود.

بار الها در عبادت و اطاعت کوتاهی کردیم یاری فرما تا دینمان را با تلاش جبران کنیم. خدایا ما به غربت زمین آمده ایم یاری فرما از این غریبی آن طوری که رضایت توست به قربت برگردیم.

بار الها ما اسیر نفس و شیطان و آرزوها شدیم ما را با هدایت امام عصرمان رهایی بخش.

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

خداوند کریم را شاکریم که به برکت وجود مبارک مولایمان امام عصر و زمان (عج) و با خطبه‌های گران قدرشان در ماه مبارک رمضان همچون بارانی به وقت زمین تشنه‌مان را حیاتی فرح‌بخش عنایت فرموده است. «**خطبه‌های قدر از زبان قرآن کریم**» عنوان مجموعه خطبه‌های شب‌های قدر می‌باشد. امید است با بهره گرفتن و عمل کردن به آن قلبمان ضربانی مستمر و جاوید یابد.

همچنین در این مجموعه حرف دلی‌هایی بیان گردیده که شامل درد دل با امام عصر (عج) می‌باشد.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

(خطبه‌های قدر از زبان قرآن کریم)

۲۳ خرداد ۹۶

خطبه‌ی شب ۱۹ رمضان شب قدر

سلام بر قدر و آمدنش آنگاه که پروردگار فرمود: تو چه دانی که قدر چیست؟ آیا شبی همانند شب‌های دیگر عمرمان است؟ در ظاهر تفاوتی نمی‌کند؛ ساعاتش به همانند شب‌های دیگر می‌گذرد. لحظاتش در عقربه‌ی زمان می‌چرخد تا رمز سحری مبارک را فاش کند. چگونه با آمد و شد هزار ماه برابر است؟ ای آفریننده‌ی زمین و آسمان تو را سپاس بر رحمتی که همواره بر جان بندگان خویش چونان بارانی به وقت می‌باری تا گل خشکیده‌ی آنان را به بوستانی سرسبز بدل نمایی پس قدر نشین این ضیافت با شکوه منتظر است تا به بارگاه ملکوتی‌ات سفر کند؛ آیا با این جامه‌ای که شیطان نفس بر قامتش پوشانده او را می‌پذیری؟ دریغا از عمری که شب قدرهای بسیاری را پشت سر گذارده و در تمام این شب‌ها چشم امیدش جز به بخشش و جود کرمت نبوده، باز آمده، چه می‌خواهد؟ همان خواسته‌ی سال گذشته‌اش را؛ در تمام سال‌های عمرش نشانی از مژده‌ی فرشتگان قدر دریافت نکرده زیرا به بشارت سحرش نرسیده او در سنگینی جسمی پر زحمت نتوانسته بر بال‌های این فرشتگان که آورنده‌ی سلام و

تحیت از جانت خالقش هستند بنشینند همواره آیه‌اش را تلاوت کرده: **سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ**. فجر آمد و تو را به ضیافتی با شکوه دعوت نمود؛ پاسخش را بده: پروردگارم من می‌آیم؛ به جان خسته‌ام ترحم فرما. او زخمی دوران جهالت است. وای بر من اگر از کاروان با شکوهش جا بمانم چه کنم؟ به کجا بگریزم؟ خالقا پناهی ندارم دستم را بگیر همان‌گونه که وعده فرموده‌ای به بارگاه جبروتی‌ات شفیع‌ی آورده‌ام. نامش را در رحم مادر آموختم یا «علی» همواره با نام با برکتش از زمین برخاسته‌ام. هر بار زمین خورده‌ام با نیرویش دوباره بلند شده‌ام پس امشب نیز توان آمدن به ضیافت با شکوهت را ندارم؛ جانم از کفر زمان از هم پاشیده؛ مرکز فرماندهی‌اش ویران گشته به دنبال صاحبی است که مجدداً یاری‌اش کند. کمکم کن تا به دامن پر محبتش متوسل شوم: ای صاحب ساعات عمرم مرا دریاب من به ضیافت قدر آمده‌ام به امیدی که دست تهی‌ام را رها نمی‌کنی ای قدر نشین و ای خلیفه‌ی بر حق پروردگار مرا در سحر امشب یاری کن تا آنچه روزی‌ام کرده‌اند را با هوا و هوس نفس اماره از دست ندهم؛ یاریم کن ای وعده‌ی راستین پروردگار عالم، لحظات امشب با بوی نفس‌های شما که روح‌القدس و فرشتگان قدر با آن جان می‌گیرند در کنار من است ای وای بر من که در کنار جاء الحق چونان چوبی بر دیوار تکیه داده‌ام؛ حیاتم را به دست خویش به ممت بدل کرده‌ام.

ای آخرین نجات‌بخش عالم به فریادم برس تا قلبم مجدداً ضربان خویش را آغاز کند. او با هر ضربانی عاشقانه تو را می‌خواند ای امام عصرم به من بنگر آماده‌ام تا جان حقیرم را با نشانه‌ی محبتت یک بار دیگر قدر نشین رضانی کنی که به روزها و شب‌هایش دل بسته‌ام پس نام زیباییت را می‌خوانم.

اللهم عجل لوليک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

(خطبه‌های قدر از زبان قرآن کریم)

خطبه‌ی شهادت امام علی (ع) شب ۲۱ رمضان شب قدر ۲۵ خرداد ۹۶

به نام آفریننده‌ای که آغاز و پایان هر جنبنده‌ای به دست اقتدارش می‌باشد؛ پس هستی، در لوح محفوظ نشان از عظمتی دارد که یکی از آن نشانه‌ها قدر است. «انا انزلناه فی لیلۃ القدر» لیلی بدون قرینه، شبی بی‌مانند در رحمت و اسعه‌ی پروردگار. چه کسی جز قلب نازنین پیامبر (ص) نشانه‌ی این قدرت بی‌همتاست؟ فرستاده می‌آید: ای محمد، امت خویش را بر سفره‌ی قدر بنشان تا از انوار قرآن کریم راهی هزار ماهه روند.

اینک در شبی دیگر از این نعمت پروردگار قرار گرفتیم. آمده تا جان جدا گشته از ملکوت را با یارب یاربش مجدداً مهمان آن سرا کند. چشم‌ها مشتاقانه به آسمان می‌نگرد: پروردگارم، خویشتن خویش را گم کرده‌ام؛ به کدام آدرس مراجعه کنم؟ وعده فرموده‌اید آدرسش در سیاهی امشب است که فجری نجات‌بخش را مژده می‌دهد. به طمع آن وعده‌ی شیرین به بستر نرفته‌ام تا مبادا چشمم بسته شود و از احسانش جا بمانم پس یاریم کن کتابت را که هدیه‌ی این شب ملکوتی است با خون رگ‌هایم در صفحه‌ی جان بنگارم همانند جانشین پیامبرم، امام و رهبرم که فرمود: به خدای کعبه که رستگار شدم؛ قرآنی که سینه‌اش را حکایت‌های جهل بشر پیش‌تر از فرق سرش شکافته بود؛ مدعیان مسلمانی که همواره بر دامن ملکوتی‌اش چنگ می‌زدند و قلب مبارکش را در جهل و نادانی پاره پاره می‌کردند. ای وای بر شیطان صفتانی که از همان زمان تا قیامت از نام مبارکش می‌گریزند و او همان فجر است که پروردگار عالم مژده سلامتی را در آن به عالم هدیه فرمود پس آفریدگارش را در ساعات امشب به مدد می‌خوانیم: یا رب، رمضانم از نیمه گذشت و شب‌هایم سپری گشت؛ دهانم را از طعام بسته‌ام ولی دم را در طعام نفسم از وسوسه‌ها حفظ نکرده‌ام اینک درونش انباشته از غذاهای رنگین است که هر کدام خاصیت مخصوص به خود را دارد. اشتیاقم

برای نعمت‌های ضیافتت مرا بر سر سفره‌ی رحمتت نشانده. چه کنم؟ مرا دریاب؛ جان خو گرفته بر خاک را به وعده‌ی نجات به این مکان آورده‌ام زیرا خود فرموده‌ای: گدا را مران. صاحب خانه‌ای که عرشیان و فرشیان محتاج نگاه پر محبتش هستند اینک مرا می‌خواند: چه می‌کنی؟ آیا امشب را نیز در افکار آب و نان می‌گذرانی؟ این طعام شایسته‌ی تو نیست تو اهل جنات نعیم هستی رهایش کن با من بیا تا جانت را با طعام ملکوتی از این خانه‌ی پر زحمت برهانم پس صدایم کن با سینه‌ای که شعله‌اش جانت را بیفروزد:

اللهم عجل لوليک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۲۵ خرداد ۹۶

دل نوشته‌ی شب ۲۱ رمضان شب قدر

شب قدر بهتر از هزار ماه است و سحرگاهش پر از تحیت و سلام. بله همه‌ی این تحیت و سلام را خداوند کریم در شب نوزدهم ماه مبارک رمضان به بنده‌ی مخلصش و ولی امرش امام منتخب امیر مؤمنان علی (ع) عطا فرمود و بنده‌ی حقیر برای درک آن در صحن حیاتش وارد و در محراب نماز امیر مؤمنان مشغول ذکر و دعا شدم. به یاد مولای متقیان قلبم فرو ریخت چون می‌توان آن را احساس کرد و من در قالب کلمات چنین ابراز کردم:

ای جان تو را چه شده که این‌گونه بی‌تاب شدی، می‌خواهی سینه‌ام را بشکافی و پرواز کنی من مانعت نمی‌شوم و به این اشتیاق دارم، چه کنم تقدیر بر این است که تحمل کنیم پس اجازه بده با مولایم درد دل کنم شاید کمی آرام شوم.

مولا جان زمانی که زمین و آسمان در هم شوند، خورشید و ماه و ستارگان بی‌فروغ شوند، کرسی قضاوت و عدالت پروردگار برپا شود از شما خواهند پرسید به کدامین گناه فرق سرت را شکافتند؟ سری که در آن یاد و ذکر خدا و نجات بندگانش بود.

فرمودی به خدای کعبه رستگار شدم. چگونه این جمله را ما تفسیر کنیم. آیا رها شدن بغض در گلویتان بود یا مرهم غصه و سوز و زخم سینه‌تان از دورویی‌ها و صد رنگی‌های جهل و ناسپاسی‌های اُمت و یا برآورده شدن حاجتتان در دعای مسجد کوفه و یا جواب نخل‌های مدینه و کوفه در فراق همسر گهربارتان که گنجینه‌ی زمین و آسمان بودند و این نامردمان خیلی زود در نهایت مظلومیت این گهر ناب را از شما گرفتند و قدر شما و حضرت فاطمه (س) را نشناختند.

نمی‌دانم و نمی‌توانم جمله‌ی فُزْتُ و رَبِّ الكعبه ات را تفسیر کنم. من در این حال در کنار محراب شما ایستاده‌ام، غمتان قلب و جانم را می‌سوزاند و من به همان خدای کعبه قسم می‌خورم که فرزند گرامی‌تان مولا و سرورم، برپا کننده‌ی کرسی عدالت و انتقام گیرنده از باطل، ریشه‌کن کننده‌ی دوری‌ها و کج‌روی‌ها که ایشان نیز همچون

شما در عصر حاضر غصه‌دار اُمت ناسپاس و گرفتار نفس هستید پس برای ظهورش
فریاد می‌زنیم:

اللهم عجل لوليک الفرج

www.rayatolhoda.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

(خطبه‌های قدر از زبان قرآن کریم)

۲۷ خرداد ۹۶

خطبه‌ی شب ۲۳ رمضان شب قدر

به نام مالک یوم‌الدین، پروردگاری که خود را مالک روز قیامت معرفی فرموده تا بندگانش به این روز با شکوه عشق بورزند زیرا پاداش خیر و شرشان در مقابلشان قرار دارد؛ دیگر انتظار نمی‌کشند؛ همگان را با صورِ صور الاسرافیل به ضیافتی که مرده‌ای در آن قرار ندارد خوانده. زنده را از مرده خارج نموده. چه صحرای با شکوهی! قلب‌ها می‌تپد؛ بار الها، به وعده‌ات که فرموده بودی همگان به سویت باز می‌گردند رسیدیم. سینه‌ها باز می‌شود. باید کتاب جانش را بخواند. صدایی از گلویش خارج نمی‌شود؛ کیست که می‌خواند؟ ای وای! از این لحظه در غفلت بوده بدون اینکه دریابد به فرمان الهی که او را مورد خطاب قرار داده: بخوان کتابت را، امروز تو خود برای حساب کشیدن از خود بسنده‌ای. گردن اطاعت خم نموده. به اطراف می‌نگرد؛ پروردگارم، وعده فرمودید روزی که هر گروه از مردم را به پیشوایانشان بخوانیم؛ یا رب، پیشوا و مقتدایم علی را به من بنما تا نشان مودتم بر این کتاب نقش ببندد. نوری در مقابلش ظاهر می‌شود؛ نترس، ما امت رسولمان را تنها نمی‌گذاریم. لحظات تعیین سرنوشت یک عمر زندگی فرا رسیده؛ مولا خطابش می‌کند: اینک تو را به من منتسب کرده‌اند؛ نشان این انتساب را در عملت نمی‌بینم؛ تو را با کدام دست یاری کنم؟ تو خود بارها مانند کودکان دست مرا رها کرده و گریخته‌ای؛ پیشوای تو همان هوای نفست است که اکنون در بند آنی و امشب از این راز پرده برمی‌دارد. ای امت گریزپا، در بند امامت بمان؛ به او محتاج خواهی شد همانند این ساعات قدر که او را می‌خوانی؛ در بیعتش بمان. باید عملت گواه این عهد و پیمان باشد قبل از اینکه به فرموده‌ی پروردگار عالم در کتاب آسمانی: «بترسید از روزی که هیچ کس دیگری را به کار نیاید، فدیة پذیرفته نشود، شفاعت سودشان نکند و کسی به یاری‌شان برنخیزد.» گرفتار شوید. دست یاری‌ام را رها نکنید. امشب تقدیر خویش را با در بند کردن نفس اماره از تاریکی به نور هدایت کنید تا وعده‌ی پروردگار که فرموده: «اوست که خود و

فرشتگانش به شما درود می‌فرستد تا شما را از تاریکی به روشنی ببرد زیرا خداوند با مؤمنان مهربان است» نشانه‌ی این مهربانی، شب قدر است که تاریکی‌های وجود را به روشنایی توبه بدل می‌کند.

این آخرین فرصت رمضان است. به آنچه فرمانتان داده‌ام قیام کنید تا فرشتگان قدر بر قامتتان نقش بندگی را بزنند؛ نقشی که در خود اسرار خلیفه را پنهان نموده پس جام شیرینش را تناول کنید و از سر سفره‌ی رحمتش با ذخیره‌ای که در جانتان به امانت گذارده‌اند برخیزید تا فطرتان به صبحی زیبا شما را بخواند؛ ای روزه‌داران، سرمست شوید از جام جانتان که امروز مهمان آن جام خواهید بود پس میزبان‌ش را بخوانید تا از دست با برکتش برات آزادی از آتش را بگیرید:

اللهم عجل لولیک الفرج

والسلام وعلی عباد الله الصالحین

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۲۷ خرداد ۹۶

دل نوشته‌ی شب ۲۳ رمضان شب قدر

در آخرین شب قدر امسال می‌خواهم با مولایمان امام زما‌مان درد دل کنم، اطمینان دارم که حرف دل شما نیز هست پس خوب به آن گوش کنید.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

مولای من، سرورم، بشارت سحرم، چگونه امشب را به صبح برسانم؟ و چگونه تحمل کنم این دقایقی را که به سرعت می‌گذرند؟ اکنون سه شب است که من حقیر در خانه‌ی مقدستان مهمان هستم و شما به من نظر و عنایت خاصه دارید، نگاهی که عرشیان و فرشیان در حسرتش هستند و من حقیر سراپا تقصیر در غفلت از این نگاه در این خانه نشسته‌ام و اکنون ساعاتش رو به اتمام است پس ای زمان بایست و چنین با عجله نگذر، زیرا می‌خواهم با مولایم درد دل کنم و حرف‌های بسیاری که قلبم را چون آهن گداخته در کوره، سرخ و سوزانده کرده را به امام عصرم بگویم.

ای زبان، چرا خشک شده‌ای و در این ساعات که قلبم و جان گداخته‌ام نیازمند توست نمی‌توانی حق را ادا کنی و ای چشمانم چرا خشک شده‌اید؟ ببارید و سیل جاری کنید، جان و روحم را بشوید و صفا بدید و پاک کنید تا لیاقت حضور پیدا کنم تا به مولایم، عزیزتر از جانم و روشنی‌بخش شب‌هایم و قدر نشین بی‌همتایم بگویم:

مولای من، می‌دانم که قلب نازنینتان غصه‌دار شهادت جد بزرگوارتان امیر مؤمنان است. همان مولای غریبی که معنی و مفهوم فُزْتُ بِرَبِّ كَعْبَه‌اش را فقط درختان نخل و چاه‌های مدینه که همدم تنهایی‌هایش بودند و شما امام و ولی نعمتم می‌دانید، چون در این جمله که به خدای کعبه رستگار شدم، دنیای حرف و غصه و غریبی نهفته است. این جمله بغضی بود در گلوئی مولا علی (ع) به خاطر شهادت مظلومانه‌ی همسرش حضرت زهرا (س) و تزویر و مکر و حیل‌های ناکسان و فریب و جهالت و صد رنگی دوستانش. در این شب در جانم صدای پر از غم و اندوه حضرت زینب (س) را

می‌شنوم که فریاد زد: ای نامردمان و مار صفتان، خداوند نعمتش را از شما دریغ دارد. چه بد مردمی هستید، مادر مظلومم حضرت زهرا (س) و پدر خوب و مهربانم علی (ع) را از من گرفتید. خداوند نیامرزد شما را، رسوایی‌تان تمامی نخواهد داشت. سال‌ها قلب پدرم امیر مؤمنان را با جهالت و دورنگی‌تان زخم زدید و دلتان آرام نگرفت. اکنون فرق نازنینش را شکافتید. آیا قلب سنگ و پلیدتان آرام نگرفت؟ نه، شما زمانی از این اعمال دست برمی‌دارید که زندگی ننگینتان تمام شود. پس چگونه با پیامبری که ادعا می‌کنید امتش هستید در قیامت رو به رو خواهید شد. نفرین بر شما.

مولایم، سرور من، ای بشارت و سلامتی مطلع الفجرم. فُزْتُ به رَبِّ در گلو مانده‌تان که مانند جدتان امیر مؤمنان (ع) از اعمال و افکار امتتان را چگونه در دولت حقه‌تان خواهید گفت؟ کاش می‌شنیدم و می‌دیدم تا قلب سوخته از فراقم آرام شود. ای صاحب ساعات عمرم مرا دریاب، اکنون سه شب است که در این خانه‌ی عشق به ضیافت قدر آمده‌ام به امیدی که دست تهی‌ام را رها نمی‌کنی، در این آخرین شب از مهمانی‌ای قدر نشین و ای خلیفه‌ی برحق پروردگار مرا یاری کن تا در سحرش آنچه روزی‌ام کرده‌اند را با هوا و هوس نفس اماره از دست ندهم. کمکم کن ای وعده‌ی راستین پروردگار عالم، امشب گرمی نفس‌های شما که روح‌القدس و فرشتگان قدر با آن جان می‌گیرند در کنار من است پس دستم را بگیر تا جان خفته‌ام را بیدار کنم و حیاتی دوباره پیدا کنم، حیاتی واقعی همچون درختان شاداب و سبز بهاری نه مانند چوب‌های خشکی که به دیوار تکیه دارند و به ظاهر زنده‌اند پس نام زیبایتان را فریاد می‌زنم:

یا مهدی ادرکنی   یا مهدی ادرکنی

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

خطبه‌ی عید فطر

۵ تیر ۹۶

سلام بر رب‌العالمین، پروردگار رحیم و رحمان، آفریننده‌ی زمین و آسمان، شماره‌کننده‌ی شب و روز، ساعت‌ها و دقیقه‌ها.

اینک ساعت فطر رسید تا سینه‌ها ذخیره‌اش را آشکار کند، ذخیره‌ای که با خود شبِ قدر را به همراه دارد. آمده تا شکر نعمت هدایتش را به‌جا آورد. در مصلاهی نماز منتظر چیست؟ به چه یقینی قلبش در سینه می‌تپد؟ کدام احساس اشک را از دیدگانش جاری نموده؟

او پروردگارش را در قبولی طاعاتش به مدد می‌خواند، فرشتگان فطر به او می‌نگرند، با شوق به طرفش در پروازند، ای روزه‌دار رمضان امروز آمده‌ایم تا بشارت عیدی را بدهیم که برکت سفره‌اش پسر رسول خداست. برکتی که هرگز نقصانی ندارد پس دست تهی بندگان را در دستان مهربانش می‌گیرد تا در تاریکی جهلی مرکب خویشتن را به هلاکت نرساند. او با دیده‌ی مهربانش مصلاهی نمازتان را به بهشتی از وعده‌ی پروردگار بدل نموده تا حق و باطل را از یکدیگر جدا کند. حقی که همواره در جوش و خروش است تا در سایه‌ی آیات الهی باطل را گردن زده و نامش را از صفحه‌ی زمان محو کند.

پس به یاری‌اش برخیزید و سر را بر سجده‌ی اطاعت نهاده، از پروردگار تقاضا کنید جانتان را از بند شیطان نفس برهاند. نفسی که در کمین سجاده‌هایتان نشسته تا حاصل یک ماه بندگی را برباید. امانش ندهید، پروردگارتان را به مدد بخوانید: یا غیاث المستغیثین، ما را دریاب تا توشه‌ی خویش را به دست نفس نسپاریم، او در کمین ماست، ما را دریاب. ما به دامن جانشین پیامبرت دست توسل دراز نموده‌ایم تا در این ساعات باشکوه از انوار با برکتش ظلمت جانمان به نوری که همواره او را می‌خواند بدل گشته و باز زبان به بهترین دعا بگشاید.

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۲۹ تیر ۹۶

خطبه‌ی شهادت امام جعفر صادق (ع)

حمد و شکر و سپاس پروردگار رحمان و غفار را سزااست که خود فرمود بگو ای بندگان من که بر زیان خویش اسراف کرده‌اید. از رحمت خدا مأیوس نشوید زیرا خدا همه‌ی گناهان را می‌آمرزد. اوست آمرزنده و مهربان و هم‌چنین فرمود: خدا بدترین اعمالی را که مرتکب شده‌اند از آنان بزداید و به بهتر از آنچه می‌کرده‌اند پاداششان دهد و همین‌طور فرموده: پروردگار تو برای کسانی که از روی نادانی مرتکب کاری زشت شوند سپس توبه کنند و به صلاح آیند آمرزنده و مهربان است. بله این آیات نمونه‌ای است از دریای لطف و احسان پروردگار غفور و رؤوف و ودود که بندگان را به نجات امیدوار و دعوت می‌کند پس آنانی که جهنم جایگاهشان خواهد شد خود بر اثر عناد و لجاجت آن را برگزیده‌اند زیرا خداوند سبحان حضرت آدم و فرزندانش را برای نعمت‌ها و آرامش و آسایش بهشت آفرید که فرمود: ای آدم خود و زنت در بهشت جای گیرید و هر چه خواهید و هر جا که خواهید از ثمرات آن به خوشی بخورید. پس پاک و منزّه است خداوند کریم که چنین بنده‌نواز و عطابخش و مهربان است. حمد و ستایش شایسته‌ی کبریایی اوست که در عین بی‌نیازی با بندگان چنین حلیم و صبور و مهربان است.

پس بشارت و سلام بر ارواح پاک صدیقین، همانانی که پروردگار عالم به آنان فرمود: بشارت به عزتی که خاص بندگان خالص است تا هیچ سؤالی بی‌پاسخ نماند و آفریدگان به گوش‌ها و چشم‌های خویش وعده‌ی الهی را در جانشان بچشند و طعم آن را که در ذائقه‌ی همگان به امانت گذاشته شده را از جایگاه خویش بیرون بیاورند آنگاه با شرابی که می‌نوشند آن‌چنان شیفته‌ی پروردگار خویش گردند که زبان روح به سخن درآید، ابراز کند: ای خالقم اکنون رمز آفرینشم گشوده شد و بزرگی خلقتم نمایان گشت پس به شکرانه‌ی نعمتت ستایش را آموختم، شکرم را بپذیر و مرا از آنچه عطا فرمودی محروم مساز.

سرور عالمیان حضرت زهرای مرضیه (س) چه زیبا نجات و رستگاری و جایگاه رفیع بندگان خالص پروردگار را توصیف فرمودند. آنانی که لذت بندگی را در جانشان به ودیعه داشتند بیرون آورده در دریای احسان و لطف الهی غوطه‌ور شدند. شکر پروردگار کریم را که این گنجینه را در وجود همگان به امانت قرار داد ولی افسوس عده‌ی قلیلی آن را دریافتند.

اینک در این روز حزن و اندوه به سوگ شهادت یکی از آن صدیقین و بنده‌ی برگزیده و خالص پروردگار در این مکان مقدس حضور داریم. ایشان ششمین اختر آسمان امامت و ولایت، معلم راستین قرآن و عرفان، پاک‌کننده‌ی انحراف از دین و بنیان‌گذار راه و رسم شیعه امام جعفر صادق (ع) هستند. عمر مبارک ایشان ۶۵ سال بود که در طول ۳۴ سال امامت خود علاوه بر تربیت بیش از ۴۰۰۰ شاگرد به قدری روایت از علوم مختلف از ایشان وجود دارد که دانشمندان را از این همه دانش و تلاش به حیرت واداشته، چند نمونه از فرمایشاتشان را نقل می‌کنیم که فرمودند: هر کس دوست دارد بداند خدا نمازش را پذیرفته است یا نه بنگرد که آیا نمازش او را از زشتی‌ها و بدی‌ها بازداشته است، به همان اندازه که نمازش مانع انجام بدی‌ها بوده در همان حد از او پذیرفته می‌شود؛ و هم‌چنین فرمودند حضرت مهدی (عج) با ظهور خود از شیعیانش اندوه و گرفتگی را برطرف می‌گرداند پس از آنکه به سختی بسیار و بلای طولانی و ستمی آشکار گرفتار شده باشند و نیز فرمودند: خداوند متعال می‌فرماید: من نماز کسی را می‌پذیرم که در برابر عظمتم فروتنی کند و به خاطر من نفس خود را از لذت‌ها باز دارد و روزش را با یاد من سپری سازد و بر بندگانم تکبر نورزد و گرسنه را سیر کند و برهنه را بپوشاند و بر گرفتار ترحم نماید و غریب را پناه دهد.

این سخنان نمونه‌ای بود از فرمایشات گهربارشان که نقل شد. منصور دوانقی خلیفه‌ی ملعون عباسی در اواخر عمر امام جعفر صادق (ع) را در مضیقه شدیدی قرار داد و کلاس درس ایشان را تعطیل و ممنوع‌الملاقات و خانه‌نشین کرد و سرانجام در ۲۵ شوال سال ۱۴۸ به امر آن ملعون مسموم و شهید شدند. لعنت الله علی قوم الظالمین.

ما در این روز حزن و اندوه ضمن عرض تسلیت به پیشگاه فرزند گرامی ایشان سرور و مولایمان امام عصر و زمان اباصالح المهدی (عج) به مناسبت شهادت پدر بزرگوارشان امام جعفر صادق (ع) ابراز می‌داریم که مولا و سرور ما همان‌گونه‌ای که پدر گرامی‌تان امیر مؤمنان علی (ع) پیش‌بینی فرمودند که فرزندان من همانند جدمان ابراهیم خلیل که نمرودیان و فرعونیان را پشت سر گذاشت تا جلوه‌ی حق را جاودانه سازد، فرزندانم نیز همانند جدشان به جنگ باطل خواهند رفت و با تدبیری که در رسالتشان نهفته است چهره‌ی باطل را در هم خواهد کوبید تا خون پاکشان پرچم حق را برافرازد و به زمانی متصل کند که پیروان و شیعیانشان به دنبال وارث حقیقی رسالت حرکت کنند و درحالی‌که از حضورش دور باشند دست مهربانش را در شعله‌های کفر زمان در دست گیرند تا همانند یاران من نامشان در ملکوت بدرخشد و پیامبر به آنان به عنوان وارث ارثی بنگرد که از اولین تا آخرین جز به محبت خاندانش به زندگی ادامه نداده‌اند و افتخارشان نام با برکت فرزندان رسول خدا بوده. مولا ما نیز آرزو و افتخارمان شیعه‌ی راستینی که امام جعفر صادق (ع) آن را تأیید فرمودند و منتظری که شما امام عصرمان آن را بپذیرید است؛ پس در این زمانه‌ی پر از فتنه و کفر و ظلم دستان ضعیفمان را در دستان قدرتمندتان بگیرید تا وارثی باشیم که امیر مؤمنان آن را فرمودند و برای برآورده شدنش هر لحظه نام مبارکتان را فریاد خواهیم زد:

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۱۳ مرداد ۹۶

خطبه‌ی ولادت امام رضا (ع)

بار الها چگونه تو را حمد کنم درحالی که روح و جانم به ناتوانی‌ام معترف‌اند و به چه زبانی تو را سپاس گویم درحالی که نعمت‌هایت فراتر از شمارش است و چگونه تو را وصف کنم که خود فرمودی: سبحان ربك رب العزة عما يصفون.

ولی پروردگرم خود اجازه فرمودی که بخوانید مرا تا اجابت کنم شما را پس ای خدای بنده‌نواز تو را شکر و حمد و سپاس می‌گویم و با زبان و قلبم ستایشت می‌کنم، چون مرا آفریدی و زبانت را به حمدت گویا کردی و قلب و جانم را از سر رحمت به محبت و عشقت آشنا نمودی، پس رحمت تو ای پروردگار کریم در نسیمی است به وقت که وعده‌ی الهی آن را می‌شناسد و پاسخش را در بارور شدن جاننش می‌دهد جانی که انتظار بزرگ‌ترین گنجینه‌ی آن است تا همواره الطاف بی‌پایان پروردگارش سر تعظیم فرود آورد و نعمت‌هایش را غنیمت جان بی‌قرارش کند، سر بر سجده‌ی شکر گذارد و آنچه در صندوقچه‌ی جان ذخیره نموده را با خود همراه کند.

بله این صندوقچه‌ی جان دارای رمز و رازی است که با اطاعت و عبادت باز می‌گردد تا سرزمین وجود به باغ بهشتی تبدیل شده و محل نزول رحمت الهی شود همان‌گونه‌ای که سرور عالمیان حضرت زهرای مرضیه (س) آن را سفارش فرمودند که: نعمت‌های درون جان انسان همانند صندوقچه‌ای است که اطاعت را در خود به ودیعه دارد اگر آن ودیعه را با فرمان کتاب آسمانی قرآن به مصرف برساند جانش مکان نزول رحمت الهی است مانند زمین که فرمانش در آفرینش صادر شد و اطاعتش آیین‌های شد که نگرستن در آن آیین می‌تواند عبرتی باشد بر آبادانی سرزمین جان پس جانتان را باغی کنید که روی آن بنشینید تا جوی‌ها در زیر آن جاری گردد و نعمتش پایان نپذیرد و گنجینه‌اش را زوالی نباشد.

چه زیبا سرور عالمیان وجود بهشتی خود و فرزندان گرامی‌شان را توصیف فرمودند که ما به ولادت یکی از ایشان یعنی هشتمین اختر ولایت و امامت، معلم علما، مروج

دین، معدن کلمات پروردگار، صندوق انوار الهی، ثامن الحجج امام علی بن موسی الرضا (ع) در این کوی عشق جمع شدیم، چون بارگاه ملکوتی شان برکت این سرزمین است و ما لذت حضور و زیارت و دعا و مناجات و عبادت را در آن بارگاه احساس کرده ایم و هر بار که سعادت حضور پیدا کردیم روح و جانمان با عطر و فضای دل انگیزش نشاط یافته و اثر آن را مدت ها در قلب و روحمان احساس می کنیم و این کشش و نیاز همیشه ما را مشتاق آن بارگاه قدسی می نماید چون یکی از القاب زیبای امام رضا (ع) رثوف است، دیده شده که ایشان همه ی زائرین حرم را مورد لطف و مرحمت خود قرار می دهند حتی کسی که در حرم خوابیده از دست نوازشگرشان بی نصیب نمی گذارند چون امام رضا (ع) از خاندانی است که بدون انتظار پاداشی همه ی داشته های خود را با وجود نیاز به مسکین و یتیم و اسیر می بخشیدند و چه زیبا خداوند کریم آن را تأیید و جایگاهشان را توصیف فرمودند: نیکان طعام را درحالی که خود دوستش دارند به مسکین و یتیم و اسیر می خوراند و می گویند جز این نیست که شما را برای خدا اطعام می کنیم و از شما نه پاداشی می خواهیم نه سپاسی. ما از پروردگار خود می ترسیم در روزی که آن روز عبوس و سخت و هولناک است. خدا ایشان را از شر آن روز ننگه داشت و آنان را طراوت و شادمانی بخشید به پاداش صبری که کرده اند پاداششان را بهشت و لباس حریر قرار داد و در ادامه جایگاهشان و نعمت هایی را که پروردگار کریم در جنات نعیم به آنان عطا فرموده توصیف نمودند و زیباتر از آن در خاتمه ی آیات به ایشان چنین فرمودند که این پاداش شماست و از کوششتان سپاسگزاری شده است.

بله با اندکی توجه می توان دریافت که این چهارده خورشید بی غروب همگی تجلی انوار و اسماء الهیه هستند چون پروردگار رثوف و رحمان و رحیم با وجود بی نیازی از اخلاص و صبر و گذشت بندگان مخلصش برای رضای او سپاسگزاری می کند. حال تفسیر این آیات را از زبان گهربار سرور عالمیان حضرت زهرا ی مرضیه (س) می شنویم که فرمودند: مقربان همواره از جامی می نوشند که نوشیدنش آمیخته به زنجبیل است، چشمه ای در آنجاست که سلسبیل نامیده می شود و در آنجا سخنشان سلام سلاما است زیرا آنچه آفرینش را در حلقه ی عزت خویش گرفت جامی بود که همواره

نوشندگان را به غیبی منور مژده داد پس اعلام فرمود مقربان بر تنشان جامه‌هایی از سُندس سبز و استبرق و به دستبندهایی از سیم زینت شده‌اند و پروردگارش از شرابی پاکیزه سیرابشان سازد. شرابی که مستی‌اش ابدی است. آنان را بخوانند آنچه روزی‌تان کرده‌ایم بر شما گوارا باد. در سایه‌ی رحمت پروردگارتان به هر جا که خواهید بروید و از هر ثمره‌ای که خواهید بخورید، گوارایتان باد. ما شما را پیش از این آزمودیم تا نگوئید از آن بی‌خبر بوده‌ایم.

چه آیات زیبایی و چه جایگاه رفیعی اهل‌بیت پیامبر خاتم حضرت محمد (ص) دارند و ما شکرگزار پروردگار کریم هستیم که در میلادها و شهادت‌های آنان در این خانه‌ی مقدس آیات سوره‌ی انسان را تلاوت می‌کنیم. اینک باید باور کنیم و یقین بدانیم که مولا و سرورمان امام عصر و زمان اب‌الصالح المهدی (عج) نیز همه‌ی فضائل و حسنات پدران گهربارشان را دارا می‌باشند که در حدیثی از امام حسین (ع) از جدّ بزرگوارشان پیامبر اسلام چنین آن را بیان فرمودند که: حسین، آخرین وصی من قائمی چون تو دارد، پیشانی‌اش زیباترین احساس‌ها را در خود ذخیره نموده تا همگان در تمام دوران‌ها به قلب نازنینش متوسل شوند و او را که رسالت مرا در حق شکوفا خواهد نمود مدد نمایند.

پس ای مهمانان کوی عشق در این روز مبارک ما نیز به قلب نازنینش که اقیانوس‌ها در برابر مهر و محبت و مهربانی‌اش به برهوت تبدیل می‌شود متوسل می‌شویم که: مولا جان، ما مسکینیم چون دستا‌مان خالی است، اسیریم، اسیر نفس خودمان و یتیم هستیم چون سرپرست و ولی‌مان که شما باشید در غیبت هستید پس ببخشاید بر ما کرامت و لطف و نظرتان را و عنایت کنید به دعای همه روزه‌ی‌مان:

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

خطبه‌ی حج

۱۳ مرداد ۹۶

« وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا وَطَهَّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ » سوره مبارکه حج آیه کریمه ۲۶

و مکان خانه را بر ابراهیم آشکار کردیم و گفتیم: هیچ چیز را شریک من مساز و خانه‌ی مرا برای طواف کنندگان و به نماز ایستادگان و راکعان و ساجدان پاکیزه بدار. و چون ابراهیم و اسماعیل پایه‌های خانه را بالا بردند گفتند: ای پروردگار ما، از ما پذیر که تو شنوا و دانا هستی.

بله این چنین شد کعبه میعادگاه عاشقان و دلباختگان و بندگان عارف و عاشق پروردگار کریم که به سویش مشتاقانه بشتابند و شکرگزار خداوند رحمان شوند که محلی را برای عشق‌بازی و ابراز حرارت هجران خالقشان عطا فرموده تا تسکینی بر قلب جدا شده از آغوش پر مهرش باشد و تولدی دوباره را تجربه کنند و نفس خود را سر بریده و آزاد و رها از قربانگاه برگردند و این کار را نه در انجام مناسک حج بلکه با تمام وجود و روح و جان، عاشقانه سعی صفا و مروه کنند و بدانند که خالقشان بر آن آگاه است.

همان‌گونه‌ای که حضرت ابراهیم (س) فرمود: که ای پروردگار، ما هر چه را پنهان می‌داریم یا آشکار می‌سازیم تو بدان آگاهی و بر خدا هیچ چیز در زمین و آسمان پوشیده نیست پس وای بر احوال حشرات موذی خانه‌ی خدا به نام وهابی و سعودی که با کارشکنی و جوسازی سعی در مختل نمودن اعمال حج از قالب اصلی خود نموده و مزاحمت‌هایی نیز برای امت مسلمان ایجاد می‌کنند. نمونه‌اش کشتار بی‌رحمانه‌ی سال ۹۴ منا و مانع شدن شیعیان برای حج سال ۹۵ است. اینان باید بدانند که عاقبت بدی در انتظارشان است که خداوند سبحان در قرآن کریم چنین فرمودند که: آن‌هایی را که کافر شدند و مردم را از راه خدا و مسجدالحرام که برای مردم چه مقیم و چه

غریب یکسان است باز می‌دارند و نیز هر که را در آنجا قصد کجروی یا ستمکاری داشته باشد عذاب دردآور می‌چشانیم.

این آیه‌ای که ذکر شد آنانی که در همین جامعه در دل مرضی دارند و با تبلیغات منفی سعی در لوث کردن سفر حج دارند را نیز شامل می‌شود و باید یقین بدانیم که هیچ چیز و هیچ انفاقی حتی به نزدیکان جایگزین سفر حج نمی‌شود چون حج جزء واجبات الهی است مانند نماز و روزه؛ چون حج امر الهی است که خداوند به پیامبر خود حضرت ابراهیم (س) چنین امر فرمود که: مردم را به حج فراخوان تا پیاده یا سواره بر شتران تکیده از راه‌های دور نزد تو بیایند تا سودهایی را که از آن‌هاست ببینند، و حضرت ابراهیم (س) چنین فرمودند که: ای پروردگار من این‌ها بسیاری از مردم را گمراه کرده‌اند پس هر کس که از من پیروی کند از من است و هر کس فرمان من نبرد تو آمرزنده و مهربانی.

پس شنیدیم که این دعوت به امر الهی توسط حضرت ابراهیم (س) که ولی زمان بود انجام پذیرفت که در عصر حاضر این دعوت توسط ولی عصر و زمان امام بر حق اباصالح المهدی (عج) انجام می‌شود. باید کسانی که سعادت تشریف یافتند به این دعوت نه تنها لبیک بگویند بلکه در طول سفر حج در مکه، عرفات و منا دل‌ها و نَفَس‌هایشان را با نَفَس‌های قدسی مولا و امام عصرمان متبرک و پاک کنند. همان‌گونه‌ای که جد بزرگوارشان حضرت ابراهیم (س) از پروردگار درخواست نموده که ای پروردگار ما، برخی از فرزندانم را به وادی بی‌هیچ کشته‌ای نزدیک خانه‌ی گرامی تو جای دادم تا نماز گزارند، ای پروردگار ما، دل‌های مردمان چنان کن که هوای آن‌ها کند و از هر ثمره‌ای روزی‌شان ده، باشد که سپاس‌گزارند.

بله ای پروردگارا، ما ساکنان و مهمانان این کوی عشق همان‌گونه‌ای که حضرت ابراهیم (س) فرمودند دل‌هایمان در اشتیاق و هوای کعبه و مولا و سرورمان یوسف زهرا (عج) می‌تپد، روزی‌مان کن زیارت کعبه و مولایمان را. پروردگارا، ما سعادت پیدا کردیم امسال واسطه‌ی خیر و برکت این کوی عشق حاجیه خانم نهری به حج مشرف می‌شوند پس یاری‌اش فرما که از نعمت و رحمت تو برایمان به ارمغان بیاورد و ایشان

و دیگر خواهرانی که از این مکان مقدس تشریف دارند سلامت بدار و حجتی مقبول نصیبشان بفرما.

در خاتمه از طرف ایشان و همگی مان با دعای حضرت ابراهیم (س) بدرقه‌ی راهشان می‌کنیم:

ای پروردگار ما، ما را فرمان‌بردار خویش ساز و نیز فرزندان ما را فرمان‌بردار خویش گردان و مناسکمان را به ما بیاموز و توبه‌ی ما بپذیر که تو توبه پذیرنده و مهربان هستی.

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۳۱ مرداد ۹۶

خطبه‌ی شهادت امام جواد (ع)

حمد و شکر و سپاس از آن پروردگار غفور و غفار است. پروردگاری که حیات و ممات در ید قدرت بی‌کران اوست. در مورد بندگان در عین عظمت و اقتدار، حلیم و صبور و بردبار است و نعمت و رحمتش همه را در برمی‌گیرد و با وجود ناسپاسی بنده‌اش، با او مهربان و رؤوف و رحیم است و از سر رحمتش فرمود: «اگر ایمان آورده‌اید آنچه خدا باقی می‌گذارد برایتان بهتر است».

این گهر و گنجینه‌ی بی‌همتایی که خداوند کریم برایمان حفظ فرموده است سرور و امام، ولی و مولایمان امام عصر و زمان ابوالصالح امهدی (عج) هستند که وجود نازنینش لحظه‌ای از هدایت و نجات امتش آرام و قرار نمی‌گیرد و سخنش مانند انبیاء گذشته است که: «اگر شما را نهی می‌کنم برای آن نیست که خود سودی ببرم، تا آنجا که بتوانم قصدی جز به صلاح آوردنتان ندارم. توفیق من تنها با خداست، به او توکل کرده‌ام و به درگاه او روی می‌آورم».

جان عالم به فدای قلب نازنینشان که با وجود اینکه به امر الهی در ظاهر از نظرها پنهان هستند لحظه‌ای از نجات امتشان غافل نیستند. ما چه سعادت‌مندیم که منتظر دولت چنین رحمت و نعمت الهی هستیم.

چه توصیف و سفارش زیبایی مادر گرامی‌شان کوثر الهی سرور عالمیان حضرت زهرا (س) در این مورد به ما مردم آخرالزمانی که انتظارش را به جا نمان خریدیم فرمودند: قلب زمان شگفتی‌هایی را در جانش به ودیعه دارد. هرگاه به مشیت پروردگار عالم کلیدش گشوده می‌شود زبان اعجاز زمان به سخن درآید و صدای جان‌ها در نهانشان آشکار می‌شود. وعده‌ها محقق می‌شود و آنچه در ضمیر جان‌ها نقش گرفته است نمایان می‌گردد. جان‌های شیفته به دیدار حق مزین می‌شود. رسالت انبیاء به یکدیگر می‌پیوندد. گلستان نبوت به سخن درآید و آنچه معمای دوران‌ها بوده آشکار می‌گردد. پس به جانتان مژده دهید شما وارثان این نجوهای عاشقانه هستید. زمان عمرتان

جانی را در خود پنهان نموده که گلستان رسالت انبیاءِ زمان‌هاست شما او را نمی‌بینید ولی زمان صدای حق جوی‌تان را در خود به ودیعه نگه می‌دارد. زمزمه‌های عاشقانه‌تان در زمان ثبت می‌شود. شما می‌روید درحالی‌که تپش قلب حق جوی‌تان به گوش آیندگان می‌رسد. آن‌ها شما را در قالب انتظار می‌ستایند همانند رنجی که پدربزرگم عبدالمطلب در کفر کشیدند و به درگاه رحمت الهی پناهنده شدند تا انوار حق را مشاهده کردند. پس همواره به فرصتی که در عمرتان به جانتان داده شده خشنود باشید و از پروردگارتان شکننده‌ی بت نفس اماره را تقاضا کنید تا صدایتان در جان زمین به ودیعه بماند. آیندگان یادتان را از باطل جدا کنند و راهتان را آینه‌ی خویش سازند. آینه‌ای که نمایانگر انواری است که به مشیت الهی از دیدگانتان مخفی است تا وعده‌ی الهی محقق گردد و حق از باطل بازشناخته شود. پس همواره جانی نجواگر داشته باشید تا صدایتان در حق‌پرستی‌تان در زمان باقی بماند. شکرِ درگاه با عظمت پروردگارتان را بجا آورید که همواره شنونده‌ی حق دوران‌های باطل هستید.

بله چه توصیف و سفارش و تفسیر گران‌قدری بود از سرور عالمیان در مورد حق و باطل و منتظران واقعی امام عصر و زمان ابی‌صالح المهدی (عج) و جای بسی سعادت است برای کسانی که در این خانه‌ی مقدس با اخلاص در عمل و زبان و تلاش عاشقانه منتظر مولایشان یوسف زهرا (عج) هستند و همان‌گونه‌ای که سرور عالمیان سفارش فرمودند باید شکرگزار پروردگار کریم باشیم که در این کوی عشق همواره شنونده‌ی حق دوران‌های باطل هستیم، آن هم نه اکاذیب و تراوشات افکار عده‌ای که در اثر عدم شناخت سردمدارانِ حق‌مداران، چهارده ستاره‌ی درخشان، که با درخشش خود گم‌شدگان و سرگردانان بین حق و باطل را با همه‌ی وجود و داشته‌های خود و نثار جانشان راهنمایی و هدایت کرده و می‌کنند. ما امروز به سوگ یکی از ایشان نهمین خورشید امامت و ولایت، شجاع در علم و دیانت، ابا جعفر ثانی محمد بن علی حضرت امام جوادالائمه (ع) در اینجا حضور داریم. این امام همام هشت ساله بودند که عهده‌دار امامت و ولایت امت مسلمان شدند و در طول هفده سال امامت خود چنان با عمل و سخنان گهربارشان حق و باطل را به نمایش تاریخ گذاشتند که باطلین و

غاصبان عصرش به خیال خام خود برای رهایی از افشای چهره‌ی ننگینشان ایشان را در آخر ذی‌القعدة‌ی سال ۲۲۰ هجری به شهادت رساندند. لعنت الله علی قوم الظالمین.

امام جواد (ع) نشان دادند که جوانان قادر هستند که با تقوا و ایمان و پاکی روح و نیروی جوانی در امر به معروف و نهی از منکر چنان تلاش و انرژی بکار برند که موجب حیرت همگان شود و باید یقین داشت که کودکی و جوانی و سن و سال در علم و عمل امامت نقشی نداشته ولی ذکر آن برای عبرت امت مسلمان است که با الگو قرار دادن آن باطل را از وجود خود و جامعه پاک کنند، همان‌گونه‌ای که سرور عالمیان سفارش فرمودند: همواره جانی نجواگر داشته باشید تا صدایتان در حق‌پرستی‌تان در زمان باقی بماند و از پروردگارتان شکننده‌ی بت نفس اماره را تقاضا کنید تا صدایتان در جان زمین به ودیعه بماند. آیندگان یادتان را از باطل جدا کنند و راهتان را آینه‌ی خویش سازند.

پس ما منتظرانِ عاشق، مولا و سرورمان یوسف زهرا را که شکننده‌ی بت نفس اماره هستند از پروردگار کریم همواره تقاضا می‌کنیم تا فریادمان در زمان، نشانگر اشتیاق و عشقمان باشد.

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۷ شهریور ۹۶

خطبه‌ی شهادت امام محمد باقر (ع)

زیبنده است بر عظمت و کبریایی و جلال و جبروتی پروردگار عزیز و غفار، حمد و ستایشی بی‌کران که صاحب قدرت و مقتدر و تواناست که خود فرمود: بدانید هر چه در آسمان‌ها و زمین است از آن خداست و آگاه باشید که وعده‌ی خدا حق است ولی بیشترشان نمی‌دانند. اوست که زنده می‌کند و می‌میراند و همه به سوی او بازمی‌گردید. پس شکر پروردگار عالم را که با حکمت و رحمتش همه چیز را آفرید و با تدبیر و تسلط بر همه‌ی هستی حکم فرماست و برکاتش همواره نشان از خلقتی مدبرانه دارد تا مخلوقاتش را به غیبی فراخواند که جان جهان به آن زنده شد، مدارها به گردش درآمد و حیات جای خویش را به مماتی سرد و خاموش داد تا حرارت شناخته شود و گرما و سرما به وجود آید. درختان فرمان‌بر خالق خویش شوند. بر شاخه‌های جانشان تدبیری را به نمایش درآورند که حکایت از حرارتی فروزان در سرمای شگفت‌انگیز دارد. سرمای که پوست درخت را در حلقه‌ی خویش اسیر می‌کند و به بیننده‌ی جانش خبر از موهبتی می‌دهد که همواره در جوش است تا خالق و مخلوق را معنا کند و زمان همانند شاخه‌های برهنه‌ی درختان بر جان خویش سرمای را هدیه می‌کند که هر زنده‌ای در آن برهنگی از پا درمی‌آید ولی او با برگ‌هایی الوان و میوه‌های رنگارنگ خبر از خلقتی مدبرانه می‌دهد پس درحالی‌که ظاهرش در ایام متغیر است، باطنش نوید از خالق مدبر را بر صفحه‌ی هستی به نمایش می‌گذارد.

مادر هستی، کوثر جاریه‌ی الهی، حضرت زهرا‌ی مرضیه (س) چه توصیف و تشبیه زیبایی را بیان فرمودند که زمان در طول خود همه را در گورهای سرد و خاموش خوابانده و از یادها می‌برد و به‌وسیله‌ی آن جهان همیشه در حال تغییر است ولی در باطنش گوهرانی بی‌نظیر را به‌عنوان گنجینه حفظ فرمود که سرچشمه از خلقتی با تدبیر دارد که ما در این شب حزن و اندوه به سوگ شهادت یکی از این گنجینه‌های ذخیره شده در زمان هستیم که هزار و اندی سال بزرگی شأن و علم و ایمانش را

برایمان حفظ کرده؛ ایشان پنجمین ستاره‌ی درخشان امامت و ولایت، شکافنده‌ی علوم و وارث علم انبیاء، ابا جعفر محمد بن علی ملقب به باقر (ع) می‌باشد.

ایشان شاهد عینی لحظه‌های نهضت کربلای جدشان اباعبدالله الحسین (ع) بودند. با چشم مبارکشان امت جد بزرگوارشان رسول خاتم حضرت محمد (ص) را دیدند که به دلیل دور شدن از فرهنگ غنی اسلامی به جهالتی مبتلا گردیدند که رگ حیاتشان را بریدند و اهل‌بیت پیامبر را مورد آزار قرار دادند و آن را پیروزی فرض کردند و این جهالت و دور شدن از فرهنگ اسلامی حاصل دسیسه و فتنه‌ای بود که از جانب حکام ظالم و خیانت‌کار و دنیاپرست، آن‌چنان بر عقاید و عقل آنان به حيله رخنه کرده بود که حق را باطل و باطل را حق تصور می‌کردند و شیطان و نفس اماره بر آنان غلبه کرده بود، در نتیجه امام محمد باقر (ع) در طول عمر گران‌قدرشان نسبت به آگاهی دینی و فرهنگ‌سازی و تربیت علمی با اصلاح باورهای غلط امت مسلمان تلاش بی‌وقفه‌ای فرمودند و لحظه‌ای از این کار دست برنداشتند که حاصلش تربیت علمای زیادی بود که در شهرهای مختلف کشورهای اسلامی پخش شده و مردم را با علم دین آشنا کردند. همین امر سبب شد حاکمان و غاصبان که علم و آگاهی مردم را برای خود خطر می‌پنداشتند در هفتم ذی‌الحجه سال ۱۱۴ هجری در سن ۵۷ سالگی ایشان را مسموم و به شهادت رساندند. لعنت الله علی قوم الظالمین.

این مردم کوردل و پلید و دنیاپرست خود را مسلمان و اجرا کننده‌ی دستورات قرآن معرفی می‌کردند و علنی بر ضد آن عمل می‌کردند و برخلاف فرموده‌ی خداوند سبحان در قرآن کریم که به روشنی بیان فرموده: ای مردم برای شما از جانب پروردگارتان موعظه‌ای آمد و شفایی برای آن بیماری‌ای که در دل دارید و راهنمایی و رحمتی برای مؤمنان. بگو به فضل خدا و رحمت او شادمان شوند زیرا این دو از هر چه می‌اندوزند بهتر است و پیامبر عظیم‌الشأن، خاتم انبیاء حضرت محمد (ص) نیز در این مورد فرمودند: من برایتان قرآن و اهل‌بیتم را برای سعادت و نجاتتان باقی می‌گذارم. ولی افسوس این مردم خودکامه هر دو نعمت و رحمت پروردگار کریم را کفران کردند، قرآن را مهجور و اهل‌بیت پیامبر (ص) را مورد آزار قرار دادند.

اینک با دلی پر از غم ضمن عرض تسلیت به ساحت مقدس مولا و سرورمان امام عصر و زمان، منجی عالم بشریت ابوالصالح المهدی (عج) ابراز می‌داریم:

مولای ما همان‌گونه‌ای که اطلاع دارید جانشینان و فرزندان آن حاکمان پلید چنان بر علیه قرآن و امامت و باورهای دینی مردم اقدام کردند که جامعه‌ی بشریت نه تنها از دین بلکه از انسانیت نیز فاصله گرفته و چه عالمانه و واقعی آن را جد بزرگوارتان امیر مؤمنان علی (ع) توصیف فرمودند:

ای مردم شما در روزگاری به سر می‌برید که امور خیر به شما پشت می‌کند و امور شر روی خود را به شما می‌نماید و در این دوره وسایل شیطان برای فریب دادن مردم افزایش یافته و می‌تواند بیشتر مردم را فریب بدهد. دوره‌ای است که اگر نظری به اطراف بیندازی غیر از فقیرانی که از تهی‌دستی خود رنج می‌برند یا اغنیایی که کفران نعمت خداوند را می‌کنند یا ثروتمندی که از بذل قسمتی از اموال خود به محتاجان بخل می‌وزد یا بی‌دینی که گوشش به هیچ وجه آماده‌ی شنیدن اندرزهای خداوند نیست، نمی‌بینی.

کجا رفتند آن افراد پاک و صالح و کجا رفتند آزادگان و پرهیزکاران و آن سوداگرانی که آن همه در سوداگری دقیق و امین بودند و آن‌ها که آن همه به دین خود علاقه داشتند. آیا جز این است که همه‌ی آن افراد پاک به این دنیای دنی پشت کردند و رفتند و جای آن‌ها را کسانی گرفته‌اند که دریغ از لب‌های انسان که برای سرزنش کردن آنان به هم بخورد. فساد طوری آشکار شده که نه کسی هست که آن را تغییر بدهد و نه کسی که از آن جلوگیری نماید. لعنت خداوند بر آن دسته از امرکنندگان به معروف باد که خود ترک معروف می‌کنند و لعنت خداوند بر آن دسته از نهی‌کنندگان از منکرها که خود مبادرت به ارتکاب منکر می‌نمایند.

بله امیر مؤمنان علی (ع) چنان از عصر ما سخن گفتند که کافی است کمی دقت و اندیشه کنیم تا به واقعیت آن پی ببریم.

پس ای مهمانان کوی عشق در این دهه‌ی معلومات بیاید همچون هارونیان خود را از فتنه‌ی زمانه نجات داده و به انتظار موسی زمان، یابن حیدر، یوسف زهرا، امام عصرمان لحظه شماری کنیم تا از طور غیبت بیاید و زمین را از لوث ناپاکان، پاک و دل مؤمنان را شاد کند، پس اسم زیبایش را بخوانید:

اللهم عجل لولیک الفرج

www.rayatolhoda.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

خطبه‌ی روز عرفه

۹ شهریور ۹۶

بار الها، آغاز می‌کنم دعای عرفه را به حمد و ثنای تو که فقط تو شایسته‌ی ستایشی. تو را می‌خوانم به نام‌های مکنونت و اقتدار و رحمتت که پر کرده همه چیز و همه کس را و به عزت و جبروت و کبرایات که در برگرفته همه‌ی زمین و آسمان‌ها را.

پروردگارا آمده‌ام با چشمانی اشک‌بار و دلی شکسته با تو راز و نیاز کنم. نمی‌دانم با این همه گناه و روسیاهی دعایم را می‌پذیری یا نه، پس من ای فریادرس بی‌پناهان به خودت پناه می‌برم که قبل از آن ببخشایی گناهایی که پرده‌ی حیا را دریده و نافرمانی تو کردم و به غیر تو امید بستم و مطیع و فرمان‌بردار نفس خویش شدم. بین حال زارم را و ترحم کن بر بی‌نوایی و پشیمانیم.

امروز روز عرفه است و از صحرای عرفات دورم ولی در خانه‌ای نشسته‌ام که تو به آبروی صاحبش به آن نظر داری و من امید دارم همچون حاجیان صحرای عرفات مرا نیز مورد لطف و بخشایش قرار دهی. دلم گواهی می‌دهد که اگر غیر از این بود امروز در این خانه‌ی مقدس حاضر نبودم. تو از سر لطف و احسان روزیم فرمودی و دعوتم کردی ولی نمی‌دانم چه کنم؛ چون عرفه یعنی شناخت و من در این روز آمده‌ام چه چیزی را بشناسم؟ بزرگی و عظمت و رحمانیت و مهربانیت را؟ و من بنده‌ی حقیر در همه‌ی لحظات عمرم این بخشش را دیده‌ام و لمس کرده‌ام و با آن نفس کشیده‌ام؛ یا خودم را بشناسم؟ گناهام را؟ کمی اعمال و اطاعت و عبادتم را؟ که آن را نیز فرمودی: هر کس خویش خویشتن را خوب می‌شناسد. و یا تنهایی و وحشت و بزرگی صحرای قیامت را؟ که صحرای عرفات نمادی از آن است که من فریاد خواهم زد: یا امان الخائفین. و یا آمده‌ام بشناسم عمل و اخلاص و عشق و بندگی عاشقانه‌ی صالحین و معصومین را؟ که در راه رسیدن به قرب و آغوش و خشنودیت سر از پا نشناختند و در این راه زیور دنیا و مقام و مال و فرزند و عیال را نادیده گرفتند و همه‌ی فکر و اندیشه و آرزویشان رسیدن به لقاءالله بود.

من در این روز بزرگ با روایتی حقیقی و زیبا و عاشقانه و سرشار از نشانه‌های بندگی و اخلاص عاشقانه این شناخت را از پرچم‌دار توحید و عشق خداوندی، حضرت ابراهیم خلیل (ع) و فرزندان‌ش درک خواهم کرد روایت از سرور عالمیان، کوثر جاریه الهی حضرت زهراى مرضیه (س) است که فرمودند: حضرت هاجر مادر حضرت اسماعیل (ع) به هنگام بردن ایشان به قربانگاه با پروردگار مناجات می‌کند و به دست‌های پیامبر خلیل خدا بوسه می‌زند و بر دیدگان می‌گذارد و می‌گوید: ای خلیل خدا، آیا فرزندم را به پیشگاه صاحب کعبه می‌بری تا به قامت زیبا و جوانش بنگرد امر فرماید چه بزرگ شدی آیا به تعداد نفس‌هایی که در خانه‌ی من کشیدی لایق این امر بزرگ گردیدی؟ پس آخرین نفس را در کعبه برآورد تا فرزند کعبه شوی و همواره زمین و آسمان بر تو درود بخواند و سپس اسماعیل را در آغوش می‌فشرد و به پاشنه‌های پایش بوسه می‌زند و مهر مادری را بدرقه راهش می‌کند که احساس رضایت کامل است. پیامبر می‌رود و ساعتی بعد باز می‌گردد و درحالی که خون قربانی را بر زمین ریخته و اسماعیل را می‌آورد. اسماعیل مادر را در آغوش می‌گیرد و می‌گوید: به پروردگارم سوگند که گردن بندگی‌ام را با خشنودی بر زمین نهادم پروردگارم فرمود: اسماعیل برخیز که آنچه بر آن امر شده بودی از تو پذیرفتم و آن روز عید نام نهاده شد تا معیار حاجیان مکه شود در اطاعتشان.

بله باید گفت و فریاد کرد و وحیرتا این چه بندگی و عشقی است که عشق مادری و پدری را تحت شعاع قرار می‌دهد و فرزند جوان خود را با افتخار و اخلاص با سروده‌های عاشقانه به قربانگاه معشوق روانه می‌سازد باید که اندیشه کنیم و عبرت بگیریم و از بندگی خود که فقط ادعایش را داریم شرمنده شویم و اینک سرور عالمیان از بندگی و عشقی سخن می‌گوید که در عالم یگانه است و آن را تک‌تک فرزندان‌ش به نمایش تاریخ بشر گذاشتند که فرمودند:

پدرم رسول خدا (ص) مرا در کودکی روی زانوان با عزتشان می‌نشانند و می‌فرمود: فاطمه جان، عید قربان را برایم بازگو می‌خواهم آن را از زبان تو بشنوم و من می‌گفتم: ای پیامبر الهی، مرا فرزندان‌ی خواهد بود چونان اسماعیل که گردن اطاعت بر

اوامر پروردگار خواهند نهاد و خونی را به جای خون جانشان نخواهند پذیرفت. تمام آفریده‌های الهی به پیشکشی خواهند آمد و فرزندانم با پیشکشی بالاتری بر آنان قالب خواهند شد تا همه ابراز دارند آنچه فرزندان فاطمه دارند در عالم یگانه است پروردگارم پیشکشی‌شان را بپذیرد و آنان را جانشینان پیامبر خاتم (ص) اعلام می‌فرمایند. پدرم اشک از چشمان مبارکش جاری می‌شد و می‌فرمود: چه زیبا عید را برایم بازگفتی ای حبیب جانم.

بله در روز عاشورا فرزندان حضرت فاطمه (س) این فرموده مادر گرامی‌شان را با خون پاکشان تفسیر کردند و از طواف کعبه به قربانگاه کربلا رفتند و گردن اطاعتشان را بر زمین نهادند و همه آفریده‌های الهی به مدد آمدند ولی آنان نپذیرفتند تا خون سرشان گواه بر پیشکشی جانشان به پروردگارشان باشد.

امام حسین (ع) در روز عاشورا به اسب باوفایشان چنین فرمودند: ای همراه من، آنگاه که از زینت به زیر افتادم ملائک مرا به بال‌های خود دعوت می‌کنند تا بر خاک نیفتم و من بر آن بال‌ها بوسه می‌زنم و سر خود را بر سجده‌گاه جانان می‌گذارم، در خاک می‌غلتم تا خونم با آن مخلوط شود پروردگار عالم فرموده است خاک شما را با آب گل کردم اکنون می‌خواهم آن خاک را با خون گل کنم تا پروردگارم در من بنگرد و سپاسم را بپذیرد.

بار الها روز عرفه در این کوی عشق راز بندگی را شناختم یاریم کن تا تمام عمر گردن اطاعت بر زمین بگذارم همان‌گونه‌ای که سرور عالمیان می‌فرمایند که: همواره بر قربانی عید پیشی بگیرد تا زمان شاهد گردن اطاعتتان باشد و پیشانی اطاعتتان بر خاک، نجوای جاودانه‌ای را ابراز دارد که تا قیامت در زمان‌ها تکرار شود.

باید یقین داشته باشیم که آخرین فرزند حضرت فاطمه (س) مولا و سرورمان امام عصر و زمان اباصالح المهدی (عج) حاجی واقعی صحرای عرفات، هزار و اندی سال است که هر سال و هر روز و ساعت جان نازنینش را به پیشکشی درگاه پروردگار کریم برده و با صبری بالاتر بر عملکرد امت خود صبر می‌کنند.

اینک در روز عرفه دست به دامن مولایمان می‌گشاییم و او را با ناله می‌خوانیم: ای یادگار پیامبرمان، شرمنده‌ی وجود مبارکت هستیم که امتی خطاکاریم؛ نه تنها گردن به تیغ اطاعت پروردگاران ننهادیم بلکه در بندگی نیز ثابت قدم نیستیم پس یاری‌مان کن تا بنده‌ی خدا گردیم نه بنده‌ی نفس اماره و برای برآورده شدن حاجاتمان فریاد می‌کنیم:

اللهم عجل لولیک الفرج

www.rayatolhoda.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۱۰ شهریور ۹۶

خطبه‌ی عید قربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ؛

سلام بر قربان، آنگاه که پروردگار آن را در منای عشق از خلیل خویش پذیرفت. اسماعیل از قربانگاه برخاست؛ به آسمان نظر فرمود؛ پروردگارم، آیا گردن اطاعتم بر تیغ خلیلت شایسته‌ی بارگاه جبروتی‌ات نبود؟ نسیمی جانش را نوازش کرد؛ ای فرزند بهترین خلق خدا، این آزمایشی بود از لحظه‌ای که خلیفه، جانشین خالق خویش می‌شود، فرمانروای کامل نفس اماره شکست شیطان را به نمایش می‌گذارد تا دل‌های عاشق از منا بازگردند درحالی‌که نفس را در جانشان کشته‌اند. لقبشان نمایانگر حجتشان است. حاجی از قربانگاه بازگشت، می‌خواهد یک‌بار دیگر به دور خانه‌ای بچرخد که نماد قدرت پروردگارش است.

هیئات هیئات از جانی که همواره در نمایش بندگی در سرابی شیرین، روزگارش می‌گذرد. نقش خویش را در قالب وظیفه بسیار دل‌چسب بازی می‌کند؛ می‌گرید، می‌خندد، سجده می‌کند، به خاک می‌افتد، جانش در توبه پاره پاره می‌شود؛ ندایی همراهش باز می‌گردد: مراقب باش، تو با حقیقتی زنده شدی، درکش کن و او پاسخ می‌دهد: نمایش تمام شد؛ نقش من در تمام این مدت بهایی داشت که آن را گرفتم اینک خشنودم؛ دیگر در بندگی پروردگار و در پیشگاه جبروتی‌اش وظیفه‌ام را به انجام رسانده‌ام. شیرینی ایام در کامش می‌ماند. خاطره‌ای که هرگاه به یاد می‌آورد تبسمی حالت چهره‌اش را تغییر می‌دهد. ثروتش را دنیا می‌رباید به دنبال آمال و آرزوهایش به راه می‌افتد. عمرش در سراب مسلمانی به پایان می‌رسد و اینک دنیای دیگری که هیچ نقشی جز حق را نمی‌پذیرد آغاز شده، او را به خود می‌خواند: آمدی؛ نامت چیست؟ بگو؛ می‌توانی، تو قادری؛ زبانش به کام چسبیده است. به دنبال کلامی است که توان پاسخ را داشته باشد. چه بگوید؟ زندگی‌اش در سناریو ایام گذشته و اینک

نمایش‌ها به پایان رسیده؛ تماشاگران رفته‌اند و او در سالن نمایش تنها مانده؛ چگونه پاسخ عمری را بدهد که به بازی گذشته است؟

قربان بهترین هدیه‌ی خالق است تا بندگانش از قید و بند جانشان برهند؛ به وعده‌های حق پروردگارشان به سویش به حرکت درآیند. او را در عمق جانشان احساس کنند. با حرارتش عمرشان بگذرد. بندگی را در شکست شیطان به جا آورند پس بخوانید پروردگارتان را در عظمت و کبریایی‌اش،

«اللهم اهل الکبریا و العظمه و اهل الجود و الجبروت»

تا جانتان به دریای الطافش متصل شود و آنچه از این دریا صید می‌کنید ثروتی باشد که هرگز به پایان نرسد.

لحظه‌هایتان نظاره‌گر مولایی است که همواره منتظرش هستید. او را در کدام نقش دوست می‌دارید؟ مراقب باشید؛ هرگز نمی‌توانید نقشی را برای حق در ذهنتان تداعی کنید پس به دنبال حقیقت جانتان او را بخوانید:

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

خطبه‌ی ولادت امام هادی (ع)

۱۴ شهریور ۹۶

بار الها چگونه شکر تو را گویم که شکر نعمت و رحمت است و آرامش دل‌ها و من مشتاقم به حمدت، حمدی که تو پسندی اگرچه در برابر عظمت و شکوه و احسانت اندک باشد و حمد از آن توست، حمدی جاوید و ابدی که نهایت ندارد و جز به علم تو، حمدی به شماره‌ی هر چه در روی و درون زمین و آسمان‌هاست.

حمد و ستایش سزاوار خالق هستی است که رحمتش در دقایقی است که خود امر فرمود: من زمین و آسمان را در شش روز آفریدم. آسمان را ملبس به کرات نورانی نمودم و زمین را به لباس گل و سبزه آراستم. آنگاه بیانی شیوا را در نهان جانشان قرار دادم تا همواره مرا بستایند و آنان این‌گونه سخن آغاز کردند: ای خالق حیاتمان در آنچه بر رسول خویش نازل فرمودید همگان را بر احوال درون و بیرومان آگاهی دادید. توان عقل را به میدان محاسبه دعوت فرمودید آنگاه خلیفه‌ی خویش را به کمال دعوت فرموده و یادآور شدید بر آنچه که آفریده‌ام اندیشه کنید، سپس پاسخ دادید آیا هیچ سستی در آن توانی یافت؟ باز دوباره به چشم بصیرت دقت کن تا دیده‌ی خود زبون و خسته به سوی تو بازگردد. پس اندیشه‌ها در خلقت جان‌ها به سوز و گداز مبتلا شد تا معمای جانی فروزنده فاش شود، جانی که کواکب را به درون خویش می‌خواند تا جاودانگی را معنا کند.

چه زیبا تفسیر فرمودند آیات قرآن کریم را سرور عالمیان حضرت زهرا (س) که پروردگار عالم امر فرمودند در خلقت ظاهری آسمان‌ها که بی‌عیب و نقص و عظیم آفریده شد، انسان اندیشه کند تا به عظمت و بزرگی و عاری از هرگونه عیب وجود باطنی خود پی برد و سپاسگزار خالق خود باشد.

اینک در این شب مبارک به میلاد نمونه‌ی بارزی از چنین خلقت وجودی که آن را به نمایش و تحسین بشریت گذاشت در این کوی عشق دور هم جمع شده‌ایم. نام مبارکشان علی، از القابشان نقی، هادی و نجیب و کنیه‌شان ابوالحسن می‌باشد.

حضرت امام هادی (ع) در سال ۲۱۲ هجری در مدینه متولد شدند. پدرشان حضرت امام محمد تقی جواد (ع) و مادرشان بانویی فاضله و عقیفه به نام سمانه بود و در سال ۲۲۰ هجری در مدینه به امامت رسیدند. پس از ۱۳ سال متوکل عباسی امام هادی (ع) را به سامرا تبعید و تحت نظر گرفت و مرتب دستور تفتیش منزلشان را صادر می‌کرد. او جو بسیار خفقان آمیزی را بر جامعه حکم فرما کرده بود و سخت‌گیری و فشار زیادی را بر شیعیان اعمال می‌کرد و آنان را در محاصره‌ی اقتصادی قرار داده بود و به شاعران درباری مال فراوانی می‌داد تا در اشعار خود به ائمه بی‌احترامی کنند و خود بیت‌المال مسلمین را صرف خوشگذرانی می‌کرد.

امام هادی (ع) با وجود اینکه شدیداً تحت نظر بود اما لحظه‌ای از تلاش دست برنداشت و فعالیت‌های خود را به شیوه‌ای مطابق اوضاع زمان خویش به پیش برد و به مردم از راه‌های گوناگون آگاهی داده و منصب امامت و مقام علمی خود را در طی سخنان خویش و در مناظرات و پرسش و پاسخ‌های علمی آشکار کرده و تثبیت نمود و عدم مشروعیت حکومت عباسی را اعلام فرمود و همچنین مردم و شیعیان را نسبت به غیبت حضرت مهدی (عج) آماده می‌فرمود و از ایشان چندین دعا و زیارت‌نامه بر جای مانده که از مشهورترین آن‌ها زیارت جامعه‌ی کبیره است. این زیارت دارای سند صحیح بوده و از نظر بلاغت نیز در بالاترین درجه قرار دارد و مفاهیمی بسیار عالی و مطالبی بدیع دارد.

اینک ضمن عرض تبریک و تهنیت به ساحت مقدس مولایمان امام عصر و زمان ابی‌صالح المهدی (عج) به مناسبت میلاد پدر بزرگوارشان امام هادی (ع) با فرازی از زیارت جامعه‌ی کبیره خدمتشان ابراز می‌داریم: مولای من پدر و مادرم و جان و اهل و مالم به فدای شما. خداوند کریم چیزی به شما عنایت فرمود که به هیچ کس آن را عطا نکرده، هر صاحب منزلتی در برابر بلندای مقام شما سر به زیر افکنده و هر متکبری در فرمان‌برداری از شما اعتراف کند و هر صاحب سلطه‌ای در برابر فضل شما فروتنی و خضوع نماید و هر چیزی در برابر شما رام گردد و زمین به نور شما تابان

شود، به ولایت شما ظفرمندان به کامیابی رسند، به تبعیت از شما طریق خشنودی الهی پیموده شود و غضب خدای رحمان شامل منکر ولایت شما باشد.

مولای من، خداوند ما را به وجود شما از خواری درآورد و گرفتاری‌های شدید را برطرف نمود و ما را از لبه‌ی پرتگاه هلاکت‌ها و آتش نجات بخشید. پس به واسطه‌ی خیر و برکت وجود مبارکتان با قلبی آکنده از شوق و اشتیاق دیدار و ظهورتان، فریاد خواهیم زد:

اللهم عجل لولیک الفرج

www.rayatolhoda.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

خطبه‌ی عید غدیر

۱۸ شهریور ۹۶

الحمد لله. شکر و حمد و سپاس خاص پروردگار کریم است و هرگونه تحسین و ستایش از آفرینش مخلوقات در زمین و آسمان‌ها به واسطه‌ی پیچیدگی و عظمت و زیبایی قدرتشان در هر زمان و مکانی و توسط هر کسی، مؤحد یا کافر، عالم یا جاهل و خواسته یا ناخواسته به خداوند توانا و مقتدر که خالق آنهاست بازمی‌گردد پس پاک و منزه است پروردگار یکتا و حمد و ثنا زیننده و برازنده‌ی کبریایی اوست که در عین بی‌نیازی، لطف و رحمتش بر بندگانش جاریست و احسانش را از هیچ کس دریغ ندارد مگر خودشان مانع شوند که فرمود: خدا نعمتی را که به قومی ارزانی داشته است دگرگون نسازد تا آن قوم خود دگرگون شوند و خدا شنوا و داناست.

این نعمت و لطف و احسان را در قالب‌های گوناگون به بندگانش ارزانی داشته که بزرگ‌ترین آن بعثت پیامبر خاتم حضرت محمد (ص) و انتخاب امیر مؤمنان علی (ع) و فرزندان او به‌عنوان جانشینش در غدیر بود ولی افسوس این امت ناسپاس نعمتش را دگرگون کردند. با وجود اینکه خداوند از سر رحمت در روز غدیر فرمود: امروز کافران از بازگشت شما از دین خویش ناامید شده‌اند از آنان مترسید از من بترسید. امروز دین شما را به کمال رسانیدم و نعمت خود بر شما تمام کردم و اسلام را دین شما برگزیدم و این امر واضح و کامل از زبان وحی شنیده شد، با وجود این کافر شدند. به ظاهر با پیامبر پیمان بستند ولی در عمل به آن پایبند نبودند. چه زیبا فرموده خداوند رحمان که: هرآینه بدترین جنبندها در نزد خدا آن‌هایی هستند که کافر شده‌اند و ایمان نمی‌آورند. کسانی که تو (پیامبر) از آنان پیمان گرفتی سپس پیمانی خویش را می‌شکنند و هیچ پروا نمی‌کنند.

بله اینان که در دل مرض دارند و داشتند نه از پیمان شکنی اِبا کردند نه از دشمنی‌های پنهان و آشکار کوتاهی نموده و می‌کنند. اینان به خیال خام خود تصور می‌کنند که اگر پیمان شکستند با این حال خداوند و پیامبر آنان را به‌عنوان امت اسلام

خواهند پذیرفت درحالی که پروردگار عالم به پیامبر فرموده که: اگر می‌دانی که گروهی در پیمان خیانت می‌ورزند به آنان اعلام کن که همانند خودشان عمل خواهی کرد زیرا خدا خائن را دوست ندارد.

پس فهمیدیم که پیامبر خاتم حضرت محمد (ص) آنان را به عنوان امت خود نخواهند پذیرفت هرچند که حج و عبادت و نماز و روزه به جا بیاورند و قرآن بخوانند و مدعی مسلمانی شوند که امیر مؤمنان علی (ع) در وصف حال این دسته چنین فرمودند: شما زمین را خالی یافته‌اید بدون مانع و مدبر و دست‌های شما در زمین باز است و دست‌های کسانی که بایستی جلوی شما را بگیرند به کار نمی‌افتد و شمشیرهای شما بر مردم آخته است. این وضع شما را فریفته کرده تصور نمودید که همواره همین طور خواهد بود ولی بدانید که هر خونی که ریخته شود خونخواه دارد و هر حقی هواخواه. آن‌هایی که خواهان قتل ما هستند مانند حاکمی می‌باشند که علیه خود حکم صادر می‌کند و اگر ما را به قتل برسانند خونخواه ما خداوند متعال است که کسی را از او مجال گریز نیست و به هر جا که برود و هر چه بکند گرفتار دست خدا خواهد شد. کسی که از هوی و هوس پیروی می‌نماید می‌خواهد چیزهایی را به هم بچسباند که قابل چسبانیدن نیست و چیزهایی را به هم نزدیک نماید که از لحاظ ماهیت قابل نزدیک شدن به هم نمی‌باشد.

از این بیان شیوای امیر مؤمنان علی (ع) این‌گونه می‌توان دریافت که آنان دنیا را بی‌صاحب فرض کرده‌اند. خون امامان و عزیزان پیامبر اسلام را ریختند و دشمنی با اهل بیت را به ارث، به فرزندانشان داده‌اند غافل از اینکه خونخواهشان خداوند جبار است و از عذابش رهایی نخواهند داشت گرچه سعی زیادی دارند خود را به خدا و پیامبر و قرآن و اسلام بچسبانند درحالی که به فرموده‌ی مولا ماهیتشان قابل نزدیک شدن به اسلام نیست و امیر مؤمنان علی (ع) در ادامه چنین فرمودند: تکلیف امام فقط آن است که از طرف خداوند برای او مقرر گردیده و آن عبارت است از: ابلاغ دستورهای خداوند و سعی در اندرز دادن و برقرار نگه داشتن سنت پیامبر و رسانیدن حق به کسانی که استحقاق آن را دارند. ای مردم، قبل از این که نهال دانش خشک

شود به سوی علم رو بیاورید و قبل از این که شما را از اهل علم، همان امامان برگزیده دور کنند و نگذارند که از آن‌ها دانش بیاموزید، بر اندوخته‌ی خود بیفزایید و نهی از منکر از وظایف شماس‌ت ولی زنه‌ار که خود دست به منکر نیالوده باشید.

پس باید گفت وای بر احوال کسانی که چنین نعمت و رحمت الهی را نپذیرفتند و به دشمنی با او برخاستند در حالی که خداوند کریم در قرآن در وصف صفات مؤمن، امام علی (ع) را معرفی فرموده و رسول خدا بارها در مورد ایشان سفارش فرمودند که ما آن‌ها را شنیدیم و خواندیم. روزی به یکی از اصحاب خود فرمودند که: اگر دیدی همه‌ی مردم از یک طرف می‌روند و علی از طرف دیگر تو به دنبال علی برو و فکر نکن که علی در راه هدایت می‌رود بلکه علی خود هدایت است.

علم و حکمت و عرفان امیر مؤمنان (ع) به زمانش تعلق نداشت بلکه دانش و معرفتش تا قیامت سرتاسر گیتی را روشن کرده و ایشان با این همه فضائل و حسنات به سادگی می‌زیست و لحظه‌ای از بذل هدایت و انفاق علم و دانش و مال خود به مردم غافل نمی‌شد به طوری که در قرآن خداوند کریم چنین آن را بیان فرمودند: آنان که اموال خویش را در شب و روز و در پنهان و آشکار انفاق می‌کنند اجرشان با پروردگارشان است نه بیمناک می‌شوند و نه غمگین؛ و اینک جا دارد روایتی حقیقی و زیبا از سرور عالمیان حضرت زهرا (س) بازگو کنیم که فرمودند: هرگاه امیر مؤمنان (ع) اراده می‌فرمودند مالی را انفاق کنند دست‌ها را به آسمان بلند می‌کردند و می‌فرمودند: ای پروردگارم، نَفَسَم امانت است؛ امر فرمودی ق‌دردان آن باشم و از برکتش انفاق کنم. امرت را اجابت می‌کنم. نَفَسَم را بر زمین سخت می‌کوبم تا با شمارش چشمه‌ای بیابم و آن را در راه رضای تو انفاق کنم. سپس شروع به کندن قنات می‌کردند آن‌چنان می‌کنند که جان مبارکشان در خطر مرگ قرار می‌گرفت. حرارت انفاق، جان را زنده می‌کند و نفس اماره را می‌کشد. وقتی نتیجه‌ی کار مشخص می‌شد آخرین نَفَس را در بخشش می‌کشید تا امر قرآن کریم اطاعت شود پس همواره مالی را انفاق کنید که به سختی به دست آورده‌اید تا در گنجینه‌ی جانتان ذخیره شود.

اینک در روز عید ولایت و امامت دست نیاز به سوی آخرین خورشید ولایت، وصی مطلق و فرزند گرامی امیر مؤمنان علی (ع) مولا و سرورمان امام عصر ابوالصالح المهدی (عج) بلند می‌کنیم و به ساحت مقدسشان ابراز می‌داریم: مولای ما، همان‌گونه‌ای که امیر مؤمنان فرموده‌اند بهار غدیر گل‌هایی را بار آورد که آخرینش شما هستید که کسی جرئت چیدن آن را نخواهد داشت و ما منتظران و عاشقان شما بوی معطر آن را با تمام وجود احساس می‌کنیم و برای دیدن گل زیبای چهره‌ی مبارکتان یک صدا فریاد می‌زنیم:

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

مهر و آبان ۹۶

خطبه‌های محرم و صفر

متن کامل خطبه‌های محرم و صفر ۱۴۳۹ هجری قمری در بخش ویژه نامه‌ی محرم به صورت کامل قابل دسترس می‌باشد.

شما می‌توانید از طریق منوی ویژه نامه‌ی محرم، بخش محرم ۹۶ از این خطبه‌ها استفاده نمایید.

همچنین می‌توانید برای دیدن این خطبه‌ها بر روی لینک زیر کلیک نمایید.

خطبه‌های محرم و صفر ۹۶

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

خطبه‌ی روز اربعین

۱۸ آبان ۹۶

حمد و سپاس زیبنده‌ی پروردگار رحمان و رحیم است که فرمود: بگو ای بندگان من که بر زیان خویش اسراف کرده‌اید از رحمت خدا مأیوس نشوید زیرا خدا جمیع گناهان را می‌آمرزد، اوست آمرزنده و مهربان. و انسان در عوض این اقیانوس رحمت و مهربانی چه کرد؟ چگونه این دعوت و نجات و رستگاری را که با لحنی پر از مهر و امید و بنده‌نوازی است پاسخ داد؟ افسوس جرئت پیدا کرد و عصیان نمود و تا آنجا پیش رفت که خداوند کریم فرمود: مرگ بر آدمی باد که چه ناسپاس است.

بله این انسان ضعیف و حقیر به یاری نفس و شیطان، خود را باور کرد و قدرناشناس و مغرور شد و گردنکشی و خیانت و جنایت نمود و به خیال خام خود فکر کرد قدرت آن را دارد که در برابر خداوند عظیم و مقتدر و توانا دست به هر کاری بزند و بازخواست و مجازات نشود درحالی‌که اگر فرصتی برای اعمالش دارد از کرامات پروردگار است نه چیز دیگری که خداوند کریم فرمود: ای آدمی چه چیز تو را به پروردگار کریمت مغرور کرده است.

بارالها اینان با تهی‌مغزی‌شان باور نکردند بزرگ است فرمانروایی تو، بلند است جایگاهت، نهان است مکر تو و آشکار است امر تو و غالب است قهر تو و جاری است قدرت تو، «وَلَا يُمَكِّنُ الْفِرَارُ مِنْ حُكُومَتِكَ» ممکن نیست فرار از حکومت تو. باید که از اعمال و عملکرد گذشتگان عبرت می‌گرفتند ولی چگونه خود را به بلا و عذاب گرفتار کردند همان‌گونه‌ای که خبر دادی و فرمودی، عقوبت اعمالشان دامن‌گیرشان شد و از این میان به آن‌هایی که راه کفر پیش‌گرفته‌اند به عقوبت اعمالشان خواهند رسید و نمی‌توانند از آن بگریزند.

واحیرتا جانیان ددمنش کربلا مدعی مسلمانی بودند و این آیات را خواندند و شنیدند و به طمع مال و مقام، درون پلیدشان را آشکار کردند و دست به ظلم و جنایتی زدند که تا قیامت ننگش از دامن آنان و پیروانشان پاک نخواهد شد و اباعبدالله و اهل بیت

و یارانش که با نثار جان و مال و فرزند و همه‌ی داشته‌های خود برای دین و رضای الهی قیام کردند و عزت و سربلندی‌شان در دنیا و آخرت خواهد درخشید و چون برای خشنودی پروردگار، همه‌ی سختی‌ها و مصائب را تحمل کردند خداوند رحمان در قرآن کریم فرمود به آنان جایگاه رفیعی در جنات نعیم عطا می‌کند. همان‌گونه‌ای که وعده فرمود: ای انسان تو در راه پروردگارت رنج فراوان می‌کشی پس پاداش آن را خواهی دید.

چه زیبا سرور عالمیان حضرت زهرای مرضیه (س) آن را تفسیر فرمودند که: پروردگار عالم فرمود: سلام بر خاندان نبوت سلامی دائم و مبارک که سلامتی‌اش انوار الهیه است که بر جان مؤمنان می‌تابد و چراغدان جانشان را از فروغی می‌افروزد که روشنایی‌اش نه خاوری است نه باختی بلکه روغن خالص است که می‌سوزد و جان عاشقان را بر ریسمان حق می‌آویزد؛ ریسمان محکمی که چنگ زندگان به آن متفرق نمی‌شوند بلکه جاودانه در نعمتش متنعم می‌مانند پس آنانی که بذر مخالفت با فرامین پروردگار را در زمین جان‌ها کاشتند آنچه برداشت کردند آتشی بود که وعده‌ی پروردگار آن را افروخت و عذاب شامل حالشان گردید و آنانی که در عمل توانستند تا از نعمت‌های پروردگار دانه‌ای بردارند و در مقابل عمل نیکویی داشته باشند مزرعه‌ای سرسبز و زیبا را برای خود ذخیره می‌کنند.

اینک با بهره گرفتن از آیاتی که ذکر شد و فرمایشات سرور عالمیان می‌توان دریافت که نهضت عاشورای امام حسین (ع) راه گشای بشریت است که با اندیشه و تفکر در آن می‌توان حق و باطل، نجات و تباهی و عزت و خواری را دید و برگزید. عاشورا نمایش نیست بلکه حقیقتی است که باید به درستی آن ایمان آورد و پیغامش را شنید و حقیقتش را تفسیر و عمل کرد همان‌گونه‌ای که در خطبه‌ی عاشورای امسال آمده بود که: امروز بگریید، بر جانتان بکوبید نه برای جان‌های مطهری که بر بال فرشتگان به عرش سفر کردند بلکه برای مظلومیت دینی که بر پاره شدنش دلی در آتش نمی‌سوزد. آیات قرآن کریم در نفس مردمان به مانند شربت‌ی گواراست که نوشندگانش در مستی غفلت قرار می‌گیرند باید امروز قلب‌هایتان را با یا رب، یا رب از سینه خارج کنید تا

حقیقت از پرده‌ی نمایش زمان جدا گردد. پس باید تا دیر نشده به خود آییم، اگر دلمان از کفر و فساد زمانه می‌سوزد در اصلاح خود و دیگران همت کنیم تا آنجا که امام حسین (ع) در روز عاشورا فرمودند که: اگر دین جدم حضرت محمد (ص) با ریخته شدن خون من جانی دوباره می‌گیرد، شمشیرها مرا دربر بگیرید.

اینک در اربعین سالار شهیدان اباعبدالله الحسین (ع) به دامان پر مهر سرور و مولایمان امام عصر و زمان ابوالصالح المهدی (عج) به تضرع و ناله چنگ می‌زنیم که: مولا و سرور ما، پدران بزرگوارتان امامان بر حق در هر دوره به اقتضای زمانه با تدبیری که رنگ و بوی خدایی داشت حق را بر باطل کوفتند و شما که همه‌ی حسنات پدرانتان را به ارث برده‌اید، همان‌گونه‌ای که مادر گرامی‌تان سرور عالمیان فرمودند: شکر پروردگار را که فاطمه را آفرید و اعلام فرمود من کوثری را به پیامبر عطا کردم که در روح خداوندی‌اش مجموعه‌ای از زیباترین رنگ‌های الوان را به همراه دارد پس آن رنگ‌ها آشکار گردید و در هر دوره‌ای زمان را به رنگ خویش آراست و آخرین ذخیره‌ام تا قیامت جهان را با رنگ الوان جانش می‌آراید تا همگان به این رنگ زیبا بپیوندند و جانشان را در درخشش این نعمت الهی قرار دهند.

مولای ما، یاری‌مان کنید تا ایمان و دینمان را از آفت زمانه حفظ کنیم و هارون وار منتظر بمانیم تا شما از کوه احسان الهی پایین بیایید تا گوساله‌پرستان را نابود و دلمان را به دیدار خود شاد کنید. در این روز بزرگ آن را به فریاد می‌خواهیم:

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۲۶ آبان ۹۶

خطبه‌ی ۲۸ صفر

شکر نعمتی است که پروردگار عالم آن را به سپاس بخشش‌اش به آدمی عرضه داشت و فرمود: ای بندگانم، مرا در صبحگاهان و شبانگاهان بستاوید تا رستگار شوید. کدام ستایش در شأن و مقام کبریایی خالق عالم است؟ چگونه می‌توان شکر نعمتی را به جا آورد که انوارش حیات را معنا می‌کند؟ اینک زمان قادر به درک عظمت‌های نهان در ایام است او می‌تواند بهای عقلی را بشناسد؛ عقلی که قادر به درک صبح و شبی است که بدون وقفه در گردش است. عده‌ای به رختخواب می‌روند و عده‌ای برای کار و شروع حیاتی مجدد آماده می‌شوند همگی در یک هدف و یک‌سو در حرکت‌اند پس کدام شکر قادر به ادای این نظام عالم است؟ عالمی که در جان‌های شراب‌هایی از عشق و بندگی را پنهان نموده تا جویندگانش بر سر سفره‌ی احسانش بنشینند و او آنان را با کلماتی مورد خطاب قرار دهد که در انتظارش هستند. انتظار قلبی زنده که مرگ را نمی‌شناسد؛ ممت در لحظاتی راه پیدا نمی‌کند او به عشقی دل‌بسته که پروردگارش وعده فرموده: منتظر حقی باشید که در دولت‌ش باطل، نام خویش را فراموش می‌کند رسالت رسولان شکوفا می‌شود؛ قرآن کریم به سخن درمی‌آید: مرا با نام محمد (ص) می‌شناسید او مرا از سینه‌ی مبارکش مانند نوری درخشنده خارج نمود تا قلب‌ها با انوارم از سیاهی و تباهی نجات یابد. چگونه توان پرداخت مزدش را دارید؟ کدام بیان قادر است تا اطاعتش را در خود بگنجاند؟ او خاتم رسولان، پایان کفر و تباهی و شرک؛ گنجینه‌ی جان‌های پرده‌ی غیب را به تصویر می‌کشد. پروردگار معرفی‌اش می‌فرماید نامش را به همگان می‌آموزد او رحمت للعالمین است. به دامنش چنگ بزنید رحمت را بشناسید خلیفه را در چهره‌اش تماشا کنید او جانشین پروردگارش در زمین است رگ حیاتان در دست مبارکش از ممت به حیاتی جاودان تبدیل می‌شود پس چگونه امت این نور بی‌همتا مانند اقیانوسی است که رحم را نمی‌شناسد؟ تابع گرما و سرمای است که در ظاهر زندگی به او تحمیل شده و باطن جان‌های گودالی است که حیات را می‌بلعد. وای بر این امت که طبق فرموده‌ی قرآن کریم که می‌فرماید: و بدین‌سان شما

را امتی میانه قرار دادیم تا بر مردم گواه باشید و پیامبر نیز گواه شما باشد؛ چگونه گواه ظلمی باشد که جانها را از بالاترین نقطه‌ی اوج به پایین‌ترین مقام انسانی تنزل داده؟ حرام‌ها را حلال نموده و پرده‌ی اطاعت را دریده است و منتظر عدالتی است که جان مرده‌اش را به حیات برگرداند درحالی که تمام درهای نجات را بسته است. وای بر خشک‌سالی، زمانی که منتظر باران است بارانی که جانش را در دانه‌های رحمتش می‌سوزاند تا نور جلوه‌ی خویش را بازیابد.

خورشید در طلوع ۲۸ صفر ۱۱ هجری از طلوع امتناع می‌ورزد. چگونه روزی را آغاز کند که تاریکی‌اش تا قیامت زمان را در بر می‌گیرد. خورشید هدایت به دل خاک می‌رود و روح ملکوتی‌اش نظاره‌گر امتی می‌شود که سرگردان بین کفر و ایمان روزگارش می‌گذرد؛ ایمان آورندگان به مانند اصحاب نوح نبی در میان امتی خوش‌گذران در ایستگاه سفینه نجات مشغول ساختن کشتی جانشان هستند تا با امر پروردگار بر آن بنشینند و از کفر زمان بگریزند؛ به ساحل نجات برسند و مولایشان را به مدد بخوانند: ای آخرین نور هدایت، بر جان‌های خشکیده از برهوت زمان ترحم کن تا با نام زیباییت بار دیگر زنده شود و پروردگار را به دعا بخواند: یا رب بر تاریکی امروز نور هدایتت را به مدد می‌خوانیم بر ما امت غریب ترحم فرما و دعایمان را به اجابت برسان.

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۲۸ آبان ۹۶

خطبه‌ی شهادت امام رضا (ع)

حمد و سپاس پروردگار کریم را که حائل است بین قلب و انسان و نزدیک‌تر است از رگ گردن. دانا و آگاه است از راز سینه‌ها و پوشیده نیست هیچ نهان و آشکاری بر او پس ستایش خاص اوست همان‌گونه‌ای که در قرآن کریم خود فرمود: خدا را بستایید بدان هنگام که به شب در می‌آیید و بدان هنگام که به صبح در می‌آیید، سپاس او راست در آسمان‌ها و زمین به هنگام شب و به هنگامی که به نیمروز می‌رسید؛ زنده را از مرده بیرون آرد و مرده را از زنده و زمین را پس از مردنش زنده می‌سازد و شما نیز این چنین از گورها بیرون شوید و از نشانه‌های قدرت اوست که شما را از خاک بیافرید تا انسان شوید و به هر سو پراکنده گشتید.

این حمد و ستایش و توصیف عاشقانه و زیبا را سرور عالمیان حضرت زهراى مرضیه (س) چنین توصیف فرمودند: سلام جامی است که پروردگار عالم در قالب جان‌ها جا می‌داد تا توان عقلی آدمیان به اسرارش آگاه شود. زمین جان را با الطافش به سخن درآورد تا حرارت عشق را این‌گونه بیان کند: ای جان، به حرکت درآمدی تا نامت را بشناسی؛ تو را بنده خواندند آیا توان درکش را داری؟ بنده کیست؟ آمدنش را به همگان مژده دادند؛ عجله کنید او خلیفه‌ی شماست به دیدارش بروید، در مقابلش به سجده درآیید، او جانشین خالقتان است. همه پرسیدند: نامی ندارد؟ ندا آمد او بنده است؛ در بند عشقی که حرارتش توان خورشید را به خود اختصاص داد؛ زبان گویایش به حمد و ثنای پروردگارش به سخن درآمده تا رازهای درونش را آشکار کند پس سر بر سجده‌ی اطاعت می‌گذارد: یا رب، جانم به تب و تاب بارگاهی می‌سوزد که رحمتش کلید خلقت است پس مرا بنده‌ای شایسته بر این بارگاه بفرما تا همواره با جانی سلامت از خوی حیوانی تو را بستایم و بر این ستایش مغرور شوم زیرا تمام هستی را به سخن درآورم که من خاکی ناچیزم که به امر پروردگارم شکوفا شدم.

بله این شکوفایی خلیفه در مقام بندگی را چهارده معصوم هر کدام با تدبیری مربوط به زمان خود به زیبایی به نمایش آفرینش گذاشتند که ما در این شب حزن و اندوه به شهادت عاشقانه و عارفانه‌ی یکی از آنان دور هم جمع شدیم که ایشان هشتمین حجت بر حق الهی ثامن الحجج امام علی بن موسی الرضا (ع) هستند که در این فرصت گوشه‌ای از فضایل و شأن و مقام بزرگ ایشان را بازگو می‌کنیم.

دشمنان اهل بیت پس از رسوایی و ننگ سنگینی که از حماسه‌ی عاشورا نصیب آنان شد از دشمنی آشکار و رو در رو با امامان دوری کرده سعی داشتند با فریب افکار عوام، خود را دوستدار اهل بیت و مورد تأیید ایشان معرفی نمایند؛ با مکر و حيله و به‌وسیله‌ی عوامل خود، این موضوع را بین شیعیان و دوستداران منتشر نمودند ولی این غافلان نه تنها آیه‌ی کریمه‌ی قرآن که خداوند فرمود: **وَ مَكْرُوا وَ مَكَرَ اللَّهُ وَ اللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ** را نادیده گرفتند بلکه قرآن ناطق بودن امامان که برگزیدگان خداوند رحمان بودند را نیز باور نداشتند در نتیجه در دام نیرنگ و حيله‌ی خود با تدبیر امامت به مقتضای زمانه‌شان، گرفتار و رسوا شده و برای سرپوش گذاشتن بر این رسوایی، با نامردانه‌ترین حربیه مبارزه که فقط از ترسویان بر می‌آید با مسموم کردن، آنان را به شهادت رساندند.

امام علی بن موسی الرضا (ع) دوره‌ی امامتشان مصادف بود با مکارترین و جنایتکارترین غاصبین از خاندان عباسی، یعنی مأمون لعنت الله بود که امام رضا (ع) را به اجبار از مدینه به مرو آورد و ولیعهد خود نمود. او با این حيله می‌خواست هم‌شأن و مقام ایشان را در بین شیعیان کم کند و هم امام را تحت کنترل خود قرار دهد غافل از اینکه امام رضا (ع) با تدبیر خود آن ملعون را در گودال نیرنگ خودش سرنگون و رسوا نمود و در نتیجه مأمون لعنت الله علیه ایشان را در جمعه‌ی آخر ماه صفر سال ۲۰۳ هجری قمری به شهادت رساند و پیکر مطهرشان در مشهد مقدس دفن شد.

پس می‌بینیم امامت با عملی که نشئت گرفته از علم الهی است ضمن تحمل همه‌ی رنج‌ها و سختی‌ها که دشمنان دین و قرآن و امامت با آنان می‌کردند لحظه‌ای از هدایت و امر به معروف و نهی از منکر امت مسلمان غافل نشده و مبارزه‌ی

مخصوص هر دوره را با غاصبین و باطلین می نمودند و در این راه با جان و مال و همه‌ی داشته‌های خود قیام می کردند همان گونه‌ای که امیر مؤمنان علی (ع) برای امام حسن (ع) پیش‌بینی فرمودند که: همواره این دست تنها به میدان خواهد رفت همانند جدمان ابراهیم خلیل که نمرودیان و فرعونیان را پشت سر گذاشت تا جلوه‌ی حق را جاودانه سازد، فرزندان من نیز همانند جدشان به جنگ باطل خواهند رفت و با تدبیری که در رسالتشان نهفته است چهره‌ی باطل را در هم خواهند کوبید تا خون پاکشان پرچم حق را برافرازد و به زمانی متصل کند که پیروان و شیعیانشان به دنبال وارث حقیقی رسالت حرکت کنند و درحالی که از محضرش دور باشند دست مهربانش را در شعله‌های کفر زمان در دست گیرند تا همانند یاران من نامشان در ملکوت بدرخشد و پیامبر به آنان به‌عنوان وارث ارثی بنگرد که از اولین تا آخرین جز به محبت خاندانش به زندگی ادامه ندهاند و افتخارشان نام با برکت فرزندان رسول خدا بوده است.

اینک ضمن عرض تسلیت به ساحت مقدس مولا و سرورمان امام عصر و زمان اباصالح المهدی (عج) به تمنا به وجود مقدسشان ابراز می‌داریم ای وارث حقیقی رسالت، ای منجی عالم بشریت، ضربان حیاتمان به عشق و محبت اهل‌بیت و شما سرور و مولایمان در سینه می‌تپد و افتخارمان نام با برکت شماست پس یاری‌مان کنید جزئی امتی باشیم که پدر بزرگوارتان امیر مؤمنان توصیف فرمودند.

در خاتمه فرموده‌ی گهرباری از امام رضا (ع) نقل می‌کنیم، امام رضا (ع) امام رئوف در حرم مقدسشان به زائرین نظر لطف دارند مخصوصاً آنانی که خود را به پنجره‌ی فولاد بسته‌اند، خود ایشان در این مورد فرمودند: جدم رسول خدا (ص) ما فرزندان خویش را بر صدقه‌ای که پروردگار سفارش فرموده فرمان داده است که فقیر را مران چه در حرم باشد و یا غیر حرم ولی نام انسان بر سنگ قبرش نشان از اتمام حیات دارد درحالی که آن اتمام آغاز حیات است پس بیماری و مرگ دو واژه‌ی غریب است که همگان از آن می‌گریزند درحالی که آنچه منتظرشان است بزرگ‌تر از اندیشه‌ای است که مرا در نجاتش می‌خوانند پس همواره می‌آیند و می‌روند با حلقه‌ی اشکی که به دریای الطاف

الهی متصل است آن زمان که در حرم جانشان مرا می‌خوانند و یا در جایگاهی که به دست خویش بنا نموده‌اند.

و در مورد امام عصر سفارش فرمودند: ای مهمانان کوی عشق از جویبارش که همچون عسل مصفاست بنوشید و شیرینی‌اش را ذخیره‌ی تلخی جدایی از مکانش زیرا نفسی در آن مددکار است که هر تپش قلبش عالمی را معنا می‌کند پس نامش را دوست بدارید و بر جایگاهش افتخار کنید.

اینک می‌رویم تا ماهی را آغاز کنیم که اولین روز امامت عصاره‌ی نبوت و امامت بقیةالله ارواحنا لک الفدا در آن واقع شده است، امامی که ثانیه‌های عمر جز به اقتدارش سپری نمی‌شود پس با نامش عمر و جان و حیاطمان را برکت بخشیم و هر لحظه فریاد زنیم:

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۵ آذر ۹۶

خطبه‌ی شهادت امام حسن عسکری (ع)

حمد و سپاس پروردگار کریم را سزااست که اجابت کننده‌ی پریشان‌دلان، برطرف کننده‌ی غم و رنج و زیان و بزرگ احسان و آگاه از سرّ بندگان و بهترین پرده‌پوش گناهان است.

سلام و درود بی‌پایان بر پیامبر خوبی‌ها و پاکی‌ها و برطرف کننده‌ی بدی‌ها و باطل‌ها و تاریکی‌ها، رسول اکرم، خاتم انبیاء، حضرت محمد مصطفی (ص) که خداوند رحمان از سر لطف و احسان او را برگزید و همه‌ی حسنات را به ایشان عطا فرمود تا بندگان را از ظلمت جهل نجات داده و آنان را به رستگاری دعوت نماید. به درستی که ایشان با تحمل همه‌ی سختی‌ها و رنج‌ها و آزارها و قدرناشناسی امتش تا آخر عمر مبارکش تلاش و همت نمود و گواه آن خداوند کریم است که در قرآن چنین فرمود که: هر آینه پیامبری از خود شما بر شما مبعوث شد، هر آنچه شما را رنج می‌دهد بر او گران می‌آید، سخت به شما دل‌بسته است و با مؤمنان رئوف و مهربان است؛ و دیدیم و یقین کردیم که همه‌ی این حسنات و خوبی‌ها را به اهل‌بیتش به ارث داد و آنان با همه‌ی توان خود در تمام عمرشان به سنت ایشان عمل کردند.

ما در این روز به سوگ یکی از این گهران گران‌قدر الهی از خاندان پیامبر گرامی در این خانه‌ی مقدس حضور داریم. ایشان یازدهمین اختر امامت و ولایت، عالم و زاهد، با تقوا و با وقار، ابا محمد، امام حسن عسکری (ع) هستند که در زمان ایشان خلفای غاصب و ظالم عباسی بیشترین حفاظت و مراقبت به همراه اذیت و آزار به امام و اهل‌بیتش روا داشتند و قصد و نیت شومشان این بود که مانع وارث امامت شوند غافل از اینکه هیچ کس را توان آن نیست که در اراده‌ی پروردگار عزیز و مقتدر خللی وارد کند با وجود اینکه در پیرو نیت پلیدشان امام حسن عسکری (ع) را مسموم و شهید کردند، خداوند کریم همان‌گونه‌ای که فرمود بهترین را برای مؤمنین حفظ فرمود و آنان را تا قیامت در حسرت افکار باطلشان گذاشت.

اینک ضمن عرض تسلیت به پیشگاه مولا و سرورمان امام عصر (عج) به مناسبت شهادت پدر بزرگوارشان حضورشان اعلام می‌داریم که مولای ما چشمان پر اشکمان در انتظار ظهور است که با انتقام از باطلین، دل سوخته از ظلم به پدرانمان را شاد فرمایید که وعده‌ی آن را مادر گرامی‌تان حضرت زهرا (س) فرمودند که: سلام و رحمت الهی آن زمان که جان‌ها در تپش باطل به سوی نابودی قدم برمی‌دارد نوای جاء الحق و زهق الباطل طنین‌انداز می‌شود، جهان به این ندا جانفش را به اطاعت حق درمی‌آورد؛ رهروان حق به سوی میعادگاه می‌شتابند تا دست ناتوانشان را به دست قوی و پر قدرت امامت بدهند جانشان در پرتوی حق می‌افروزد و پاهای مصمم‌شان به سوی می‌شتابند، تاریکی جهل به عملی شکوفا بدل می‌شود که در شکوفایی‌اش نهان‌ها آشکار گشته و عقل‌ها در حیرت، سر انگشتان خویش را به دندان می‌گزند و ابراز می‌دارند: آنچه پروردگاران وعده فرموده بود برایمان آشکار شد.

پس در این شب حزن و اندوه باید خداوند کریم را شاکر باشیم که بهترین نعمت و رحمت را برایمان حفظ فرموده که با ظهورش حق مداران در رکابشان به شکوفایی کمال رسیده و باطلین انگشت حسرت به دهان خواهند گرفت. حال دست به دعا برمی‌داریم:

بار الها دشمنان اهل بیت سعی در قطع ارتباط شیعیان با امامان مخصوصاً در زمان امام حسن عسکری (ع) داشتند. آنان و پیروانشان را لعنت و نابود بفرما.

بار الها به ما یقین بده که باور کنیم که امام عصرمان یاور و ناظر بر اعمال ماست، پس ما را یاری فرما تا برای خوشنودی‌اش قیام کنیم.

بار الها در ظهور حقه‌ی مولای ما، امام زمانمان تعجیل بفرما.

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۷ آذر ۹۶

خطبه‌ی سالروز آغاز امامت حضرت مهدی (عج)

بار الها حمد و سپاس خاص توست که همان‌گونه‌ای که وعده فرمودی زمین را بدون حجت و راهنما از سر رحمت باقی نگذاشتی تا بندگان با توسل به آن راه رستگاری را بیابند گرچه قدر این لطف و کرمت را ندانسته و نمی‌دانند. پروردگارا این قدرناشناسی هم مانع رحمت واسعه‌ی تو نشد چون از سر رحمانیت اراده فرمودی تا آنانی که قابل هدایت هستند خود را از بند شیطان و نفس نجات بخشند مخصوصاً با برگزیدن خاتم انبیاء حضرت محمد مصطفی (ص) و فرزندانش این لطف و عنایت را به کمال رسانیدی و وعده‌ی پیروزی به آنان دادی، همان‌گونه‌ای که در قرآن کریم فرمودی پروردگارتان پیامبر خود را برای هدایت مردم فرستاد با دینی درست و بر حق تا او را بر همه‌ی دین‌ها پیروز گرداند هرچند مشرکان را خوش نیاید و در این روز مبارک پرچم‌دار و رهبر و امام این پیروزی را برگزید و از گزند بدخواهان و دشمنان و باطلان برای مؤمنان حفظ فرمود و مؤمنان عاشق حق منتظرند تا پروردگارشان امانتشان را همان‌طوری که وعده فرموده به آنان عطا فرماید تا انتظارشان به وصلی شیرین بدل شود و اما انتظار در آیات قرآن کریم زبانی شیوا در بیان واژه‌ی انتظار دارد آن زمان که به خیر اشاره می‌کند و می‌فرماید شما منتظر باشید، ما نیز منتظریم و آن زمان که به شر اشاره می‌کند و عذاب اهل آتش را مثال می‌زند وعده‌ی الهی را متذکر گشته و همگان را به آن انتظار دعوت می‌فرماید. چه بیان پر مغز و زیبایی است از سرور عالمیان حضرت زهرا (س) که در ادامه‌ی آن می‌فرماید: انتظار آن زمان که صدای حق طنین‌انداز می‌شود و پروردگار عالم گوش جان را می‌شکافد تا تمام پرده‌های عقلت دریده شود و صدایی همچون نوای نرم بارانی در بهار گوش جان‌ها را بنوازد: ای منتظران منم آن وعده‌ی شیرین پروردگار عالم که نامم گوش زمان را شنوا می‌سازد و همگان را به دیدن حکومتی می‌خواند که تختش انوار قرآن کریم است. پس سلام بر آمدنش که حق است و بر منتظرانش که توان جانانشان قادر به درک دولتی است که در آن باطل نابود می‌شود و آیه‌ی کریمه‌ی قرآن که می‌فرماید: جاء الحق و

زهق الباطل بر سینه‌ی زمان جاودانه نقش می‌بندد. او کیست که دقایق حیات در فرمانش در حرکت است، چه کسی به حقیقت آفرینشش آگاه است. به رمز جان با برکتش جز آفریدگارش کسی آگاه نمی‌باشد. او یحیی و یمیت را در فرمانش به نمایش می‌گذارد پس جانی منتظر خوانده می‌شود که همواره توان عقلش به غیب قرآن کریم متصل باشد، غیبی که او را به مهمانی با شکوهی دعوت می‌کند و مرتباً می‌فرماید آنچه برایتان باقی گذاشتم برایتان بهتر است.

بله چه وجودی، چه گه‌ری، چه گنجینه‌ای که فراتر از درک و عقل است و جدا و مبرا است از تصوراتی که بافته و پرداخته‌ی ذهن عده‌ای که با قیاس خود، ایشان را مقیاس می‌کنند. وجود مقدس جوهر هستی، عصاره‌ی رسالت و هدایت، معجزه‌ی پروردگار کریم، صاحب همه‌ی دانش‌های ظاهر و پنهان، منجی عالم بشریت و برپا کننده‌ی دولت حق، صاحب عصر و زمان، ابوالصالح المهدی (عج) را با ساخته‌ی افکار خود معرفی می‌کنند درحالی‌که همه‌ی پیامبران و اولیای الهی نوید ظهور و دولتش را به امت‌های خود داده‌اند. گفتند که ایشان معنا کننده‌ی خلقت و دین و خلیفه است و آرزوی آنانی که دلشان برای حق می‌تپد. به راستی که این ذخیره و گنجینه‌ی بی‌نظیر آفرینش را سرور عالمیان حضرت زهرا (س) مادر گرامی‌شان فقط در شأن و مقام واقعی‌شان درک می‌کنند که فرمودند: صاحب‌الزمان آفرینش قادر است تا به اراده‌ی خویش تمام عوامل هستی را در اختیار گیرد و آن‌چنان بر آنان فرمان براند که جز به اطاعتش گردن خم نکنند، همواره بر قامت ملکوتی‌اش بنگرند و در هدایتش انوار جانشان را بیارایند.

پس با توجه به فرمایشات سرور عالمیان و احادیثی که تا کنون شنیده‌ایم در این روز بزرگ، خداوند حکیم و قادر و رحمان را از آفرینش همچون گهر بی‌همتا و حفظ و مخفی نمودن این گنجینه‌ی خلقت از نامحرمان و انتخاب ایشان به عنوان امام و منجی و ولی‌نعمت و رهبر برایمان و معرفت به وجود مقدسش شاکریم و ابراز می‌داریم: مولا و سرورمان ما را در این روز ضمن ابراز تأثر و غم و اندوه از شهادت پدر بزرگوارتان امام حسن عسکری (ع) اعلام می‌کنیم که خداوند کریم در نیمه‌ی شعبان

نعمت وجود مبارکتان را به بشریت عطا فرمود و در نهم ربیع الاول همان گونه‌ای که از اسم ماهش پیداست در اولین بهار شما گل همیشه بهاری را به‌عنوان امام ما برگزید و نعمتش را به کمال رساند و ما شادی‌مان را که سرشار از عشق و امید به تعجیل فرج و دیدار شماست با فریاد شادی به ساحت مقدس‌تان ابراز می‌داریم:

اللهم عجل لولیک الفرج

www.rayatolhoda.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

خطبه‌ی ولادت پیامبر اکرم (ص) و امام جعفر صادق (ع) ۱۵ آذر ۹۶

سزاوار است بر پروردگار عالم شکر و سپاس و ستایشی پیاپی و بی‌شمار که تا عرش کبریایی‌اش بالا رود و نیست معبودی قابل ستایش جز ذات اقدس و جبروتی‌اش و هم اوست که در نیمه‌ی ماه ربیع‌الاول زمین را منور به وجود بزرگ‌ترین نعمت و رحمت خود فرمود و به برکت آن همه‌ی آتش‌های کفر خاموش و کاخ‌های ظلم شکسته شد و زمین فریاد برآورد حق آمد و استوار شد و باطل چند صباحی در هر مکان و زمانی خودنمایی کند همچون حبابی بر روی آب، خیلی زود عمرش به پایان رسد.

این گنجینه و گهر بی‌همتای الهی وجود مطهر و مبارک خاتم پیامبران، سید المرسلین، مُبَشِّر و نذیر و خلیل و صفی و نبی، حبیب اله العالمین، ابوالقاسم محمد مصطفی (ص) هستند که خداوند کریم از سر رحمت ایشان را برگزید تا بندگان را از ظلمت جهل و گمراهی نجات داده، به نور و رستگاری هدایت فرماید و اطاعت از پیامبران را همچون اطاعت از خود قرار داد و در قرآن کریم چنین فرمود که: بگو از خدا اطاعت کنید و از پیامبر اطاعت کنید پس اگر روی‌گردان شوید بر پیامبر است آنچه به او تکلیف کرده‌اند و بر شماست آنچه بر شما تکلیف کرده‌اند و اگر از او اطاعت کنید هدایت یابید و بر پیامبر جز تبلیغ آشکار هیچ نیست و نماز بگذارید و زکات بدهید و از پیامبر اطاعت کنید باشد که بر شما رحمت آورند.

پس خداوند رحمان هدایت و رحمت و نجات و رستگاری را در گرو اطاعت از رسول‌الله (ص) قرار داده چون فرمایشات ایشان برگرفته از وحی الهی است همان‌گونه‌ای که سرور عالمیان، کوثر الهی، حضرت زهرا (س) می‌فرمایند: جانی که امانت‌دار آیات کریمه باشد نقش ظاهری آیات کریمه از ظاهر به باطن جانانش منتقل می‌شود و نقش خویش را در عمل به نمایش درمی‌آورد پس امانت‌دار حقایقی می‌شود که در هر یک از حروف کتاب آسمانی نهفته است و وجود با برکت رسول خاتم (ص) آنگاه که زبان می‌گشود تا آیات الهی را تلاوت کند آن‌چنان از سرچشمه‌ی

بخشش پروردگار می‌نوشید که جانش در ذخیره‌ی آن نیاز به توجه پروردگار یکتا داشت. پس قرآن کریم فرمود زبانت را به حرکت درنیاور تا در خواندن آن شتاب ورزی.

ما در این روز مبارک در این کوی عشق به پیشگاه پروردگار کریم ابراز می‌داریم بار الها گواهی می‌دهیم که حضرت محمد (ص) فرستاده و پیامبر توست و رها کرد بندگانت را از گمراهی و هدایتشان کرد به سوی رستگاری پس درود و سلام و صلوات بفرست بر ایشان و همچنین درود فرشتگان مقرب و پیامبران و بندگان شایسته‌ات از گذشتگان و آیندگان و آسمانیان و زمینیان بر ایشان و اهل بیت و امامان برگزیده‌ات برسان.

به‌راستی که آنان وارثان حقیقی و عاملان وحی الهی و گنجینه‌های دانش و هدایت کنندگان به حق بودند که ما شیفتگان آنان در این روز شادی‌مان مضاعف است به میلاد یکی از ایشان ششمین اختر رخشان امامت و ولایت، معلم حکمت، عرفان و قرآن امام جعفر بن محمد صادق (ع) است. در زمان ایشان چون منصور دوانقی تظاهر به دوستداری اهل بیت می‌کرد امام جعفر صادق (ع) از این فرصت برای اصلاح احادیث و تربیت شاگردان استفاده نمود و در نتیجه خدمت شایان توجهی به شیعه کرد و منصور دوانقی لعنت الله شجره‌ی ملعونه‌ای مانند هارون و مأمون و متوکل و معتصم و ... را بنیان نهاد که با پیروی از این ملعون همه‌ی امامان بعد را به شهادت رساندند. لعنت الله علی قوم الظالمین و آنان ننگ و نفرین و عذاب الهی را به جان ذلیلشان خریدند که خداوند در قرآن کریم فرمود: مپندار که کافران می‌توانند در این سرزمین به جایی بگریزند جایگاهشان جهنم است و چه بد سرانجامی است.

اینک در این روز مبارک ضمن عرض تبریک و تهنیت به ساحت مقدس مولایمان امام عصر و زمان ابوالصالح امهدی (عج) ابراز می‌داریم: ای وارث رسالت و امامت در این زمانه‌ی پر از فتنه و فساد و کفر و ظلم یاری‌مان کنید از کسانی باشیم که خداوند رحمان در کتاب آسمانی قرآن وعده‌ی یاری و پیروزی به آنان داده است که فرموده: خدا به کسانی از شما که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند وعده داد که در

روی زمین جانشین دیگرانشان کند همچنان که مردمی را که پیش از آنها بودند جانشین دیگران کرد و دینشان را که خود برایشان پسندیده است استوار سازد و وحشتشان را به ایمنی بدل کند. مرا می‌پرستند و هیچ چیزی را با من شریک نمی‌کنند و آنها که از این پس ناسپاسی کنند نافرمان‌اند.

مولای ما این آیه توصیف منتظران واقعی شماست که در دولت حقه‌ای که به رهبریتان بر روی زمین برپا خواهید کرد حضور دارند. از شما تقاضا داریم یاری‌مان کنید از آنان باشیم و ما برای برآورده شدنش همه روزه فریاد خواهیم زد:

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۵ دی ۹۶

خطبه‌ی ولادت امام حسن عسکری (ع)

حمد و سپاس پروردگار رحمان و رحیم را سزااست که آفریننده‌ی جان‌هاست، جان‌هایی که با شکرش به دریای بیکران محبت و احسانش داخل شده و عزت یابند، عزتی که همه‌ی مخلوقات در برابرش سر تعظیم فرود آوردند، پس شکر پروردگار یکتا را که هدایت خویش را بر جان بندگانش هدیه فرمود تا همواره بر سر سفره‌ی احسانش بنشینند و از رزق ملکوتی‌اش جانشان را متنعم کنند؛ نیست معبودی جز خداوند یکتا که رحمتش فریادرس بندگان، احسانش یاری کننده‌ی درماندگان، بخشاینده‌ی گنه‌کاران، روزی دهنده‌ی خورندگان و آرامش دل مؤمنان است.

آرامشی که قلب مؤمنان را مشتاق الیه راجعون می‌کند تا در جوار حق شیرینی بندگی را در کام خود عسل مسما کنند و غربت زمین را به فراموشی بسپارند همان‌گونه‌ای که سرور عالمیان حضرت زهرا (س) فرمودند: پروردگار عالم با زبان نور با بندگان سخن می‌گوید پس اگر جانی توان درکش را در حیاتش بیابد قادر خواهد بود قدرتی را شکوفا کند که هزاران کلام شیرین را در پرتوی بندگی به نمایش درآورد. زبان نور همان زبانی است که ظلمت قیامت را می‌شکافد و بدون آنکه به اطراف نظر کند پیشاپیش صاحبش به حرکت درمی‌آید. آنانی که به وعده‌ی پروردگار رسیده‌اند می‌گویند: شکر خالق یکتا را که زبان عملمان را به سخن درآورد تا همگان به آن بنگرند درحالی‌که سکوتش گویای فراقی دردناک است؛ شتابان دعوت پروردگارشان را لبیک می‌گویند تا به وعده‌گاهی برسند که همواره در الیه راجعون منتظرشان بوده همان‌گونه‌ای که خداوند سبحان در قرآن کریم وعده فرموده: روزی که مردان مؤمن و زنان مؤمن را بینی که نورشان پیشاپیش و در سمت راستشان می‌رود در آن روز بشارتتان به بهشت‌هایی است که در آن نهرها روان است و در آن جاوید خواهید ماند و این کامیابی بزرگی است و می‌گویند سپاس خدایی را که هر وعده که به ما داد راست بود آن زمین را به میراث به ما داد و اکنون در هر جای بهشت که بخواهیم مکان می‌گیریم، عمل کنندگان را چه مزد نیکویی است.

اینک ما در این شب مبارک به شکرانه‌ی میلاد نور امامت، تجلی انوار در زمین و قیامت، امام و ولی بر حق، یازدهمین اختر امامت و ولایت، عالم و زاهد، باتقوا و با وقار، حضرت امام حسن عسکری (ع) در این مکان مقدس حضور پیدا کردیم فرصت را غنیمت شمرده گوشه‌ای از فضایل ایشان را نقل می‌کنیم.

این امام همام در هشتم ربیع‌الثانی سال ۲۳۲ هجری به دنیا آمد و مدت ۲۲ سال همراه با پدر بزرگوارشان امام هادی (ع) و شش سال امامت خود را در زندان و یا در تبعید به سر برد به همین دلیل شیعیان به سختی با ایشان ملاقات می‌کردند ولی با این وجود لحظه‌ای از هدایت مردم و آماده‌سازی شیعیان برای دوران غیبت فرزند گرامی‌شان منجی عالم، جوهر هستی، ابوالصالح المهدی (عج) غافل نشدند. در این رابطه یکی از مناجات‌های زیبای ایشان را بازگو می‌کنیم:

بار الها قلبم، دریای اتصال به سرچشمه‌های لطف توست، چشمه‌هایی از اعماقِ وجودها پس نوشندگان جرعه‌ای برمی‌دارند تا لبِ سوخته از عطش را نمناک کنند؛ جرعه‌ی اول را می‌نوشند تا طعمش را حس کنند و سپس سر را بر چشمه می‌گذارند تا عطششان فرو نشیند و جانشان سیراب گردد و اکنون امت جدم بر سرچشمه‌ی لطفِ بارگاه پر عظمت نشسته‌اند تا لبی نمناک کنند و تو ای پروردگارم، جان عطشناکشان را مهمانِ سلسبیل لطفت بنما تا کویرِ سوخته‌ی سال‌های هجران، به گلستانی از وصل بدل شود و عطر و بوی بهشت، به مشام بهشتیان همچون پیراهن یوسف باشد که دیدگانِ نابینای دهر را بینا کند تا شیفتگان وصلت بر دامن حق چنگ زنند و سیاهی و تباهی را افسانه‌ای بخوانند که در داستان‌های گذشتگان، برای همیشه به فراموشی سپرده شود.

بله چه زیبا فرمودند، مگر می‌شود در این زمانه جرعه‌ای از چشمه‌ی لطف و احسان الهی مولا و سرورمان یوسف زهرا نوشید و تشنه‌تر به نگاه و محبت ایشان نشد.

در این شب مبارک ضمن عرض تبریک و تهنیت به ساحت مقدس امام عصر و زمان ابوالصالح المهدی (عج) به وجود مبارکشان ابراز می‌داریم:

وصال و قرب الهی زمانی میسر است که هجرانتان به وصلی مبارک بدل شود و حق به وسیله‌ی شما جلوه کند و باطل به فراموشی سپرده شود و حق‌مداران با شما عصاره‌ی نبوت و هستی جاودانه گردند و برای تحقق این آرزو فریاد می‌زنیم:

اللهم عجل لولیک الفرج

www.rayatolhoda.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۲ بهمن ۹۶

خطبه‌ی ولادت حضرت زینب (س)

بار خدایا، پروردگارا، از آن توست پادشاهی و خاص توست حمد و سپاس. هیچ خدایی جز تو نیست. تویی خداوند بردبار، کریم، مهربان، بخشنده، صاحب جلالت و اکرام. تویی آفریدگار آسمان‌ها و زمین.

بار خدایا از تو درخواست می‌کنم بر تاج پیامبران، نگین برگزیدگان، رحمت زمین و آسمان، خاتم الانبیاء ابوالقاسم محمد و محمود و مصطفی (ص) و همچنین بر خاندانش که همه از نیکان و پاکان و برگزیدگان بودند درود فرستی؛ درودی که جز تو کسی را یارای شمارش آن نباشد که خود در قرآن کریم چنین فرمودی که:

سلام و درود بر مؤمنانی که رستگار شدند؛ بندگانی که نشان هدایت را یافتند و آن را چون گوهری گران‌بها حفظ کردند. خاندانی که در میان امت پیامبر (ص) دارای امتیازی شدند که خود وجود مبارک پیامبر (ص) به آنها عطا فرمود و آن عطا از جانب فرشتگان وحی به آنان نازل شد و آنان را مورد محبت و حمایت خود قرار داد.

برکات الهی بر جان‌هایشان که فرمان قیامت چونان نسیمی بر روح پاکشان و جسم مطهرشان خواهد وزید و آنگاه که از خاک بر می‌خیزند زمین به آنان افتخار خواهد نمود و به خاطر اینکه چند صباحی امانت‌دار جسم پاکشان بوده سپاسگزار پروردگار کریم خواهد بود.

امروز ما در این کوی عشق به شکرانه‌ی عطای وجود گوهربار و گران‌قدر یکی از ایشان، سپیدار بلند شکیبایی، تقوا و شجاعت و زلاله‌ی مهر و محبت و صفا و نمونه و نمایشگر اطاعت همراه با عشق به ایزد متعال، پرورش یافته در مکتب امیر مؤمنان و نور دیده‌ی مادرش حضرت زهرا سید بانوان دو عالم یعنی حضرت زینب کبری (س) نشسته‌ایم؛ وجودی که مظلوم ماند و در اثر عدم شناخت شیعه، شخصیتی غیر از واقعیت مقام و منزلت و عملکردشان در ذهن‌ها جا گرفت و روایت‌های کاذبی که نقل مجالس شیعه در حال حاضر است مغایر با شأن و مقام ایشان است به‌طوری‌که

نقش مؤثر و جهادگرانه و همراهانه‌ی ایشان با امام حسین (ع) در نهضت کربلا را علاقه و ارتباط خواهر و برادری، مثل احساس مردم عادی تلقی می‌کنند درحالی‌که ایمان و استواری در اوج عشق و بندگی خداوند و اطاعت و یاری ولایت و امامت ایشان را نادیده گرفته‌اند و از بازگو کردن هیچ روایت کاذبی در این مورد خودداری نمی‌کنند درحالی‌که شخصیت والا و علم و بیان زیبای ایشان را فراموش کردند.

حضرت زینب کبری (س) یکی از علمای بزرگ اسلام و مخصوصاً شهر مدینه در زمانه‌ی خود بودند و دیگر علمای مدینه از همراهی ایشان با امام حسین (ع) در نهضت عاشورا هم خوشحال شدند که عرصه‌ی مطرح شدن و ابراز وجود علمی در غیاب ایشان برای آنان فراهم شده و هم از اینکه ایشان با این مقام والای علمی و دینی و عرفانی با امام عصر خود همراه می‌شوند و آن تأیید بزرگی برای قیام و حقیقت مبارزه‌ی امام حسین بود و آنان کوتاهی کردند مکرر شدند و نگرانی آنان بی‌مورد نبود چون حضرت زینب (س) در سراسر نهضت عاشورا محکم و استوار و قاطع عمل نمود و با خطابه‌ها و سخنان کوبنده و شیوای خود که نشئت گرفته از علم و ایمان والای ایشان بود دشمنان را رسوا و پیام نهضت را به خوبی به تمام اعصار و زمانه‌ها رساندند.

پس بیایید در این روز مبارک از خداوند کریم بخواهیم در ظهور دولت حقه‌ی امام عصر و زمان اباصالح المهدی (عج) تعجیل بفرماید تا از زبان مقدسشان مقامات حقیقی همه‌ی اهل بیت مخصوصاً عمه‌ی گرامی‌شان حضرت زینب کبری (س) را درک کنیم و تا آن زمان ما وظیفه داریم که زینب گونه عمل کنیم و زینب گونه حق طلب و کوبنده‌ی باطل باشیم چون شیعه ذخیره‌ای بی‌نظیر از گنجینه‌های نجات از اهل بیت پیامبر گرامی اسلام را داراست اگر آن‌ها را الگو و سرمشق مبارزه و زندگی‌اش قرار ندهد در قیامت دلیلی برای ضعف و ذلتش نخواهد داشت پس تا دیر نشده با دست توانمند مولا و سرورمان امام عصر (عج) فکر و عملمان را اصلاح کنیم.

بار الها به حرمت مولود امشب حضرت زینب کبری (س) ما را در شناخت و پیروی از ایشان یاری فرما.

بار الها دنیا در ظلم و فساد و جنایت و نفاق غرق شده ما را از شر آن محفوظ بدار و
در ظهور دولت سرور و مولایمان تعجیل بفرما.

اللهم عجل لولیک الفرج

www.rayatolhoda.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۱۳ بهمن ۹۶

خطبه‌ی شهادت حضرت زهرا (س) (روایت اول)

سلام بر ساعاتی که پروردگار امر فرمود مرا پیش از غروب و طلوع بسیار یاد کنید. طلوعی که در آن باطل از بین رفت و غروبی که پیامبر (ص) بر تخت قرآن کریم جلوس فرمود تا همواره جویبار رحمت الهی بر جان مبارکش در جریان باشد و هر تپش قلب ملکوتی‌اش نوری افزون بر نور دیگر جهان را از ظلمت جهل برهاند. زمان در سایه‌ی لطفش جاودانه شد و آثار رسالتش تا قیامت جاودانه گردید. اهل‌بیتش از رجس و پلیدی پاک گردید و آنچه باقی گذاشت ثروتی شد بی‌حساب. آیندگان به دنبال نشانه‌هایش به راه افتادند تا به وعده‌های قرآن کریم برسند. اینک زمان منتظر تحقق وعده‌ی آخرین ثروت این خاندان رحمت است. روزها در فراق این مائده‌ی آسمانی چونان بارانی بر برهوت جانش می‌بارد تا گیاه انتظار را با رنگ و بویی یعقوب‌وار حفظ کند. قلبش در سکوت جانی که هزاران معمای زمان با آن در گفت‌وگوست در تپش است. امامش را چگونه درک کند. او پسر فاطمه است به چه معناست. فاطمه (س) را در کدام پرتوی نور بیابد. او دخت پیامبرش و مادر امامانش را در کجای عقلش بگنجاند، عقلی که توان محاسبه‌ی وجود خویش را ندارد چگونه قادر است تا به گنجی بیندیشد که ثروتش را پایانی نیست. پس به آنچه آموخته اکتفا کرده و ایامی را به سوگواری و ایامی را به شادمانی می‌پردازد. عمرش در پرائنز زمان چونان شمعی در حال آب شدن است او همچنان به بازی‌های خویش روزگارش می‌گذرد گاه در سیاهی جانش نوری شکوفا می‌شود. در پرتوی این نور چند گامی بر می‌دارد و باز تکرار همان مکرراتی که قادر به درکش نبوده عمرش را به بازی می‌گیرد. فاطمه (س) میراث هدایت پیامبران در دامن وحی پرورش می‌یابد تا در وجودش آیات معجزه را به تماشای زمان خویش و آیندگانی که خواهند آمد تا رحمت را بشناسند بگذارد.

اینک شنوندگان رحمت به جا مانده از کوثر الهی را در کنارشان حس می‌کنند. گاه در خیالاتشان او را به صفحهی ظهور می‌آورند و گاه از نبودنش ندبه و زاری سر می‌دهند. چاره‌ی این درد بی‌درمان چیست. دردی که ظلمش باعث این جدایی شد.

آنانی که ثروت پروردگار را در بازار دنیا به فروش رساندند و آنچه عایدشان شد عذابی بود خوار کننده؛ پس به جانتان نهیب بزنید. ثروتمندان را در بازار دنیا نفرشید. شما امانت‌داران فرزندان پیامبرتان هستید. این ثروت را با غفلت و جهالت آتش نزنید تا در دلتان به مرضی مبتلا شوید که بزرگ‌ترین بیماری مرگ‌آور است و آن مردن در گور زمان است. پس در ساعات انتظار منتظری باشید که پروردگار همراهی‌تان کند همچنان که فرموده شما منتظر باشید ما نیز منتظریم تا حقیقت وحی آشکار گردد و ثروت اندوخته‌ها از جعبه‌ی وجود بیرون آید و معمای انتظار معنا شود.

برای جانی که رها شدن را می‌طلبد فریاد کنید:

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۱ اسفند ۹۶

خطبه‌ی شهادت حضرت زهرا (س) (روایت دوم)

سلام بر ساعاتی که پروردگار امر فرمود مرا پیش از غروب و طلوع بسیار یاد کنید. طلوعی که در آن باطل از بین رفت و غروبی که پیامبر (ص) بر تخت قرآن کریم جلوس فرمود تا همواره جویبار رحمت الهی بر جان مبارکش در جریان باشد و هر تپش قلب ملکوتی‌اش نوری افزون بر نور دیگر جهان را از ظلمت جهل برهاند. زمان در سایه‌ی لطفش جاودانه شد و آثار رسالتش تا قیامت جاودانه گردید. اهل‌بیتش از رجس و پلیدی پاک گردید و آنچه باقی گذاشت ثروتی شد بی‌حساب. آیندگان به دنبال نشانه‌هایش به راه افتادند تا به وعده‌های قرآن کریم برسند. اینک زمان منتظر تحقق وعده‌ی آخرین ثروت این خاندان رحمت است. روزها در فراق این مائده‌ی آسمانی چونان بارانی بر برهوت جانش می‌بارد تا گیاه انتظار را با رنگ و بویی یعقوب‌وار حفظ کند. قلبش در سکوت جانی که هزاران معمای زمان با آن در گفت‌وگوست در تپش است. امامش را چگونه درک کند. او پسر فاطمه است به چه معناست. فاطمه (س) را در کدام پرتوی نور بیابد. او دخت پیامبرش و مادر امامانش را در کجای عقلش بگنجاند، عقلی که توان محاسبه‌ی وجود خویش را ندارد چگونه قادر است تا به گنجی بیندیشد که ثروتش را پایانی نیست. پس به آنچه آموخته اکتفا کرده و ایامی را به سوگواری و ایامی را به شادمانی می‌پردازد. عمرش در پُرانتز زمان چونان شمعی در حال آب شدن است او همچنان به بازی‌های خویش روزگارش می‌گذرد گاه در سیاهی جانش نوری شکوفا می‌شود. در پرتوی این نور چند گامی بر می‌دارد و باز تکرار همان مکرراتی که قادر به درکش نبوده عمرش را به بازی می‌گیرد. فاطمه (س) میراث هدایت پیامبران در دامن وحی پرورش می‌یابد تا در وجودش آیات معجزه را به تماشای زمان خویش و آیندگانی که خواهند آمد تا رحمت را بشناسند بگذارد.

اینک شنوندگان رحمت به جا مانده از کوثر الهی را در کنارشان حس می‌کنند. گاه در خیالاتشان او را به صفحه‌ی ظهور می‌آورند و گاه از نبودنش ندبه و زاری سر می‌دهند. چاره‌ی این درد بی‌درمان چیست. دردی که ظلمش باعث این جدایی شد.

آنانی که ثروت پروردگار را در بازار دنیا به فروش رساندند و آنچه عایدشان شد عذابی بود خوار کننده؛ پس به جانتان نهیب بزنید. ثروتمندان را در بازار دنیا نفرشید. شما امانت‌داران فرزندان پیامبرتان هستید. این ثروت را با غفلت و جهالت آتش نزنید تا در دلتان به مرضی مبتلا شوید که بزرگ‌ترین بیماری مرگ‌آور است و آن مردن در گور زمان است. پس در ساعات انتظار منتظری باشید که پروردگار همراهی‌تان کند همچنان که فرموده شما منتظر باشید ما نیز منتظریم تا حقیقت وحی آشکار گردد و ثروت اندوخته‌ها از جعبه‌ی وجود بیرون آید و معمای انتظار معنا شود.

برای جانی که رها شدن را می‌طلبد فریاد کنید:

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۱۸ اسفند ۹۶

خطبه‌ی ولادت حضرت زهرا (س)

شکر پروردگار را که زبان را منشأ حرکت قرار داد تا همگان به ستایشش سر تسلیم فرود آورده و او را در بزرگی نامش بستایند. همان نامی که جام جان‌ها از آن سیراب شد، زمین و آسمان به جنبش درآمد، اصوات در عالم گویا شد، آنگاه صدا معنا پیدا نمود؛ آفریده‌ها به سخن درآمدند تا خالق را بستایند که همواره ضربان حیات به دست پر جلالتش از مرده بیرون آورده شد تا یحیی و یُمیت شناخته شود؛ پس زنده عظمتش را درک کرد و در محور بندگی قرار گرفت و مرده از شمارش خلقت بیرون آمد.

پس می‌ستاییم پروردگار کریم را که شکر و ستایشش حیات و عزت است و سزاواری و سعادت؛ و بندگی‌اش وجود را پاک و لبریز از عشق و نشاط می‌کند و زمان در خود برگزیدگانی را به عنوان گنجینه به یادگار حفظ فرموده که حیات و عزت ابدی را یافتند و در سایه‌ی رحمت پروردگار آرامیدند. همان‌گونه‌ای که سرور عالمیان حضرت زهرا (س) فرمودند: برکات پروردگار عالم در جان‌هایی است که خداوند آن‌ها را برگزید تا نشانی باشند از قدرتی که نامش خلقت است، امانتی که در جان خلیفه مانند شرابی گوارا نوشندگان را اطعام می‌نماید. پس پروردگار امر می‌فرماید: آیا آنان که می‌دانند با آنان که نمی‌دانند یکسان هستند. اسرار جان خلیفه بر آسمانیان و زمینیان در حلقه‌ی اراده‌ی پروردگار فاش گردید تا جانشین معنا پیدا کند. حرکت آغاز گردید، زمان در اسارت ساعت‌ها و ثانیه‌ها به گردش درآمد و شب و روز در شمارش عمر در پی یکدیگر در آمد و شد قرار گرفت پس نماد قدرت خلیفه زمین را احاطه کرد، زمان در اختیارش قرار گرفت، گنجینه‌ی جان‌ش آشکار گردید، فرمانروایی‌اش به عمرش محدود نشد بلکه او جانشین قدرتی شد که هرگز محدودیتی نتوانست تا جایگاهش را تسخیر نماید.

این فرموده چه زیبا مصداق است بر کوثر بی‌همتای الهی سرور عالمیان، حضرت زهرای اطهر (س) که وجود گهربارش نشانی از عظمت خلقت دارد که تشنگان معرفت و علم را سیراب کرده و خلیفه را در مقام عطایی پروردگار به واقع به نمایش تاریخ گذاشت و گنجینه‌ی جانش هزار و اندی سال است با وجود عدم شناخت او بر زمین و آسمان خودنمایی می‌کند که خود ایشان در مناجاتی فرمودند: ای خالقم تو را در ضمیرم یافتم، بندگی‌ات را شناختم پس بندگی‌ام را بپذیر و جانم را از شر آنچه باعث جدایی از بارگاه ملکوتی‌ات می‌شود نگه‌دار. اینک به تمنایی معترفم که مرا سلامت آفریدی پس سلامم را بپذیر تا همواره بر آستانی بوسه زنم که مرا خوب می‌شناسند زیرا اوست که یحیی و یمیت به فرمانش جاری می‌شود.

بله حضرت فاطمه (س) بر آستانی بوسه می‌زد که ذره ذره‌ی وجودش در حرارت عشق آن می‌سوخت که ایشان چنین فرمودند: بارها پدرم رسول خدا (ص) می‌فرمود: فاطمه جان عشق را چگونه دریافتی و من پاسخ می‌دادم آن‌چنان به لطفی وابسته شدم که هر لحظه احساسش کردم، او را نمی‌دیدم ولی در حرارت جانم در آغوشش می‌گرفتم، به سینه‌ام می‌فشردم و لحظه‌ای رهایش نمی‌کردم و پدر می‌فرمود: چه زیبا مخلوق خالقی شدی که جز او را ندیدی.

اینک ای مهمانان کوی عشق گوهر گران سنگی از صدف خلقت بیرون شد و عاشقان و شیفتگان جوهر قُدسیه را شاد کرد که درود خدا بر او، یگانه بانویی که در عرش الهی محبوب ملائکه‌ی مقرب و هم کلام با برترین آنان، حامل علم وحی خدا یعنی جبرئیل امین بود و درود بیکران خداوند بر حضرت فاطمه (س) که بهجت قلب و نور چشم رسول خدا (ص) و عزیزترین انسان‌ها در پیشگاه او بود.

سلام بر شما ای جلوه‌ی نور جمال خداوند و پاره‌ی تن رسولش که ملائک هنوز ذکرشان را با نام تو متبرک می‌کنند. سلام بر شما که چشمه‌ها نام زلالتان را با آواز می‌خوانند و گل‌ها شکفتن را و پرستوها پرواز را از شما آموخته‌اند و تمام خاک از شرق تا غرب بارگاه شماست. سلام بر شما که خورشید را در دوازده آینه به وسعت آسمان تکثیر و

دوازده رود بی‌کران را تا کرانه‌ی ابدیت روانه کردید و نام خدا را با دوازده قلم بر لوح خاک نوشتید که نام زیبایتان تا ابد بر تارک تاریخ و دنیا خواهد درخشید.

چگونه می‌توان از سرور عالمیان کوثر الهی، مادر هستی، ام ابیها دخت رسول خدا (ص)، حضرت فاطمه‌ی زهرا (س) سخن گفت و چگونه ممکن است **إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ** را تفسیر کرد. پس عقل و کلام درمانده به سوی فرزند گرامی‌اش، وارث حقیقی‌اش، نور چشمش یوسف زهرا، سرور و مولا، امام عصر و زمان اباصالح المهدی (عج) شتافته تا در این مورد مدد فرمایند و ایشان چه زیبا فرمودند: حضرت زهرا‌ی مرضیه (س) که صلوات و سلام فرشتگان و زمینیان و آسمانیان بر نام مبارک و با جلالتش باد، دخت پیامبر خاتم که گنجینه‌ای بود تمام نشدنی. کوثری که عطای بی‌همتای پروردگار عالم بود مانند پدر گرامی‌اش، در زمانی دیده بر جهان گشود که داشتن نوزاد دختر ننگ بزرگی بود ولی به لطف و کرامت پروردگار دختری آمد تا مادر پیامبران گردد و وارث تمام معجزات الهی. او جهان ظلمانی را به نور اخترش افروخت و دل رحمت الهی را در گلستان خلقت به زیباترین نام‌ها زینت داد، او را چه کسی دریافت؟ آیا گذشتگان دانستند چه گنجینه‌ای هدیه‌ی پروردگارشان بود و یا آیندگان؟

اینک در این روز با شکوه و مبارک میلاد سرور عالمیان حضرت زهرا‌ی مرضیه (س) در خانه‌ی مقدس فرزند گرامی‌شان حضور پیدا کردیم که ضمن شکرگزاری خداوند کریم از این عطای بی‌همتای الهی به ساحت مقدس مولا و سرورمان تبریک و تهنیت عرض کنیم و همچنین می‌رویم تا بهار را با قدوم مبارک سرور عالمیان آغاز کنیم. وجود مقدسشان که همیشه بهاری بوده و هست و شکوفه‌های علم و معرفت و تقوا و ایمان بر شاخسارهای درخت تنومند خلیفه و انسانیت تا ابد خودنمایی و عطر افشانی می‌کنند و هیچ زمانی خزان و سردی زمستان را تجربه نکرده و نمی‌کنند درحالی‌که چهار فصل در وجود ضمیری انسان نهفته است، بهار جوانی، تابستان میان‌سالی، خزان پیری و زمستان برزخی که چه زیبا آن را سرور عالمیان توصیف فرمودند که: شکر بر آفرینشی که در خلقتش احساس را مرز عبور قرار داد تا همگان به استعداد آنچه درک می‌کنند جام جانشان را لبریز کنند پس تمام فصل‌ها در جانشان تکرار می‌شود تا

همواره در یحیی و یمیت قرار بگیرند. درخت وجودشان در بهار جانشان به بار بنشیند و در تابستان رنگارنگی خلقت دیده شود و در پاییز از آنچه کسب کرده‌اند انفاق کنند و در زمستان در حرارت عمل بیاسایند تا عمرشان همواره خاطره‌ها را برای عبور آماده سازد.

اینک در این روز مبارک به ساحت مقدس فرزند گرامی‌شان وارث حقیقی مادر هستی سرور عالمیان، کوثر جاریه‌ی الهی، سرور و مولایمان ابی‌صالح المهدی (عج) ابراز می‌داریم همان‌گونه‌ای که گفتیم زبان و عقلمان عاجز از بیان شأن و مقام والا و حقیقی مادر گرامی‌تان است ولی چشم امیدمان به دولت ظهورتان می‌باشد تا از زبان گهربارتان آن را بشنویم پس برای برآورده شدن آن فریاد می‌زنیم:

اللهم عجل لولیک الفرج

ضمناً روز مادر و زن را خدمت همه‌ی مادران و مادران آینده و خانم‌های محترمه تبریک عرض کرده امیدواریم که این روز مبارک، تولدی باشد برای الگو قرار دادن فضائل اخلاقی و ایمانی و عمل سرور عالمیان در زندگی شما و برای شادی ارواح مادران فوت شده از این جمع فاتحه‌ای را قرائت فرمایید.

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۲۵ اسفند ۹۶

دل نوشته‌ی دعای ندبه

شکر و سپاس پروردگار کریم را سزااست که در عظمتش بی‌نظیر و در اقتدار و قدرتش بی‌همتاست و همه‌ی هستی از آن اوست. می‌میراند و زنده می‌کند چنانچه خود فرمود که: «خدا از آسمان باران فرستاد و زمین مرده را با آن زنده کرد. برای مردمی که گوش شنوا دارند در این عبرتی است.»

پس به فرموده‌ی خداوند کریم زمین خشک و بی‌جان با بارش باران در بهار زنده می‌شود ولی افسوس انسان با وجود باران رحمت الهی قرآن و سنت پیامبر و اهل‌بیتش و مأموران و فرشتگان که هر لحظه بر جان او می‌بارد، یا زنده نمی‌شود یا نیمه‌جان به دور خود می‌چرخد و گردش فصل‌ها را نادیده گرفته همیشه در پاییز و زمستان عمر خود زندگی می‌کند چون عمرش در هدایت قرار نگرفته در نتیجه طراوت بهار را احساس نمی‌کند.

حال که فصل بهار با مناظر زیبا و دل‌انگیز در دامان صحرا و کوهسار پدیدار می‌شود و گل‌ها و شکوفه‌ها می‌خندند و برگ‌ها نجوا می‌کنند و جویبارها زمزمه‌ی عاشقانه سر داده‌اند به دامان پر مهر و همیشه بهار آفرینش، سرور و مولایمان امام عصر و زمان اباصالح المهدی (عج) برای زنده شدن پناه می‌بریم و از ایشان یاری و مدد می‌جوییم و با زبان دل به وجود مقدسش ابراز می‌داریم:

مولای من امسال نیز همچون سال‌های گذشته هر جمعه برای شرکت در دعای ندبه به مهدیه آمدم، در مسیرم خلوتی و سکوت خانه‌ها را دیدم که نشان از خواب ساکنان آن داشت، با خود فکر کردم من هر هفته برای خواندن دعای ندبه می‌آیم چه چیزی را بفهمم که آنان نخواهند فهمید و پیام تربیتی و هدایتی و معرفتی و عرفانی آن به من چیست، پس این بار با تمرکز و اندیشه‌ی بیشتر و بهتری آن را خواندم.

دعا با حمد الهی و صلوات بر حضرت محمد (ص) و اهل‌بیتش آغاز می‌شود و سپس از بندگانی می‌گوید که با اخلاص تمام در راه راست و رضایت پروردگار قدم برداشتند.

بدون اینکه دنیا آنان را بفریبید، در عهدی که با خداوند بسته بودند پایداری کردند در نتیجه خداوند به آنان رستگاری و نجات و مقام والا عنایت فرمود. پس پیام دعا در آغاز اخلاص در بندگی و وفا به عهد خداوند و پیامبر و امامت را شرط نجات اعلام می‌دارد و خداوند در قرآن کریم چنین فرمودند: «هر کس که خواهان این جهان باشد هر چه بخواهیم زودش ارزانی داریم آنگاه جهنم را جایگاه او سازیم و هر که خواهان آخرت باشد و در طلب آن سعی کند و مؤمن باشد جزای سعی‌اش داده خواهد شد.»

ادامه‌ی دعا به بعثت پیامبر خاتم حضرت محمد (ص) اشاره دارد که برترین و گرامی‌ترین و آخرین پیامبر است و دینش را آخرین و کامل‌ترین دین خداوند قرار داد و خود و اهل‌بیتش را از هرگونه پلیدی و انحراف پاک فرمود. پس چه سعادت است بر ما که امت چنین پیامبر و دینی هستیم و سعادت ما افزون‌تر است که شیعه‌ی امیر مؤمنان علی (ع) هستیم که پیامبر فرمود وصی من است، حرفش حرف من، خون و گوشتش از من است ولی افسوس امت ناسپاس مسلمان او، خون فرزندانش را ریختند و شهید کردند که با خون پیامبر (ص) فرقی نداشت. فقط عده‌ی کمی به امر الهی و سفارش پیامبر عمل کردند و سعادتمند شدند. مولای ما یاری‌مان کنید جزء آن قلبی که به عهد و پیمان خود وفا کردند و مودت به اهل‌بیت را چون جان شیرین دانستند باشیم.

مولای من فرازهای دعا به «این‌ها» یعنی کجاست رسید. آقای من جان و هستی‌ام به فدایت، شما که از خورشید روز و ماه شب چهارده عیان‌تر هستید، این من هستم که گم شده‌ام و فکر می‌کنم منظور دعا اول خطاب به من کجاست می‌باشد. یعنی کجا برای زنده کردن قرآن و حدود آن و آثار دینم در وجودم و جایی که زندگی می‌کنم قیام کردم؛ کجا برای اصلاح نادرستی‌ها و کج روی‌ها، شرک و دورویی‌ها و هوی و هوس‌ها عمل کردم؛ کجا با گمراهان و بی‌دینان و ستمگران و زورگویان مقابله کردم؛ به خدا و به شما مولایم پناه می‌برم که این‌ها در وجود خود من نیز باشد و شما را صدا کنم برای ریشه‌کن کردن آن، بعید نیست که جزء اولین کسانی باشم که به تیغ عدالت شما گرفتار شوم. عاجزانه تمنا دارم یاری‌ام کنید چون من عاشقی دل‌باخته‌ام

اگرچه لایق آن نیستم ولی مشتاقم، اینجا نشستم و به مدد شما امیدوارم همان‌گونه‌ای که در آخرین فراز دعا از خداوند کریم و رحمان می‌خواهیم که:

بار خدایا از بزرگواریات به ما نظر کن، بپذیر از ما توبه و اشتیاق به رضایت خود را که بدین وسیله مقام ما را همانا فرمان‌بر و منتظر و بیعت‌کننده با ولی بر حق است قرار داده به کمال برسان. سیراب کن از حوض جدش به دست امام که همان هدایت و ایمان و تقوی است و بر ما گوارا و خوش باشد که حلاوتش کاممان را شیرین و تشنگی لطف و کرمت را برطرف کند.

آمین یا رب العالمین

اللهم عجل لولیک الفرج

ای برتر از خیال و قیاس و گمان و وهم

و از آنچه دیده‌ایم و نوشتیم و خوانده‌ایم

سالی تمام گشت و به آخر رسید عمر

ما همچنان در اول وصف تو مانده‌ایم

در خاتمه ضمن آرزوی سالی خوش و با برکت و سلامتی برای شما عزیزان همان‌گونه‌ای که اطلاع دارید نوروز امسال مصادف است با ماه مبارک رجب که در فضیلت بی‌نظیر است. رجب نام نهری است در بهشت از شیر سفیدتر و از عسل شیرین‌تر. روایت از پیامبر (ص) است که رجب ماه خداست و توبه و استغفار در آن پذیرفته می‌شود و همچنین این ماه حاوی روزهای غم و شادی است لذا سفارش می‌کنیم که حرمت آن را نگه دارید. از خداوند مسئلت داریم سال نو را سال ظهور امام و ولی‌نعمتان قرار دهد و به همه‌ی ما ایمانی محکم و عملی نیکو و یقین و باوری استوار عنایت فرماید.

آمین یا رب العالمین

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۲۷ اسفند ۹۶

خطبه‌ی ولادت امام محمد باقر (ع)

حمد و سپاس از آن پروردگار یکتاست که نَدرد پرده‌ی آبرو را، بپوشاند زشتی را و آشکار کند زیبایی را و درگذرد از گناه. عزیز و مقتدر است در پادشاهی، حلیم و بردبار است در عین عظمت و بهترین پناهگاه است برای بی‌پناهان و درماندگان و یاد و ذکرش ایمن دهنده‌ی دل‌هاست و رحیم و بنده‌نواز است بر بندگان و رحمتش در جان‌هایی است که توان فکرشان قادر به درک فرمان ظهور است آنگاه که ندا دهنده ندا دهد مرا بخوانید تا شما را اجابت کنم. اینک وعده‌ی پروردگار آشکار گردید. زمان به سخن درآمد، ای منتظران انتظار به پایان رسید، پوسته‌ی حق از غلاف خویش خارج گردید. چلچراغ جان‌ها در پرتو حق افروخته شد تا دولتی را معرفی کند که حکومتش پایان نمی‌پذیرد، مرگ در آن راه نمی‌یابد، میراثش انباشته نمی‌شود. ضربان حیاتش نشانگر پیامی است که زمان آن را می‌شناسد پس صبحگاهان و شبانگاهان را در پوسته‌ی حق به حرکت در می‌آورد تا فرمانی را در اطاعت خویش درآورد که فرمود مرا یاد کنید تا شما را یاد کنم.

بله چه زیبا توصیفی است از سرور عالمیان حضرت زهرا‌ی مرضیه (س) از بندگان که در دولت ظهور ذکر و یاد خدا را با اطاعت و حق‌مداری به همراه عشق الهی صبح و شام همچون ضربان حیاتشان عمل و باور دارند. چه سعادتمندند ساکنان و مردمان دولت ظهور حقه‌ی مولا و سرورمان امام عصر و زمان ابوالصالح المهدی (عج) که به امر پروردگار که فرمود مرا یاد کنید تا شما را یاد کنم با عشق عمل کرده و این ارتباط دل‌نشین را با تمام وجود احساس می‌کنند و تأسف به حال مردمان عصر حاضر که نه تنها یاد خدا را فراموش کردند و روزگار خود را در مستی می‌گذرانند که این مستی از شراب نیست بلکه از نفس اماره‌شان نشأت گرفته است.

در این مورد امیر مؤمنان علی (ع) چه زیبا حقیقت آن را با نام فتنه بیان فرمودند که:

فتنه در نهان آغاز می‌شود اما بعد از این که قوت گرفت زشتی‌هایش آشکار می‌گردد و ستمگران و فتنه‌گران بر یکدیگر سبقت می‌گیرند مانند سگان که برای مرداری گرد آمده باشند با هم ستیز می‌کنند ولی کار به اینجا خاتمه پیدا نمی‌کند بلکه یک فتنه‌ی دیگری که بدتر از فتنه‌ی سابق است به وجود می‌آید به طوری که افرادی که دارای سلامت نفس هستند گمراه می‌شوند و افکار مردم طوری در هم می‌شود که فرق بین آن‌ها دشوار می‌گردد و هر کس که بخواهد مقابل آن فتنه پایداری کند از پا در می‌آید تا چه رسد به اینکه بخواهد فتنه را ریشه‌کن کند و در آن فتنه پیوند خدایی پاره می‌شود و حکمت نابود می‌گردد و ظالمان میدان پیدا می‌کنند و سخنران می‌شوند. کسانی که تکرو هستند (یعنی خود را حفظ کرده و علیه فتنه قیام می‌کنند) از بین می‌روند. علمای دین را به قتل می‌رسانند و بنیان دین را ویران می‌نمایند و آن‌هایی که اهل ایمان و دانش هستند و سزاوار است که امور اجتماع را اداره نمایند می‌گریزند و کارها به دست کسانی می‌افتد که از طبقات فرومایگان می‌باشند. در چنان هنگامه شما از کسانی نباشید که اهل بدعت هستند و از کسانی نباشید که ستمگری شعار آن‌هاست و همان بهتر که وقتی به حضور خداوند می‌رسید ستم کشیده باشید نه ستمگر و لقمه‌های حرام را در شکم خود جا ندهید.

این بود قسمتی از فرمایشات گهربار امیر مؤمنان علی (ع) که با کمی دقت واقعیت آن را در عصر حاضر می‌بینیم.

اینک در این شب مبارک قلب سوخته از کفر و ظلم و فساد زمانه را با توصیفی از دولت ظهور از زبان سرور عالمیان حضرت زهرا (س) التیام بخشیده و شاد می‌کنیم که فرمودند:

سایه در ظهور دولت حق معنای خویش را از دست می‌دهد و دیگر نیازی به آن حس نمی‌شود. حرارت خورشید گیاهی را رشد نمی‌دهد بلکه به صورت نمادی از آفرینش در آسمان دیده می‌شود. حرارت به واسطه‌ی دولت حق جهان را در بر می‌گیرد. تاریکی معنای خویش را گم می‌کند. امنیت شب مانند روز است و آنانی از این همه زیبایی

محروم می‌شوند که دین خویش را بازیچه و لهو قرار دادند. در دایره‌ی باطل از حق دور می‌شوند و کارشان به پروردگار واگذار می‌گردد.

بله با این وصف زیبا باید گفت چه دولتی، چه سعادت‌ی، چه مردمی و هر لحظه فریاد کنیم اللهم عجل لولیک الفرج و برای آن خود و دیگران را ساخت و آماده کرد و در این مورد بهره گرفت از مولود مبارک امروز یعنی شکافنده‌ی علوم و وارث علم انبیاء، باقرالعلوم اباجعفر محمد بن علی حضرت امام محمدباقر (ع). ایشان در طول مدت امامتشان سعی و تلاش زیادی در نجات دین و امت مسمان از انحرافات و باورهای غلط و خودکامگی و دنیا و نفس‌پرستی کردند و فرهنگ غنی اسلامی و تربیت و تزکیه نفس و فرق عمل بین حق و باطل را جایگزین آن نمودند.

اینک در این شب مبارک ضمن عرض تبریک و تهنیت به ساحت مقدس مولا و سرورمان فرزند گرامی امام محمدباقر (ع) امام عصر و زمان ابوالصالح امهدی (عج) و سپاسگزاری از عنایت خاصه در هدایت و راهنمایی امت مانند پدر گرامی‌شان امام باقر (ع) در این زمانه‌ی پر از فتنه و فساد و کفر و همچنین ابراز می‌داریم:

مولا ما را یاری فرماید تا از منتظرانی باشیم که مادر گرامی‌تان فرمودند که وعده‌ی پروردگار عالم در دولتی که باقی خواهد ماند تا قیامت نشانه‌های خویش را در حق آشکار سازد و زیبایی دولت حقه را برای منتظرانش به مانند آیات کریمه که می‌فرماید در آن نهرهایی است از آبی که مزه و رنگش برنگشته و نهرهایی از شیر که طعمش دگرگون نشده و نهرهایی از شراب که برای نوشندگانش مایه‌ی لذت است، لذتی که در مقابل پیروزی حق و نابودی باطل در جان‌ها شکل می‌گیرد. اینک ما نیز برای تعجیل در فرجش فریاد خواهیم زد:

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۲۹ اسفند ۹۶

خطبه‌ی شهادت امام هادی (ع)

حمد و سپاس خداوندی را رواست که از باطن هر رازی آگاه و بر هر چه در سینه‌ها وجود دارد دانا و بر آنچه چشم نمی‌بیند بیناست و ارده‌اش از ازل تا ابد بر همه‌ی آفرینش و مخلوقاتش جاری است. حق را استوار و باطل را محو و نابود می‌کند مخصوصاً با برگزیدن خاتم رسولان نبی اکرم حضرت محمد (ص) و خاندان طاهرینش بشارت پیروزی حق را چنین فرمود: بگو حق آمد و باطل نابود شد، حقا که باطل نابود شدنی بود. پس پروردگارا تو را بر آنچه گرفتی و دادی و بر آنچه بخشیدی و آزمودی سپاس می‌گویم و ما را به راستی و نیکویی داخل کن و به راستی و نیکویی بیرون ببر و از جانب خود پیروزی و یاری عطا بفرما و ما را به رحمتی داخل کن که سرور عالمیان حضرت زهرای مرضیه (س) توصیف آن را این چنین فرمودند:

رحمت پروردگار عالم آن زمان که امر فرمود تا دانه‌های مخفی شده در خاک از قالبشان بیرون آیند، همگان سر بر اطاعتش نهادند، پوست‌های جانشان را شکافتند و باطن خویش را آشکار کردند و هر کدام به رنگ و بویی آراسته شدند و زمین را به جلوه‌ی جانشان آراستند. خلیفگان بر آنان گذر کردند و غلافشان را شکافتند و باطنشان را آشکار کردند. باطن دانه را در باطن جانشان جای دادند و کشتزارش شد جان خلیفه. دانه در جان خلیفه به سخن درآمد: ای اربابم از زمین و خاک به جانی مطهر سفر کردم و با نیروی جانت خرد شدم و از سفتی و سختی به نرمی آبی در رگ‌هایت روان گشتم آنگاه صدای پروردگارم را شنیدم که مرا به اطاعتش تحسین فرمود و مرا در جای خلیفه‌اش جای داد.

بله چه زیباست این فرموده‌ی سرور عالمیان که وجود خلیفگان راستین پروردگار منشأ خیر و برکت و شکوفایی است که این مرتبتی بود که پروردگار عالم به خلیفه اختصاص داد تا به هر کجا که قدم گذارد با روح خداوندی‌اش آن را به گلزاری بدل کند با رنگ و بوی متفاوت و انسان استعداد پرورشش را از خالقش به ارث برده است و ما این

شکوفایی و طراوت را در وجود مطهر تک تک چهارده معصوم به عینه مشاهده کردیم و در این راستا فقط وجودهایی که با علف هرز و سم نفس اماره مسموم شده بودند را در آتش قهر الهی سوزاندند و از آنان اثری باقی نماند.

ما در این روز به سوگ یکی از آنان دور هم جمع شده‌ایم. ایشان دهمین اختر امامت، خورشید ولایت، صابر و عادل، عالم و هادی حضرت امام علی النقی (ع) ملقب به هادی هستند. ایشان در نیمه‌ی ذی‌الحجه سال ۲۱۲ هجری در مدینه متولد شدند پدر بزرگوارشان امام جواد (ع) و مادر گرامی‌شان بانو سمانه هستند که خانمی با تقوا و با فضیلت بودند.

حضرت در سال ۲۲۰ هجری پس از شهادت امام جواد (ع) در سن هشت سالگی امامت امت را به عهده گرفتند، با وجود سن کم چنان در علم و کمال و معرفت و تدبیر و رهبری از خود اقتدار و توانایی نشان دادند که مورد علاقه و توجه شیعیان قرار گرفتند و خلفای عباسی سخت از ایشان می‌ترسیدند و به تبعید و آزارش دست زدند و متوکل عباسی امام را از مدینه به سامرا آورد و تا پایان عمر در آنجا تحت مراقبت شدید قرار داد.

با اینکه مدت زندگانی امام هادی (ع) با حکومت هفت خلیفه‌ی عباسی هم‌زمان بود ولی سخت‌ترین دوران زندگی امام هادی (ع) زمان متوکل عباسی به شمار می‌رفت زیرا وی مردی شهرت‌طلب و ناپاک و بی‌ایمان بود و اگر به مذهب تظاهر می‌کرد فقط به پیشبرد هدف‌های سیاسی‌اش نظر داشت به طوری که درون و افکار پلید و شیطانی خود را در سال ۲۲۶ هجری نشان داد. این ملعون دستور داد ساختمان‌های را که بر محل دفن امام حسین (ع) و شهدای کربلا ساخته شده بود را خراب کنند تا مردم را از فیض زیارت آن محروم سازد. متوکل لعنت الله و پدرانش و همه‌ی آنانی که وجود پلید شیطانی داشتند و در عصر حاضر نیز فراوان یافت می‌شوند می‌دانستند و می‌دانند که هر کدام از این بارگاه‌های ملکوتی، سنگری محکم علیه ظلم و کفر و فتنه و نفاق می‌باشد چون مبارزه و مخالفت امامان بزرگوار با ستمگران و فرمانروایان بیدادگر از افتخارات تاریخ اسلام و تشیع است؛ آنان با سازش‌ناپذیری با ظلم و

افشاگریِ چهره‌ی منافقین و نیت‌های پلیدشان و دفاع از حق، خشم ستمگران را برمی‌انگیختند و راحتی را از این افراد پستِ دون صفت می‌گرفتند که هنوز نیز این بارگاه‌های ملکوتی امامان، تغذیه‌کننده و هدایتگر شیعیان فداکار و عاشقان حق است که اگر متوکل در ۱۲۰۰ سال قبل این کار را انجام داد در عصر حاضر با بمب‌گذاری‌ها در این اماکن متبرکه که باعث آزار درونی آن‌ها می‌شود می‌خواهند سرپوشی بر اعمال ننگین خود بگذارند.

خداوند کریم در قرآن از وجود پلید و بیمارشان پرده برداشته و فرمودند: منافقان و آن کسان که در دل بیماری دارند گفتند: اینان را دینشان بفریفته است و هر کس که به خدا توکل کند او را پیروزمند و حکیم خواهد یافت. پس ما نیز بر خدا توکل می‌کنیم که پیروزی ما بر منافقان و کافران است و باور و یقین داریم که با ظهور دولت حقه‌ی مولا و سرورمان امام عصر و زمان ابی‌صالح المهدی (عج) تحقق می‌پذیرد و برای نزدیک‌تر شدن آن رهبر و صاحبش را می‌خوانیم:

اللهم عجل لولیک الفرج